ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்தில் ஹரிதாஸினிகள்

பல்வேறு புத்தகங்களிலிருந்து தொகுத்து வெளியிட்டவர்

‘ஜகன்னாத கேசவ’ சத்ய நாராயணன்
ஜகன்னாத கேசவ பப்ளிகேஷன்ஸ்
89044 58276. haridasa.vijayam@gmail.com
jagannathakesava.blogspot.com
dasa-sahitya.blogspot.com

ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்தில் ஹரிதாஸினிகள்

ஸ்ரீஹரிவாயு குருகளின் அருளால், ஸ்ரீவேணுகோபால விட்டல தாஸரின் ஆராதனை நாளான, வைசாக சுத்த த்விதியை, ஏப்ரல் 22, 2023 அன்று இந்தப் புத்தகம் பகவந்தனின் பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து

பல்வேறு புத்தகங்களிலிருந்து தொகுத்து வெளியிட்டவர்

ஜகன்னாத கேசவ' சத்ய நாராயணன்
ஜகன்னாத கேசவ பப்ளிகேஷன்ஸ்
பெங்களூரு
Ph: 89044 58276
haridasa.vijayam@gmail.com
jagannathakesava.blogspot.com
dasa-sahitya.blogspot.com

இந்தப் புத்தகம் வெளிவருவதற்கு பொருளுதவி புரிந்த அனைத்து ஹரிபக்தர்களுக்கும் நன்றிகள்.

ஹரிதாஸினிகளின் விவரம்

1. கல்கலி அவ்வா (1670-1760)	5
2. பாகம்மா (1700)	14
3. ஹெளவனகட்டெ கிரியம்மா (1712-1790)	16
4. திம்மம்மா (1728-1823)	24
5. வெங்கட ஸுப்பம்மா (1819-1899)	26
6. யதுகிரியம்மா (1820-1908)	30
7. ஹரபனஹள்ளி பீமவ்வா (1822-1903)	41
8. செல்லம்மா (1850-1950)	56
9. நடகர ஷாந்தி பாய் (1860-1901)	60
10. ஓர்வாய் லட்சுமி தேவம்மா (1865-1950)	64
11. ராதாபாய் (1889-1976)	73
12. கமலாக்ஷம்மா (1896-1980)	79
13. ஆரணி ஸீதாபாய் (1875-1971)	82
14. ஸரஸாபாய் (1882-1984)	87
15. நாமகிரியம்மா (19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி)	92
16. ரங்கம்மா (19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி)	94
17. அம்பாபாய் (1902)	98
18. அம்மாள் (1909-2011)	105
19. செஞ்சி ஸுந்தரா பாய் (1916-2022)	108
20. ருக்மிணி கிரிமாஜி (1927-2012)	111
21. விஜயலட்சுமி ராகவேந்திராசார்ய (1940 -)	119
22. T.N. நாகரத்னா (1945 -)	124
23. B. ஜெயம்மா (1945 -)	129
24. ஜெயலட்சுமி மங்களாமூர்த்தி (1952 -)	131

முன்னுரை

ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்தில் ஸ்ரீபுரந்தரதாஸரின் காலத்திலிருந்து துவங்கி, இன்று வரை ஆயிரக்கணக்கான ஹரிதாஸர்கள் வந்திருக்கின்றனர். பகவந்தனிடம், கனவில், சொந்தமாக அல்லது ஒரு குருவின் மூலமாக என ஏதோவொரு வழியில் அங்கித உபதேசம் பெற்று, தாஸ தீக்ஷையைப் பெற்று இவர்கள் ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்திற்கு தங்களின் சேவையை செய்திருக்கின்றனர். தாஸ சதுஷ்டயர் அல்லது புகழ் பெற்ற ஹரிதாஸர்கள் என்று ஒரு பட்டியல் எடுத்தால் அதில் ஆண் ஹரிதாஸர்கள் மட்டுமே வருவார்கள் என்றாலும், இந்த ஹரிதாஸ பரம்பரையில் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையில் பெண்களும் பங்கெடுத்திருக்கின்றனர்.

ஹரிதாஸர்களைப் போலவே இந்த ஹரிதாஸினிகளும், சம்சாரத்தில் இருந்துகொண்டு, கம்சாரியை நினைத்தவாறு, பல்வேறு பத, பத்ய, கிருதிகளை இயற்றியிருக்கின்றனர். இந்தப் புத்தகத்தில் இத்தகைய 24 ஹரிதாஸினிகளின் சுருக்க அறிமுகத்தை தொகுத்திருக்கிறோம். 17ம் நூற்றாண்டிலிருந்து, இன்று வரை வாழும் ஹரிதாஸினிகளின் அறிமுகம் இதில் இருக்கிறது. அவர்களின் வாழ்ந்த / வாழும் காலத்திற்கேற்ப இதை வகைப்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்த ஹரிதாஸினிகளின் கிருதிகளின் அறிமுகமும் இதில் இருக்கிறது.

அனைவரும் இந்த புத்தகத்தை படித்து, ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்தில் பங்கெடுத்த, அவர்களின் பங்கினைக் கொடுத்த ஹரிதாஸினி களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வோம். ஹரிவாயு குருகளின் அருள் இருந்தால், இதன் அடுத்த பாகமும் வரலாம்.

குர்வந்தர்கத பாரதிரமண முக்யபிராணாந்தர்கத ஸ்ரீஜகன்னாத கேசவ ப்ரீயதாம். ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

‘ஜகன்னாத கேசவ’ சத்ய நாராயணன், பெங்களூரு
07-03-2023

கல்கலி அவ்வ (1670–1760)

16–17ம் நூற்றாண்டுகளில் ஹரிதாசர்களுக்கு இருந்த ஸ்வாதந்த்ர்யம் சிறிதுகூட ஹரிதாசினிகளுக்கு இருந்திருக்க வில்லை. மதுகர விருத்தி செய்ய ஸ்வாதந்த்ர்யம் இல்லாமல், ஹரிதாசினிகள், வேறொருவரின் ஆதரவில் வாழும் நிலையே இருந்தது. ஹரிதாசருக்கு கிடைத்த கல்வி, குரு உபதேசம் ஆகியவை ஹரிதாசினிகளுக்கு கிடைக்கவில்லை.

சமீப காலமாகவே, ஹரிதாசினியர்களின் வாழ்க்கை மற்றும் கீர்த்தன சாகித்யத்தை கண்டுபிடிக்கும் வேலை துவங்கி யிருக்கிறது. அதன்படி தாச சாகித்யத்தில் இப்போது கிடைக்கும் ஆதாரங்களினால் 'ரமி அரஸு' , 'ராமேஷ' அங்கிதத்தில் கீர்த்தனைகளை இயற்றும் ரமாபாய் அவர்கள் முதலாம் ஹரிதாசினி எனப்படுகிறார்.

கொப்பள தாலூக்கின் போகாபுர கிராமத்தின் கணக்காளரின் மகளான 12 வயது ரமாபாயின் திருமணம் பாகலகோடேயின் கலகலி கிராமத்தின் 90 வயதான முத்கலாசார்யருடன் ஆயிற்று. கன்னட மற்றும் சம்ஸ்கிருத என இரு மொழிகளில் பண்டிதராக இருந்த முத்கலாசார்யார் அந்த ஊரில் நற்பெயர் பெற்றிருந்தார். புகழ்பெற்றிருந்த கல்கலி வம்சத்தவரான முத்கலாசார்யர் மற்றும் ரமா தம்பதிகளை ஊரின் மக்கள் 'அப்பா, அவ்வா' என்றே கௌரவித்து அழைத்தனர்.

துரதிருஷ்டவசமாக, திருமணம் நடந்த 8 நாட்களிலேயே ரமாபாய் விதவையானார். ஆசார்யர் முன்னர் கூறியிருந்ததைப் போல, அவருடைய மக்களே கல்கலி அவ்வாவிற்கு குரு ஆனார். சமையில் செய்யும் சமயத்தில், காதால் சாஸ்திர பாடங்களைக் கேட்டே, பண்டிதர் ஆனார் அவ்வா. நியாய சாஸ்திரத்தில் பாண்டித்யம் பெற்று பல வித்வாம்சர்களை வாதத்தில் வென்ற சாமர்த்தியம் இவருடையது. ஒரு முறை ஆசார்யரின் மக்கள், பேஷ்வாவிடம் வாதத்தில் தோற்கும் நிலை வந்தபோது, அவ்வாவின் உதவியுடன் வென்றனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. பேஷ்வாவின் தர்பாரில் நடந்த வாதத்தில் வென்று பரிசினை

வென்றார். மைசூர் அரசனிடமிருந்தும் சன்மானம் பெற்றவர் ஆனார். அவ்வாவின் புகழுக்கு இதைவிட அதிக விவரணை தேவையில்லை.

கல்கலி அவ்வாவின் கிருதிகள்:

கல்கலி அவ்வா 'ராமேஷ' , 'ரமி அரஸு' என்னும் அங்கிதத்தினால் சுமார் 262 கீர்த்தனைகளும் மற்றும் அவருடையது என்று அடையாளம் சொல்லப்படும் தீர்க்க கிருதிகளும் கிடைத்திருக்கின்றன.

1. ஜோகுளத ஹாடு: 58 நுடிகளைக் கொண்ட தீர்க்க கிருதி. பாலகிருஷ்ணனை தொட்டிலில் போட்டு, தொட்டில் சாஸ்திரத்தை பகுதி பகுதியாக வர்ணிக்கும் அழகிய பாடலாக இது உள்ளது. உடன், ஸ்ரீஹரியின் தசாவதாரத்தின் வர்ணனை மற்றும் கேசவாதி 24 நாமாவளிகளும் இதில் உள்ளன.

2. ஸேதுபந்தன ஹாடு: ராமனின் சேவகன் ஹனுமன் மற்றும் கிருஷ்ண பக்தன் அர்ஜுனனின் நடுவே நடக்கும் வாக்குவாத ரூபத்தில் உள்ள தீர்க்க கிருதி இது. ராமனே சிறந்தவன் என்று வாதிக்கும் மாருதி; கிருஷ்ணனே சிறந்தவன் என்று வாதிக்கும் அர்ஜுனன்; இவர்கள் இருவரின் வாக்குவாதத்தில் அர்ஜுனன் தோற்கிறான். தோற்ற அர்ஜுனனில் த்வஜத்தில், மாருதி தானே வந்து அமர்கிறான் என்று சொல்லி, இப்படியாக இந்த கதை முடிகிறது.

அவ்வா, தனது ஒரு கிருதியில் 'பல்லித குருகள, எல்ல ஹிரியர தயதி பல்லஷ்டு தத்வ ரசிஸிதெ' என்று சொல்லி தம் பணிவினை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். 'முய்யத ஹாடுகளு' இவரின் கிருதிகளில் விசேஷமானவை.

இந்த பாடலில் முய்ய (பரிசு) கொடுத்தது, முய்ய திரும்ப வந்தது என இரு பாகங்கள் உள்ளன. இந்த பாடலில் சாகித்யத்தில் வாக் சாதுர்யம், வினோதம், பூடகமான பதில், ஆகியவை மிகவும் அழகாக வந்துள்ளது. த்ரௌபதி, ருக்மிணி, சுபத்ரை, ஸத்யபாமை,

கங்கை, கௌரி, விஷ்ணு, சிவ – இந்த பாத்திரங்களின் நடுவே நடக்கும் பேச்சுவார்த்தையின் அழகு மற்றும் ஸ்ரீஹரியின் மகிமையை நிரூபிப்பது மனதை ஈர்ப்பதாக இருக்கிறது.

முய்ய கொடுக்கும் மங்கள காரியத்தில் பாண்டவர்கள், சுபத்ரை, த்ரௌபதியர்களின் பாத்திரம் மட்டுமல்லாமல், தேவானு தேவதைகள், தும்புரு நாரதர், ஸித்தர், நாடக காரர்கள் ஆகியோரும் இருக்கின்றனர் என்பது விசேஷம். முய்யத்தின் வாதத்தில் தன்னை வெல்ல வைக்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீ ஹரியை அவ்வா பிரார்த்தனை செய்திருப்பது அழகாக இருக்கிறது. பாண்டவர்களின் பக்தி, கிருஷ்ணனின் வாத்ஸல்யம், இந்த பாடலில் அற்புதமாக வந்திருக்கிறது.

கலகலி அவ்வா அவர்களின் பல கீர்த்தனைகள் ஸ்ரீஹரியின் மகிமைகளையே விளக்குவதாக இருந்தாலும், சரஸ்வதி, லட்சுமி, கணபதியின் மேலும் சில கீதங்களை பாடியிருக்கிறார். கோலாட்ட பாடல்கள், பீகத பாடல்கள், கிருஷ்ண ஜன்ம பாடல்கள் ஆகியவை தீர்க்க கிருதிகளாக இருக்கின்றன. முக்யபிராணனின் அவதார த்ரயமான ஹனும, பீம, மத்வரைப் பற்றிய கீர்த்தனைகளையும் இயற்றியிருக்கிறார். புராணிக அம்சங்களுடன், அழகான சொற்களைக் கொண்டிருக்கும் இவரது கீர்த்தனைகள், அவ்வா அவர்களின் கிருதி-ரசனையின் திறமைக்கு சாட்சியாக இருக்கிறது. மொழியும் எளிமையாகவும், அழகாகவும் மனதிற்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

சில கீர்த்தனைகளின் சிறிய அறிமுகம்

1. கணபதி ஸ்துதி

ஸ்ரீக^{3}ணராய ஸ்ரீக^{3}ணராய ஸ்ரீக^{3}ணராய
வந்தி^{3}ஸுவே நினகெ^{3} ஸ்ரீக^{3}ணராய

ஆகாஶகபி^{4}மானியாகி^{3} ஸ்ரீகண்டனவர புத்ர
ஏகத^{3}ந்தனெ விக்^{3}னேஶ | ஏகத^{3}ந்தனெ விக்^{3}னேஶ நின்ன பாத^3
ஏகசித்தத^{3}லெ ப^{3}லகொ^{3}ம்பெ^{3} வந்தி^{3}ஸுவெ

ஸூலப4தி3 ருக்மிணிய கெ3லியபே3கெனுதலெ
ஹலத4ரன தங்கி3 ஸுப4த்3ரெ | ஹலத4ரன தங்கி3 ஸுப4த்3ரெ மொத3லிகெ3
செலுவ க3ணபதிய நெனத3ளு

ஹஸ்தி மொக3த3வன மத்தாரு பூஜிஸித3ரு
மத்தெ பரீக்ஷித மொத3லாகி3 | மத்தெ பரீக்ஷித மொத3ல பூஜெயெ மாடி3
ப்ரத்யக்ஷ ராஜ்ய படெ3த3னு

ஆனெய முக2த3வன மத்தாரு பூஜிஸித3ரு
தானு மாந்தா3தராய மொத3லாகி3 தானு |
மாந்தா3தராய மொத3லு பூஜெய மாடி3
நானா ஸௌபா4க்3ய படெ3த3னு

முத்3து3 ராமேஷன பூஜிஸி ராவணன கெ3லித3னா
ம்யாலெ பாண்ட3வரு மொத3லாகி3 ம்யாலெ
பாண்ட3வரு மொத3லு பூஜெய மாடி3
ஹீன கௌ3ரவர கெ3லித3ரு

இந்த கீர்த்தனையில் கலகலி அவ்வா ஆகாஷக்கபிமானியான, ஏகதந்த விக்னேஷனுக்கு, பிரியமான நெனெயக்கி, நிலைக்கடலை, தம்பிட்டு, வாழைப்பழம் ஆகியவற்றை நைவேத்தியம் செய்து வணங்குகிறாா்.

சுபத்ரை, ருக்மிணியை வெல்வதற்கு முன்னர் கணபதியை பூஜித்தாள். பரீக்ஷித் மகாராஜா அரசை திரும்பப் பெறுவதற்கு முதலில் கணபதியை பூஜித்தான். கணபதியை பூஜிக்கும் மாந்தாதா, அனைத்து சௌபாக்யங்களைப் பெற்றாள். ராவணனைக் கொல்லும் முன்னர் ஸ்ரீராமன், கணபதிக்கு அக்ரபூஜை செய்தான். அப்படியே, பாண்டவர்களும் கணபனுக்கு அக்ரபூஜை செலுத்தி, கௌரவர்களை வென்றனர். இந்த கீர்த்தனையில் கல்கலி அவ்வா, ப்ரதம வந்த்யனான கணராயனை பக்தியுடன் வணங்குகிறார்.

2. ஸரஸ்வதி ஸ்துதி

பாலிஸெ ஸரஸ்வதி பாலிஸெ (ப)

பாலிஸெ நின்னய பாரிகெ^{3} ப^{3}ந்தே^{3}னு
காலகாலக்கெ நின்ன காலிகெ^{3}ரகு^{3}வெ பாலிஸெ (அப)

ஆதி^{3} பி^{3}ரம்மன ராணியெ வேத^{3}க்கபி^{4}மானியெ
மோத^{3}கா^{3}யன குௗலளெ | மோத^{3}கா^{3}யன குௗலளெ ஸரஸ்வதி
நீ த^{3}யமாடி^{3} மதிய கொடு^{3}

ஹொன்னவரெ ஹொஸகப்பு பெ^{3}ன்னின ம்யாலின ஹெரளு
கின்னரி நின்ன ப^{3}லகெ^{3}ய்ய | கின்னரி
நின்ன ப^{3}லகை^{3}ய்யலி ஹிட^{3}கொ^{3}ண்டு^{3} க^{2}னிபா நம்ம வசனக்கெ

ஹரதி^{3} ஸரஸ்வதி ஸரிகெ^{3} ஸரபளியிட்டு
ஜரத^{3} ஸீரெயனெ நிரிது^{3}ட்டு
ஜரத ஸீரெயனெ நிரிது^{3}ட்டு பா^{3}ரம்ம
மொரெ ராமேௗன அரமனெகெ^{3}

இந்தப் பாடலில் கலகலி அவ்வா, பிரம்மனின் ராணியான சரஸ்வதியை பல பெயர்களால் அழைத்து, தமக்கு சன்மதியை அருள்வாயாக என்று பிரார்த்தித்து, வணங்குகிறார்.

3. லட்சுமி ஸ்துதி

தே^{3}வி வரலட்சுமி ப^{4}க்தர காய்தி^{3}
கருணதி^{3} வரவ நீடு^{3} ||ப

ஸிந்து^{4}ௗயனன த^{3}யெ எந்தெ^{3}ந்து^{3} பி^{3}ட^{3}த^{3}ந்தெ
சந்த^{3}தி^{3} கருணெகெ^{3} இந்தி^{3}ரெ நமகெ^{3}

மந்த^{3}க^{3}மனெயரு தந்த^{3} மந்தா^{3}ர மல்லிகெ^{3}
க^{3}ந்த^{3} குங்குமதி^{3}ந்த^{3} சந்தா^{3}கி^{3} அர்ச்சிஸெ தே^{3}வி

மித்ரவிந்தா^{3}தி^{3}க^{3}ளிந்த^{3} மத்தொம்மெ லகுமியெ
முத்து ரத்னத^{3} வஸ்த்ர வீள்யவ கொள்வதே^{3}வி

நக2த4ர ராமேஶனு அக3லத3ந்தெ நம்ம முகி3தே3வகரக3ள
நகு3முக2த3 கௌ3ரி நீ தே3வி

இந்தப் பாடலில் கலகலி அவ்வா, ரமையை, மல்லிகை, சந்தனம், குங்குமங்களால் அர்ச்சித்து, ஸ்ரீஹரியின் கருணை தமக்கு என்றென்றும் கிடைக்குமாறு அருள வேண்டும் என்று, பிரார்த்திக்கிறார். இந்தப் பாடல் மிகவும் அர்த்தபூர்ணமாக இருக்கிறது.

4. நதி ஸ்துதி

க3ங்கெ3 நினகோ3ஸ்கர நானு நமோ எம்பெ3
துங்கே3 என்ன ப1ந்த2வ கேளி கெ3லிஸெம்பெ3 ||ப

அச்யுதன நக2 தாகி பி3ச்சி
பி3ரம்மாண்ட3வு ஸ்வச்ச ஜலவாக3 ஸுரிதா3வு
ஸ்வச்ச ஜலவாக3 ஸுரிதா3வு
அஜநோடி3 உத்ஸாஹதி3 ஸுதிஸித3 ||

தந்தெ3ய நக2தி3ந்த3 ப3ந்த3 ஜல
கண்டு3 மந்த3ஜாஸனு ஸ்துதிஸித3
மந்த3ஜாஸனு ஸ்துதிஸித3 ஸரஸ்வதி
ப3ந்து3 ஆருதிய பெ3ளகோ3ளா ||

விஷ்ணபதி3 எந்து3 இட்டரு நாமவ
தி3ட்ட ராமேஶன மக3ளிகெ3
தி3ட்ட ராமேஶன மக3ளிகெ3 த்4ருவராய
எஷ்டு ப4க்திந்த3 ஸ்துதிஸித3 ||

வாமன அவதாரத்தில் ஸ்ரீஹரியின் நகம், பிரம்மாண்டத்தின் கூரையில் தாக்கி, கங்கை உள்ளே வந்தாள். கங்கை வந்ததைக் கண்ட பிரம்மன், ஹனுமன், அவளை துதித்தனர். சரஸ்வதி ஆரத்தி எடுத்தாள். ஸ்ரீஹரியின் பாதத்திலிருந்து வந்த கங்கைக்கு ‘விஷ்ணுபதி’ என்று பெயர் வந்தது என்னும் விஷயத்தை, இந்த கீர்த்தனையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இன்றைய நிலையில் இந்த கங்கா ஸ்துதி மிகவும் அர்த்தபூர்ணமாக இருக்கிறது.

5. ஸ்ரீஹரி ஸ்துதி

கேஶவ நாராயண ஸ்ரீஶ மாத[4]வ
சர்வேஶ கோ[3]விந்த[3] கெ[3]லிஸெந்து[3] கோலே
சர்வேஶ கோ[3]விந்த[3] கெ[3]லிஸெந்து[3] விஷ்ணுவின
ஸோஸிலெ மொத[3]லெ ப[3]லகொ[3]ம்பெ[3] கோலெ ||[1]

மது[4]ஸூதன த்ரிவிக்ரம விதி[4]பித வாமன
ஸுத[3]தெ ஸ்ரீத[4]ர ஹ்ருஷிகேஷ கோலே
ஸுத[3]தெ ஸ்ரீத[4]ர ஹ்ருஷிகேஷன நெனெத[3]ரெ
ஹத[3]கானெ வரவ கொடு[3]வோனு கோலே ||[2]

பத்[4]மனாப[4] தா[3]மோத[3]ர முத்[3]து[3] ஸங்கர்ஷண
வஸுதே[3]வ நம்ம கெ[3]லிஸெ[3]ந்து[3] கோலே
வஸுதே[3]வ நம்ம கெ[3]லிஸெந்து[3] ப்ரத்[4]யும்ன
அனிருத்[3]த[4]ர மொத[3]லெ ப[3]லகொ[3]ம்பெ[3] கோலே ||[3]

புருஷோத்தம அதோ[4]க்ஷஜ ஹருஷாகொ[3] நாரசிம்ஹ
புருஷஸூக்தத[3]லெ ப்ரதிபாத்ய கோலே
புருஷஸூக்தத[3]லெ அச்யுத
ஹருஷதி[3] நம்ம கெ[3]லிஸெந்து[3] கோலே ||[4]

ஜனார்த்த[4]ன உபேந்த்[3]ர க[4]ன மஹிமெ ஹரெ கிருஷ்ண
முனிஜன வந்த்[3]ய ரமெயரஸ கோலே
முனிஜன வந்த்[3]ய ரமெயரஸு
நின்ன பாத[3] நெனெத[3]வ ப[3]ந்த[4] கெ[3]லிஸெந்து[3] ||5

ஐந்து நுடிகள் இருக்கும் இந்த கீர்த்தனையில், கலகலி அவ்வா, ஸ்ரீஹரியை 24 நாமங்களால் வணங்கியிருக்கிறார். நாட்டுப்புற பண்ணில் இருக்கும், கோலாட்டத்தின் இந்த பாடலில், கலகலி அவ்வா, கோவிந்தனை வணங்கி, இஹலோகத்தில் தம்மை வெல்ல வைக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்திருப்பது மனதை மயக்குகிறது.

6. நிந்தா ஸ்துதி

ஸாகோரங்க[3] அரஸுதன யாகோ யாகோ கோ[3]குலத[3]

கொ3ல்லரு நகி3ஸி க3ல்லவ ஹிண்டி3
காகு மாடி3த்3து3 நினகெ3 பே3கோ பே3கோ ||

ருத்3ர பி3ரம்மஹத்3யாகார க்ஷுத்3ர ப3லீந்த்3ரனு
கத்தொய்து3 ஸுவர்ண முகுடவ
கத்தொய்து ஸுவர்ண முகுடவ ப3லராம
மத்4யபானி எந்து3 நுடி3த3னு ||1

மாத்ரு த்3ரோஹி ஶூக பித்ருத்3ரோஹி ப்ரஹ்லாத3
ப்4ராத்ருத்3ரோஹி விபீ4ஷண
விபீ4ஷண இவரு முக்2ய பாத்ரரோ
நின்ன கருணகெ3 கருணகெ3 ||2

அரியதெ3லெ நின்ன எதெ3யலொத்த ப்4ருகு3 ரிஷி
து3ருள ஶிஶூபால ஸபெ4யொளு
து3ருள ஶிஶூபாலன ஸபெ4யொளு
பை3த3த்து3 ஸரிப3ந்தே ராமேஶன மனஸிகெ3 மனஸிகெ3 ||3

ஹரிதாஸினிகள், பரமாத்மனை வணங்குவதுடன், நிந்திக்கும் செயலையும் செய்தனர் என்பதற்கு இந்த கீர்த்தனையே ஒரு அழகான உதாரணமாக இருக்கிறது.

7. தேவவன

வனவ நோடோ3ண பா3ரே பா3ரே
அல்லல்லிகெ3 ஸரோவர வனவ நோடோ3ண பா3ரே பா3ரே ||ப

நீரமேலாடு3வ பாரிவாளவ ஹிண்டு3
எத்தரவாகி3 பெ3ளெத3 அட3கெய
எத்தரவாகி3 பெ3ளெத3 அடி3கெ தெங்கி3னமர
ஸ்ரீதே3வி அரஸன வனவிதெ3 ||1

லோகநாயக ஸ்வாமி ஆ கமலாக்ஷியரு
ஜீகு1ளி தும்பி3 ஜட3த1
ஜீகு1ளி தும்பி3 ஜட3த1 ரங்க3ய்யா
ஓகு1ளியாடி3த3 வனவிது3 ||2

க4னமேக4 ஶ்யாமன வனத3 மத்4யத3லி
புனுகி3ன பெ3க்கஸ மொத3லாகி3
பெ3க்கஸ மொத3லாகி3 கஸ்தூரி
க4னம்ருக3 ஹிண்டு கடே3யில்லா ||3

தோடபட்டிக3ளல்லி நீடாத3 ஹம்ஸக3ளு
ஆடவாடு3த்திரலு ஹருஷதி3
ஆடவாடு3த்திரலு ஹருஷதி3 அல்லல்லெ
நீடாகி3 நலிவ நவிலு ஹிண்டு3 ||4

கப்3பி3ன தோடக்கெ ஹப்3பி3த3 ஹந்த3ர
அப்3ப3ரதி3 பெ3ளெத3 ஹலஸின
அப்3ப3ரதி3 பெ3ளெத3 ஹலஸு தெங்கி3னமர
ருக்மிணி ராமேஶன வனவிது3 ||5

லோக நாயகனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன், கோபியர்களுடன் விளையாடிய அந்த தோட்டத்தின் அழகினை வர்ணிக்கிறார். தேவ வனத்தில் காணப்படும் ஸரோவரம், பறவைகளின் கூட்டம், அன்னப்பறவை, மயில்கள் ஆகியவை கண்ணைப் பறிக்கின்றன. உயரமாக வளர்ந்திருக்கும் பாக்கு மரங்கள், தென்னை மரங்கள் ஆகியவை தோட்டத்தின் அழகினை மேலும் கூட்டுகின்றன.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தாமரை போன்ற கண்களைக் கொண்டவர்களுடன் ஜலக்ரீடை ஆடிய வனம் இது. புனுகு பூனைகள், கஸ்தூரி மான்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது இந்த வனம். இது ருக்மிணி கிருஷ்ணருக்கு மிகவும் பிடித்தமான வனம். இத்தகைய அழகான தேவவனத்தை பார்ப்போம் வாருங்கள் – என்று ஹரிதாஸி தன் தோழிகளை வரவேற்பது மனதை மயக்குகிறது.

அவ்வா அவர்களின் பாடல்களில் அலங்காரம், மெட்டு, எதுமை மோனை, உவமைகள் ஆகியவை மிகவும் அழகாக பொருந்தி வந்திருக்கின்றன.

சம்ஸ்கிருத வித்வாம்சர்களின் வீட்டுப் பெண் ஒருவர், அந்த கால சூழ்நிலையில், சமூக கட்டமைப்பில், பள்ளிப் படிப்பும் இல்லாமல்,

கன்னடத்தில் கீர்த்தனை சாகித்யங்களை இயற்றியது மிகவும் போற்றப்பட வேண்டியதே ஆகும். வட கர்னாடகத்தில் இன்றும் பல இடங்களில், அவ்வா அவர்களின் முய்யத ஹாடு மற்றும் ஸேதுபந்த பாடல்களை, பண்டிகை விரத நாட்களில் பாடும் சம்பிரதாயம் இருக்கிறது. தாச சாகித்யத்தில் இவருடைய கீர்த்தனைகளுக்கு ஒரு சிறப்பான இடம் உண்டு.

இப்போது கிடைத்திருக்கும் தகவல்களின்படி, அவ்வா அவர்கள் 1670-1760க்கு நடுவில் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது. அவருடைய பாடல்களில் கிடைக்கும் தகவல்களின்படி அவருடைய பிறந்த நாள் 22.05.1670. சுமார் 100 ஆண்டுகள் வரை வாழ்ந்தார் என்றும் தெரிய வருகிறது. தன் கடைசி காலங்களில், அவ்வா, தன் முன்னோர் வாழ்ந்து வந்த ஷூர்ப்பாலி கிராமத்திலே வாழ்ந்து, அங்கேயே ஹரிபாதங்களை அடைந்தார் என்று அறிகிறோம். ஹரிதாச சாகித்யத்திற்கு மிகவும் விலைமதிப்பற்ற கீர்த்தனை சாகித்யத்தை காணிக்கையாக கொடுத்த கலகலி அவ்வா அவர்களுக்கு, நம் அனைவரின் நமஸ்காரங்களையும் சமர்ப்பணம் செய்வோம்.

***

பாகம்மா (காலம் சுமார் 1700ம் ஆண்டு)

கலகலி அவ்வா அவர்களுடன் இருந்து, அவருடைய பாடல்களை எழுதி வைக்கும் புண்ணிய செயலில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய சிஷ்யை. பாகம்மா (பிரயாகம்மா) தன் சில கிருதிகளை 'பாண்டுரங்க விட்டல' என்னும் அங்கிதத்தில் இயற்றியிருக்கிறார் என்று தெரிய வருகிறது. தமது சில கிருதிகளில், தம் குருகளின் வித்யை, வினய, பக்திகளை வர்ணித்திருக்கிறார். பாகம்மாவைப் பற்றி அதிக விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை.

ஒரு முறை, அவ்வாவுடன் பாகம்மா வாரணாசிக்கு பயணம் செய்த நேரம். அங்கு இருந்தபோது காலரா நோயினால் அவஸ்தைப் பட்டாராம். அப்போது, அவ்வா அவர்களின் ஆணைப்படி, பாகவதத்தின் மூன்றாம் ஸ்கந்தத்தை கன்னட கிருதியாக இயற்றி, அதன் புண்ணிய பலனாக, நோயிலிருந்து விடுபட்டார் என்ற செய்தி கிடைக்கிறது. அந்த

கிருதியில், பாகம்மா பக்ஷ்ய போஜ்யங்களின் வர்ணனைகளை மிகவும் அற்புதமாக விளக்கியிருக்கிறார் என்பதை பார்க்கிறோம்.

பாகம்மாவின் சில கிருதிகள் மிக ஆழமாக கருத்துக்களை கொண்டிருக்கின்றன என்பதை பார்க்க முடிகிறது. இங்கு ஒரு சில உதாரணங்களை மட்டும் பார்க்கலாம்.

1. நீரபொத்தவனிகெ^{3} நீரஜ நேத்ரனிகெ^{3}
பா^{3}ரபொத்தவனிகெ^{3} பா^{4}க்^{3}யவதிகெ^{3}
கோ^{4}ரெதா^{3}டெ^{3}ய நம்ம கோமலாவல்லிகெ^{3}
நாரஸிம்ஹ நம்ம நளிநாக்ஷிகெ^{3}
ஜய மங்களம் நித்ய ஶுப^{3} மங்க^{3}ளம் ||

2. பூ^{4}மிய பே^{3}டி^{3}த^{3}கெ ஆ மஹாதே^{3}வகெ^{3}
பூ^{4}பா^{4}ர தடெ^{3}த^{3}வகெ^{3} பூ^{4}தே^{3}விகெ^{3}
ப்ரேமதி^{3}ந்த^{3}லி ப^{3}ந்த^{3} ப்ரிய ரக்ஷக்னாத^{3}
பாண்டு^{3}ரங்க^{3}விட்டல ஶ்ரீருகுமாயிகெ^{3}
ஜயமங்களம் நித்ய ஶுப^{4} மங்க^{3}ளம் ||

இந்த கீர்த்தனையில், ஶ்ரீஹரியின் தசாவதாரங்களையும் அழகாக விளக்கி, லட்சுமி நாராயணர்கள் இருவருக்கும் மங்களம் பாடுகிறார்.

லட்சுமி துளஸியரின் பேச்சுவார்த்தை

லட்சுமி:
ப^{3}ண்டர மனெ முந்தெ^{3} பா^{3}கிலல்லிருவோளு
மண்டபவன்னே கட்டிஸி கொண்டோ^{3}ளு
ஹெண்டெ^{3} ஹெண்டெ^{3}க^{3}ளொளகெ^{3} வண்ட்யாகி^{3} பெ^{3}ளெயோளு
கண்டு^{3} துளஸிகு$_{v}$ எனகு^{3} ஸரிப^{3}ருவுதே^{3} ||

துளஸி:
தொ^{3}ட்டதொந்த^{3}ர மனெ ஒளகெ^{3} தானிருவோளு
அட்டபொட்டேனெ ஹாகிஸி கொம்போ^{3}ளு
து^{3}ட்டு து^{3}ட்டிகெ தானு ஒட்^{3}யாகி^{3} பெ^{3}ளெயுவளு
தட்டி லக்ஷ்மிகு^{3} எனகு ஸரி ப^{3}ருவுதே^{3} ||

லட்சுமி:
அட^{3}வெய ஔளகெvல்லா கி^{3}ட^{3}வாகி^{3} பெ^{3}ளெவோளு
ஹூடு^{3}கvர கையல்லி ஜிக^{3}டி^{3}ஸி கொம்போ^{3}ளு
என்னொடெ^{3}ய பாண்டுரங்க^{3}ன வனமாலெயாகோ^{3}ளு
ஹூடு^{3}கி^{3} துளஸிகு^{3} எனகு^{3} ஸரிப^{3}ருவுதே^{3} ||

துளஸி:
ராஸி கரகி^{3}ஸீகொண்டு^{3} தானெ தானெம்பு^{3}வளு
ஜோடி^{3}ஸி பட்டன்ஹாகிஸி கொம்ப^{3}ளு
ராமராயரிகெ^{3}ல்ல கத^{3}னவனெ இக்^{3}கு^{3}வளு
ஹீன லக்ஷ்மிகு^{3} எனகு^{3} ஸரி ப^{3}ருவுதே^{3} ||

இப்^{3}ப^{3}ரா கத^{3}னவனு தித்^{3}தி^{3}ட்ட ரகு^{4}பதி
முத்^{3}து^{3}ரங்க^{3}ய்ய பாண்டுரங்க^3 விட்டல
முத்^{3}ரெயுங்கு^{3}ர கொட்டு முனிஸனெ
திளுஹித^3 அக்கதங்கீ^{3}ரந்தே ஒந்த^{3}னே மாடி^{3}த^3 ||

ஶுப^4 மங்க^{3}ளம் நித்ய ஜய மங்க^{3}ளம் ||

இந்த கிருதியில், லட்சுமி மற்றும் லட்சுமியின் ஒரு அம்சமே ஆன துளஸிக்கும் நடுவே ஆன பேச்சுவார்த்தையை மிகவும் அற்புதமாக விளக்குகிறார். இந்த கிருதி மிகவும் அர்த்தபூர்ணமாக இருக்கிறது. அவர்கள் இருவருக்குமிடையே ஆன சண்டையை, சமாதானம் செய்து, அவர்கள் இருவரையும் அக்கா தங்கையர்களாக இருக்குமாறு செய்த பாண்டுரங்கனின் மகிமை அபாரமானது. இந்தப் பாடலில், எதுகை, மோனையுடன், அழகான சொற்களை சேர்த்திருப்பது மிகவும் அருமையாக இருக்கிறது.

***

ஹரிதாசினி ஹௌவனகட்டே கிரியம்மா (1712 - 1790)

ரங்கனாத பதாஸக்தம் ரங்கனாதஸ்ய கிங்கரீ |
கிரியம்மாபிதம் வந்தே ஞான வைராக்யஸித்தயே ||

ரங்கனாத தேவன கிங்கரி ரங்கனாத பாதாஸக்தே |
அங்கனெ தன்ன ஹ்ருதாயாங்கனதி ரங்கன காணுவ பக்தெ |
அங்களதி சித்ரிஸுவ ரங்கோலியலி அனுரக்தெ |

ஹிங்கதெ பக்தர பங்ககள நிவாரிஸுவ ஸஷக்தெ |
பங்கார ஷ்ருங்கார ஸம்ஸார போகதலி விரக்தெ |
மங்களாங்க ஹரிவிட்டலன பக்தர ஸங்க ஸம்யுக்தெ |
துங்கெ உத்துங்கெ ஸாத்வி கிரியம்ம ஜீவன்முக்தெ ||

ஹெளவன கட்டெ கிரியம்ம, பீஷ்மப்ப ஜோயிஸரின் மகள். அவளின் தாயைப் பற்றியும், அவரின் பிறந்த தேதி மற்றும் வாழ்க்கை ஆகிய எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் விஷயங்கள் சரியாக கிடைக்கவில்லை என்றாலும், அவரின் பாடல்கள் மூலமாகவே ஆராய்ச்சியாளர்கள் அவரின் வாழ்க்கை சம்பவங்களை தொகுத்திருக்கிறார்கள்.

கிரியம்மா பிறந்த ஊர் ராணே பென்னூர். சிறிய வயதிலேயே அவரின் பெற்றோர் இறந்துவிட, அவர் தன் சித்தப்பா-சித்தியிடம் வளர்ந்தார். ஆனால், அவரின் தந்தை இறப்பதற்கு முன்னரே, கிரியம்மா அவரிடமிருந்து தேவையான வித்யை கற்றிருந்தார். அப்போதே அவரிடம் கவிதாசக்தி வெளிப்பட்டிருந்தது. அந்த கால வழக்கப்படி, 10-12 வயதிலேயே திருமணம் நடைபெறுவதால், மலெபென்னூரின் திப்பரஸனுடன் கிரியம்மாவுக்கு திருமணம் நடைபெற்றது. ஆனால், இவருக்கு சம்சாரத்தில் விருப்பமே இருந்திருக்கவில்லை.

அவர்களின் முதல் இரவில், திப்பரஸனுக்கு கிரியம்மாவின் இடத்தில் அவருக்கு பதிலாக ஒரு பெரிய சர்ப்பம் தெரிந்தது என்றும், அன்றிலிருந்து அவர் மேல் மிகப்பெரிய கௌரவம் வந்தது என்றும் சொல்கின்றனர். வைராக்கியம் வந்துவிட்டது என்று கிரியம்மா சம்சாரத்தை விடவில்லை. அத்தை, மாமா, கணவன் என அனைவரின் சேவையை செய்து கொண்டே இருந்தார். அத்தை மாமாவிடம் கூறி, தன் கணவனுக்கு இரண்டாம் திருமணத்தை செய்து வைத்தார். தான் விராகிணியாகவே (வைராக்கியசாலி) இருந்தார்.

வீட்டு வேலைகளை செய்தவாறு, அத்தை மாமாவிற்கு சேவை செய்தவாறு காலத்தை கழித்தார். அக்கம் பக்கத்து வீட்டு குழந்தைகள், சிறுவர் சிறுமிகளின் காய்ச்சல், சளி, இருமல்களுக்கு மருந்து கொடுத்து, அவற்றை தீர்த்து, சமூகத்திற்கு பயனாக இருந்தார். துக்க கஷ்டங்களுக்காக கஷ்டப்படுபவர்களுக்கு ஒரு நல்ல வழிகாட்டியாக இருந்து, அனைவராலும் ‘அம்மனவரு’ என்று அன்புடன் அழைக்கப்பட்டார்.

நீர் கொண்டு வரவும், துணி துவைக்கவும் கிரியம்மா ஏரிக்கரைக்கு வரும் வழக்கம் கொண்டிருந்தார். அங்கு அருகில் ரங்கநாதனின் ஆலயம் ஒன்று இருந்தது. அங்கு ஒரு மாற்றுத் திறனாளி (ஹௌவ) வசித்துக் கொண்டிருந்தானாம். அவனே அந்த ஏரியைக் கட்டி, ரங்கநாதனின் ஆலயத்தையும் நிர்மாணம் செய்தானாம். ஆகவே அது 'ஹௌவன கட்டெ ரங்கநாத' என்றே பெயர் பெற்றது. ரங்கநாதனின் தரிசனத்திற்கு வந்தபோது, ஆலயத்தின் அக்கம்பக்கத்தில் சுத்தம் செய்வது, பெருக்கி பற்பல அழகான கோலங்களைப் போடுவது ஆகியவற்றை தன் வழக்கமாக ஆக்கிக்கொண்டார் கிரியம்மா.

அங்கேயே பூ கட்டுவது, பூஜிப்பது, பஜனை செய்வது ஆகியவற்றிலேயே கிரியம்மா மெய்மறந்தார். அதே 'ஹௌவன கட்டே ரங்கநாதனின்' அங்கிதத்தால் பல்வேறு கீர்த்தனைகளை இயற்றி பாடிக்கொண்டிருந்தார். இவளை 'தென்னிந்திய மீரா' 'ராதிகெ' என்றெல்லாம் மக்கள் புகழ்ந்தனர். தெய்வாம்சம் கொண்டவள் என்று அனைவரும் மரியாதை செலுத்தி வந்தனர். பால் கறக்கும்போது, தயிர் கடையும்போதெல்லாம் கிரியம்மாவிற்கு பாலகிருஷ்ணன் தரிசனம் கொடுத்து வந்தானாம். அவளுடன் விளையாடி வந்தானாம்.

கிரியம்மா தொட்டு ஆசிர்வதித்த குழந்தைகள், தீர்க்க ஆயுளைப் பெறுகிறார்கள் என்னும் நம்பிக்கை அங்கு சுற்றுமுற்றும் இருந்த மக்களுக்கு இருந்தது. ராணி சென்னூரில் கிரியம்மா குழந்தைகளை, படுக்க வைத்து குளிப்பாட்டிய குளியலறை இன்றைக்கும்கூட அப்படியே பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. தம் குழந்தைகளை அந்த அறையில் குளிப்பாட்டினால் அவர்களின் பீடை பரிகாரம் ஆகிறது என்னும் நம்பிக்கை இன்றைக்கும்கூட அந்த ஊர் மக்களிடையே இருக்கிறதாம்.

மங்களூரின் அரசகுமாரனுக்கு கண் தெரியாமல் இருந்தது. ரங்கநாத ஸ்வாமிக்கு செய்த ஆரத்தியின் மை எடுத்து, அந்த அரசகுமாரனின் கண்ணிற்கு கிரியம்மா தினமும் தடவிக்கொண்டு இருந்தாராம். உடன் இவ்வாறு பிரார்த்தனையும் செய்தாராம்.

தோரபா^{3}ரதெ^{3} நிம்ம சரிதெயனு
நரரொளு நகெ^{3}கீ^{3}டு^{3} மாட^{3}த^{3} ஹாகெ^{3}

நீனெக3தியெந்து3 ப3ந்த3 ப4க்த கண்ணுக3ள தித்தி நிஜவ தோரிஸய்யா |
தீ3னத3யாளு ஹெளவன கட்டெ ரங்க3ய்யா
தா3னி என்னொடெ3ய தொ3ட்டவனெந்து3 ஹொக3ளுவெ ||

இவ்வாறு சுமார் 15 நாட்கள் செய்த பிறகு, அந்த அரசகுமாரனின் கண் கோளாறு சரியாகி, கண் சரியாக தெரிய வந்தது.

இன்னொரு இடத்தில், மழையே இல்லாமல் வறட்சி நிலவிக் கொண்டிருந்தது. அப்போது ஊர் பெரியவர்கள் அனைவரும் கிரியம்மாவிடம் முறையிட்டனர். அவரும் அத்யந்த பக்தியுடன் இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்தார்.

மளெய த3ய மாடோ ரங்க3ய்ய நிம்ம
கருண தப்பித3ரெ உளியதீ3 லோக ||

பஶு ஜாதி ஹுல்லெ ஸாரங்க3 ம்ருக3க3ளு ப3ஹள
ஹஸிது பா3யாரி பத்தித3 கெரெகெ3 ப3ந்து3
த்3ருஶ்யட3க3தெ3 தல்லணிஸி மூர்ச்செகொண்டு3
தெ3ஸெதெ3ஸெகெ3 பா3யி பி3டுதிஹவய்ய ஹரியெ ||

த4ரெயாகி3 த்ரவகுந்தி3 இருவ பா4விய நீர
மொகெ3 மொகெ3து3 பாத்ரெயலி நாரியரு
ஹக3லெல்ல தருதிஹரு யோசனெய மாடு3த்த
பேக3தி3ந்த3லி தரிஸு வ்ருஷ்டியனு ஹரிய ||

ஸந்து3ஹோத3வு ஜ்யேஷ்ட, ஆஷாட, ஸ்ராவண
ப3ந்தி3தெ3 பா4த்ரபத3 மாஸவீகெ3 இந்து3
புரந்த3ரகெ3 ஹேளி வ்ருஷ்டிய தரிஸோ
ஸந்தே3ஹவ்யாகெ3 ஹெளவன கட்டெ ரங்க3 ||

பிறகு, மழை பொழிந்து, ஏரி, கண்மாய்கள் அனைத்தும் நிரம்பி வழிந்தன என்பது வரலாறு.

இன்னொரு முறை, ஸ்வாமி ரங்கநாதனின், தங்க மோதிரம் தொலைந்து போயிற்று. சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அனைவரும் கவலையுடன் இருக்க, கிரியம்மா 'ஹொன்னுதா குப்பி ஹொன்னு தா' என்று பிரார்த்தித்து அனன்ய பக்தியுடன் தசாவதாரங்களை

வணங்கினார். இறுதியில் ஒரு குப்பி (குருவி), அந்த மோதிரத்தை கடித்துக்கொண்டு வந்து அனைவரின் முன்னிலையிலும் கீழே போட்டதாம். 'குப்பி' என்றால் பிராணதேவர் என்றும் அர்த்தம் இருக்கிறது என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

இவ்வாறாக கிரியம்மாவின் மகிமைகளைக் கேட்ட ஆங்கிலேய சர்தார் ஒருவர் வந்து அவரின் தரிசனம் செய்து, அவரின் வீட்டிற்கு (மனெதன) 'ஷ்யானபோக' என்னும் பட்டத்தைக் கொடுத்தார். பல காணிக்கைகளை / பரிசுகளைக் கொடுத்தார்.

தனது கடைசி நாட்களில், கிரியம்மா, குக்னூரு, பிள்ளங்கேரி, மைலார, கோகர்ண ஆகிய க்ஷேத்திரங்களுக்கு சென்றிருந்தார். ஒரு நாள் 'கும்பளூரு வழியாக ஹொன்னாளி அருகில் இருக்கும் கம்மாரகட்டெக்கு செல்' என்று அவருக்கு கனவு வந்தது. அதன்படி, கம்மாரகட்டெக்குச் சென்று மாருதிக்கு ஒரு கோயிலும், துங்கபத்ரா நதிக்கரையில் குளிப்பதற்கு படிக்கட்டுகளையும் கட்டினார். அதே இடத்தில் சிராவண சுத்த பஞ்சமி (நாக பஞ்சமி) அன்று, துங்கபத்ரா நதியில் நீந்திச் சென்றுவிட்டார் என்று நம்பிக்கை. ஆகவே, அன்றைய நாளே கிரியம்மாவின் ஆராதனை நடைபெறுகிறது.

அவரின் இஷ்ட தெய்வமான ரங்கநாத ஸ்வாமியின் கோயிலின் பகுதியிலேயே கிரியம்மாவிற்கும் ஒரு கோயில் கட்டி, அவரின் மூர்த்தியை வைத்து பூஜித்து வருவது, அவரின் மகிமையை காட்டுகிறது. மற்றும் மக்கள் அவர் மேல் வைத்திருக்கும் மதிப்பின் சாட்சியாக அந்தக் கோயில் இன்றைக்கும் இருக்கிறது.

கிரியம்மா தேவ-தேவியரின் மேல் பற்பல தேவர நாமாக்களை இயற்றியிருக்கிறார். எவ்வளவோ பாடல்கள், வாய்மொழியாகவே பரவி புகழ் பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் இன்று அவருடையது என்று சொல்லப்படும் [41] சிறிய பாடல்கள், ஐந்தாறு தீர்க்க க்ருதிகள் மட்டுமே கிடைக்கின்றன.

ஹௌவன கட்டெ ரங்கநாதனைக் கண்டு முதன்முதலில் இயற்றப்பட்ட பாடல் 'கண்டெனீக ரங்கநாதன காருண்யநிதிய' என்று சொல்வதுண்டு. இதில் 'உரகஷயன உதாரி நின்ன மொரெய ஹொக்கெ காயோ' என்று பிரார்த்தனை செய்திருக்கிறார். அந்தரங்க

நிவேதனையைக் கூறும் இவரது அனேக தேவர நாமாக்கள் இருக்கின்றன. சில தேவர நாமாக்களில் ரங்கநாத ஸ்வாமியின் மகிமைகளை வர்ணித்திருக்கிறார். தசாவதாரம், ராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகிய புராண கதைகளை பாடல்களாக இயற்றியிருக்கிறார் கிரியம்மா.

இவரின் கிருதிகளில் பஞ்சபாவங்களைக் காணலாம்.

கடெ^{3}கண்ணலி நீ நோட^{3}தி^{3}ரென்னய்ய பி^{3}ட^{3}பே^{3}ட^{3}வோ கைய
தந்தெ^{3} அடி^{3}ய ஹொந்தி^{3}தெ^{3}னோ இந்து^{3} ஹௌவன கட்டெ ரங்க^3
ஆனந்த^{3}ப^{3}டி^{3}ஸோ ராமலிங்க^3 ஹொந்தி^{3}தே^{3}னு நின்ன சரண

ஆகிய கீர்த்தனைகளில் ஆத்ம நிவேதனையுடன் ஷாந்த பாவமும் கூடி வந்திருக்கிறது.

கரெத^{3}ளு தன்ன மக^{3}ன யஶோதெ^{3} - என்னும் கிருதி வாத்ஸல்ய பாவத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

தோரபா^{3}ரதெ^{3} நின்ன சரிதெயனு
நரரொளு நகெ^{3}கீ^{3}டு^{3} மாட^{3}த^3 ஹாகெ^{3}
கல்லொளு காந்தெய மாடி^{3}த^{3}வனெம்ப^{3}ரு
அல்லி மாடி^{3}த^3 ஹாகெ^{3} இல்லி ஸாரித^{3}ரெ
ப^{3}ல்லியத^{3}னென்னொடெ^{3}ய தொ^{3}ட்^{3}ட^{3}வனெந்து^{3} ஸாருவெ

என்று ஸக்ய பாவத்தில் பாடியிருக்கிறார்.

வெங்கடேஶ என்ன ஸலஹல்யாகெ ப^{3}ளலுவி
க^{3}ஜேந்தி^{3}ர த்^{3}ருவரன்னு ஸலஹித^{3}ந்தெ நன்னன்னு ஸலஹு

என்று ஸக்ய பாவத்தினால் கேட்டுக் கொள்கிறார்.

சந்த^{3}தி^{3} கொளலூதி^{3} பாடு^{3}வ நம்ம
கந்த^{3}ர்ப்ப ஜலக்^{3}ரீடெ^{3}யாடு^{3}த நந்த^{3}னந்த^{3}ன
கோ^{3}விந்த^{3}ன காணதெ^{3} ஒந்து^{3} நிமிஶ
யுக^{3}வாகி^{3} தோருத்தலிதெ^{3}
தாரம்ம ஶ்ரீரங்க^{3}தா^{4}மன தந்து^{3} தோரம்மா
கரெ தாரே, ஸைரிஸலாரே

என்று இனிமையுடன் பாடுகிறார்.

பா[3]ரன்யாதகெ நீரே நீ கரெதாரெ
ஸூகு[3]ண க[3]ம்பீ[4]ரன - என்னும் கிருதியில் விரகத்தைக் காட்டிப் பாடுகிறார்.

பது[3]மனாப[4]னே நின்ன பாத[3] கிங்கர நானு - என்று நீ தலைவன். நான் தாஸி என்று தாஸ்ய பாவத்தைக் காட்டுகிறார்.

தம் பிறந்த வீட்டு தெய்வமான மைலார லிங்கனை வணங்கியிருக்கிறார். 'ஈத ரங்கனாத ஹரியு ஆத லிங்கனாத ஹரியு' . ஈக லிங்க தேவ சிவனு, ஆத ரங்கதாம விஷ்ணு - என்று ஹரிஹரனைக் கொண்டாடியிருக்கிறார். அப்படியே, நீலகிரி லிங்கனையும் வணங்கியிருக்கிறார்.

மலெபென்னூரின் ஏகனாதேஷ்வரனையும், பார்வதிதேவி என்று சிந்தித்து வணங்கியிருக்கிறார்.

கிரியம்மா அவர்கள் தாம் தரிசித்த க்ஷேத்திரங்களையும் அந்த க் ஷேத்திர மூர்த்திகளையும் வணங்கியிருக்கிறார். குக்கனூரின் ஹனுமந்த, பில்ளங்கேரியின் ரங்கனாத, குப்தகாமியான கிருஷ்ணவேணி நதி தேவதையையும், ராணெபென்னூரில் பயலாஞ்சனேயரையும், முத்தேனஹள்ளியின் ஹனுமனையும் போற்றியிருக்கிறார்.

யாதகெ மருளாதி ஹிங்கே ஏலே மானவ காகு புத்திய பிடு பிடு ஆஸெயெம்புது பிடது ஈ புவனதொள் - என்று உலக மக்களை எச்சரிக்கிறார்.

பாகவதத்தில் வரும் அஜாமிளனின் கதையை 15 நுடிகளிலும், பாரிஜாத மரத்தைக் கொண்டு வந்த கதையை [1]8 நுடிகளிலும் கிரியம்மா பாடியிருக்கிறார்.

இந்த இரு பாடல்களும் தீர்க்ககிருதிகள் எனப்பட்டாலும், இவற்றை விடவும் தீர்க்கமான 448 நுடிகளில் உத்தாளிகனின் கதை, 62 நுடிகளில் ஷங்கர கண்டன ஹாடு, 87 நுடிகளில் சீதா கல்யாண மற்றும் நான்கு சந்திகளில் சந்திரஹாஸனின் கதை ஆகியவற்றை

இயற்றியிருக்கிறார் கிரியம்மா. இந்த சந்திரஹாஸனின் கிருதி ஒரு கண்ட காவ்ய (சிறு காவியம்). பாரிஜாத காவ்ய என்பது ஸ்லோக மற்றும் பதங்களில் இயற்றப்பட்ட வ்ருத்த நாமா வகையைச் சேர்ந்ததாகும். ஆனால் இதற்கு பல்லவி இல்லை.

வசன மற்றும் பாடல்களைக் கொண்டிருக்கும் பிரம்ம கொரவஞ்சி பாடலும் ஒரு தீர்க்க கிருதி எனப்படுகிறது. கிருஷ்ண கொரவஞ்சி மற்றும் லவ-குஷரின் பாடல் முழுமையடையாமல் இருக்கிறது.

கிரியம்மாவிற்கு மக்கள் மேல் இருந்த பாசம், ஞான பக்தி, வைராக்யத்தைக் கண்டு பொறாமை கொண்டவர்களும் இருந்தார்களாம். இந்த பெண்மணிக்கு என்ன அபரோக்ஷ ஞானம் என்று கேலி பேசினார்களாம். கிரியம்மாவின் சொந்த ஓர்ப்படிகளே (கணவரின் சகோதரர்களின் மனைவிகளே) இவரை வெறுப்புடன் பார்த்து வந்தனராம். தேவையில்லாத பொல்லாப்புகளை இவர் மேல் சுமத்தினார்களாம். இதன் காரணங்களால், ஒரு சமயம், ஊர் பெரியவர்கள் எனப்பட்டவர்கள் இவருக்கு பஹிஷ்காரம் (ஊரிலிருந்து விலக்கி வைத்தல்) கூட செய்தார்களாம்.

ஸ்ரீராகவேந்திர மடத்தின் அன்றைய பீடாதிபதிகளாக இருந்த ஸ்ரீசுமதீந்திர தீர்த்தர், மனெபென்னூருக்கு வந்தபோது, பூஜை முடிந்தாலும், கிரியம்மாவைக் காணாத ஸ்ரீபாதங்களவர், அவரை தாமே அழைத்தார். கிரியம்மாவிற்கு தீர்த்தம் கொடுக்கும்போது அவரின் உள்ளங்கையைப் பார்த்து, 'இது ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தாங்கிப் பிடித்த யசோதாதேவியின் கை' என்று புகழ்ந்தார்.

இதே ஊருக்கு ஒரு முறை ஸ்ரீகோபால்தாசர் தம் சஞ்சாரத்தில் வந்தபோது, கிரியம்மா பக்தியுடன் வரைந்திருந்த ரங்கோலியின் மேல் தன் தேவர பெட்டியை வைத்து பூஜித்தார். அவரின் பக்திக்கு மெச்சி, கோபாலகிருஷ்ணனின் விக்ரகத்தை அவளுக்கு பரிசாக அளித்தார் என்றும் தெரிய வருகிறது.

அன்யர குணதோஷவ எணிஸதலெ நின்னிரவ நோடு கண்ட்ய மனவெ
பண்ணகாரிகெயு பரிதெ ஔதம்ப்ர கண்ணினந்தீ காயவு மனவெ

***

துருடகி திம்மம்ம (1728-1823)

ஹரிதாசினியர்களில், துருடகி திம்மம்மா, திருப்பதி திம்மப்பனின் பரம பக்தை. ராயசூர் ஜில்லா லிங்கஸுகூர் தாலூக்கின் துருடகி கிராமத்தில், வேத சாஸ்திர பண்டிதரான ஸ்ரீ நரசிம்மா என்பவருக்கு 1728ம் ஆண்டில் மகளாகப் பிறந்தார் திம்மம்மா. ஸ்ரீ நரசிம்மன், திருமலை திம்மப்பனின் பக்தரானதால், மகளுக்கு திம்மம்மா என்றே பெயர் வைத்தார். தந்தையிடமிருந்து புராணிக மற்றும் தார்மிக கிரந்தங்களின் பரிச்சயங்களைப் பெற்று, திம்மம்மா சிறந்த தெய்வ பக்தர் ஆனார். அன்றைய வழக்கப்படி திம்மம்மாவிற்கு எட்டாம் வயதில் திருமணம் ஆயிற்று. 10 வயதில் விதவையும் ஆனார். இதனால் மிகவும் கவலைப்பட்ட பெற்றோர், மகளை திம்மப்பனின் தரிசனத்திற்காக அடிக்கடி திருப்பதிக்கு அழைத்துச் சென்றனர். காலகிரமத்தில் திம்மம்மாவின் மனம், ஆத்யாத்மத்தின் பக்கம் திரும்பியது.

ஒரு முறை திருப்பதி திம்மப்பனின் தரிசனத்திற்கு அனைவரும் சென்றிருந்தபோது, ஹனுமந்தனின் சாட்சாத்காரத்தைப் பெற்றிருந்த ஸ்ரீகிரியப்பா அவரின் சந்திப்பு ஆயிற்று. பின் திடீரென்று திம்மம்மாவின் பெற்றோர் இவ்வுலகை நீத்தனர். அடுத்து, திம்மம்மா, துருடகியிலிருந்து ஹொன்னூர் பிராணதேவரின் ஆலயத்திற்கு வந்து அங்கு அருகில் தங்கினார். அங்கு ப்ராணதேவரின் சேவையை செய்து கொண்டிருந்தார் ஆகையால், வாக்ஸித்தி பெற்றார் திம்மம்மா. இவருடைய தரிசனத்தைப் பெறுவதற்காகவும், பிரவசனங்களைக் கேட்பதற்காகவும், மக்கள் திரள்திரளாக வந்து கொண்டிருந்தனர். திம்மம்மாவின் வாழ்க்கையில் நடந்து வந்த அதிசயங்களால், மக்கள் இவரை வாழும் தேவதை என்றே அழைத்தனர்.

மாருதி ஆலயத்தில் வாழ்க்கையை நடத்தி வந்த திம்மம்மா, அருகில் ஒரு கோஷாலையை நிர்மாணித்து, ஏழை குழந்தைகளுக்கு பால் கொடுக்கும் திட்டத்தை துவக்கினார். சமூக சேவையிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த திம்மம்மா, 'ஹோனூரேஷ' என்னும் அங்கிதத்தில் பல்வேறு பக்தி கீர்த்தனைகளை இயற்றினார். இவற்றில் ஒரேயொரு கீர்த்தனை மட்டும் இப்போது கிடைத்திருக்கிறது. இந்தப் பாடலில், வாழ்க்கை சுகமாக இருக்க வேண்டுமென்றால், ஸ்ரீனிவாஸனின்

ஸ்மரணை அவசியம் என்னும் விஷயத்தை தெளிவாக கூறியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீனிவாஸனின் ஸ்துதி

ஸ்ரீனிவாஸன நெனெயிரோ ஸாயுவ தனக
நிஸ்சிந்தவாகி^{3} நிமகெ^{3} ஸிகு^{3}வுது^{3} நாக^{1}
ஸம்ஸாரத^{3} ஜஞ்ஞாட எல்லிய தனக
நன்னவரெம்பு^{3}து^{3} ஸம்பத்து இருவ தனக
ஸத்யவு உளியுவுதா^{3} கொனெ தனக
ப^{2}லமாத்ர ஸிகு^{3}வுது^{3} அனுக்^{3}ரஹத^{3} ப^{3}ளிக
ப^{4}க்தியு குந்த^{3}து^{3} ஸ்ரத்^{3}தெ^{4} இருவ தனக
ஹொனூரேஶன த^{3}யவிரலி தே^{3}ஹவிருவ தனக

பிராணதேவரின் கோயிலின் அருகில் இருக்கும் அந்த கிராமத்தின் எல்லையில் தன் தேகத்தை எரிக்க வேண்டும் என்றும், அங்கு வளரும் அரச மரமே தன் வாழ்க்கையின் செய்தி என்று சொல்லியிருந்தார் திம்மம்மா. அவர் கூறியதைப் போலவே, அவரை தகனம் செய்த இடத்தில், அரச மரம் ஒன்று வளர்ந்தது. அதன் அருகில் பிராணதேவரின் பிரதிஷ்டாபனையும் ஆகி, ஒவ்வொரு ஆண்டும் அங்கு திம்மம்மாவின் ஆராதனை சிறப்பாக நடந்து வருகிறது.

அரச மரம், மனிதர்களுக்கு நிழல், பசு பறவைகளுக்கு ஆதரவையும் அளிக்கிறது. மனிதர்களின் ஆரோக்கியத்திற்கும் அந்த மரம் பல்வேறு விதங்களில் உதவியாக இருக்கிறது. திம்மம்மாவின் சரீரத்தை தகனம் செய்த இடத்தில் வளர்ந்திருக்கும் அரச மரம் - நாம் அரச மரத்தினைப் போல, பரோபகாரிகளாக இருக்க வேண்டும். உடன், ஆத்யாத்மிக ஸாதனையினால் பகவந்தனின் அருளுக்கு பாத்திரர் ஆகவேண்டும்' என்னும் செய்தியை விளக்குகிறது.
ஸ்ரீஹரியின் பரம பக்தளான துருடகி திம்மம்மா அவருக்கு நம் அனந்த நமஸ்காரங்களை செலுத்துவோம்.

***

வெங்கடஸுப்பம்மா (1819-1899)

பொழுதுபோக்கிற்காக மனிதன் உருவாக்கிய பல நாட்டுப்புற கலைகளில், யக்ஞகானமும் ஒன்று. இது சாஸ்திரிய சங்கீதத்தின் அடிப்படையில் வளர்ந்து வந்திருக்கும் வழிமுறையாகும். யக் ஷகானத்தைப் பற்றி சொல்லும்போது, தட்சிண கன்னட பகுதியின், கும்பளே பகுதியைச் சேர்ந்த பார்த்திஸுப்பனை கண்டிப்பாக நினைக்க வேண்டும். யக்ஷகானத்திற்கு புத்துணர்ச்சி ஊட்டி, அதனை மறுபடி மீட்டெடுத்து வளர்த்த பெருமை பார்த்திஸுப்பனையே சாரும். கணிபுரத்தில் (கும்பளெ) கோபாலகிருஷ்ண ஆலயத்தில், பூஜை சமயத்தில் சங்கீத சேவை செய்து கொண்டிருந்தார். ஸ்துதி பத்யங்களை, ஸ்ருதி, ராக, தாள பத்தமாக பாடுவதில் வல்லவராக இருந்தார்.

பார்த்திஸுப்பனின் தந்தை வெங்கடரமணய்யா. தாய் பார்வதி. பார்வதியின் மகனான ஸுப்ப, பார்த்திஸுப்ப என்று பெயர் பெற்றான். மடகேரியில் ஒரு பெண்ணை திருமணம் செய்து கொண்டான். வயதான காலத்தில் (1810ம் ஆண்டிலிருந்து) தன் மகளின் வீட்டில் வசித்து வந்தான். இந்த மகளின் மகளே வெங்கடஸுப்பம்மா. தன் தாத்தாவைப் போல, ஸங்கீத மற்றும் ஸாஹித்யங்களை இயற்றுவதில் வல்லவளாக இருந்த ஸுப்பியின் வரலாறு அதிகமாக புகழ் பெறவில்லை.

ஸுப்பி பிறந்தது சுமார் 1819ம் ஆண்டு. திருமணம் ஆகி, குழந்தை இல்லாத நிலையில், கணவனை இழந்தாள். தேவரநாமாக்களை இயற்றியவாறு, ஹரிதாஸினியாகி, ஹரிஸேவையில் ஈடுபட்டிருந்த ஸுப்பி, சுமார் 24 பாடல்களை (இதுவரை கிடைத்துள்ள) இயற்றியிருக்கிறாள். கணபதி, சிவன், ஹரி, ஆகியோர்கள் மேல் பல கிருதிகள் மற்றும் நிந்தா ஸ்துதி, நிவேதனங்கள் இருக்கும் கிருதிகள் என இயற்றியிருக்கிறாள்.

1. ஓம்காரேஷ்வரனின் கிருதி:

பாலிஸென்னனு பா[2]லலோசன தே[3]வா பரமேஷா பாவன
லீலா நித்யானந்த[3] த்ரிபு[4]வன மூல ஸர்வேஶா ||ப

தீ4ர வீர உதா3ர ஶரணோத்3தா4ர ரணஶூரா பராத்பர
பாராவார அபார ஸத்3கு3ண ஸாந்த்3ர க3ம்பீ4ரா மஹாத்மக
க்ரூரமார குடா2ர பரம ஶூபோ4ர த்ரிஜகா3தா4ர ஶங்கர
கோ4ர தை3த்யவிதா3ர ப4வ பரிஹார விஶ்வாகார பரதர ||1

காலகாலி கபால மால ஸுபா2ல யது3பால த3யார்ணவ
ஶ்ரீ லதாங்கி3 நீலோல ம்ருக3மத3 பா3ல ஸுசிர்மாலா தி3வாகஸ
பா3லவினுத விஶால மஹிம நிராள நிஶ்சல கோ4ரலீல ப2ணிபதே
நீலவர்ண ஸுஶீல ஹரிவன மாலாவர ஹே நந்தி3கே3ஶவ ||2

ஈஶ த1ரணி விபா4ஸ பரமேஶ விஶ்வேஶ ப2ணீஶ்வர
பூ4க்ஷ நிர்மல கோ1ஸ அதி ம்ருது3 பா4ஷா பாரிதோஷ2 பதா3னத
க்லேஶ பாஶ வினாஶ ரஜதகி3ரீ ஶ கௌ3ரீ விலாஸ புரஹர
தா3ஸி ஸுப்3பி3 ஸுமோஷா2 மடி3கெரெ வாஸ ஓம்காரேஶ மாருதி ||3

இந்த கீர்த்தனையில் வெங்கடஸுப்பி, மடகேரியில் உள்ள தன் பிறந்தவீட்டின் கிராம தேவதையான ஓம்காரேஷ்வரனைக் குறித்து பாடி, எனக்கு அருள்வாயாக என்று பிரார்த்திக்கிறார்.

2. கணபதி ஸ்துதி. ராகம்: நாதநாமக்ரியா

மங்க3ளம் ஜயஜய கரிமுக2தே3வகெ3 மங்களம் ஜயஜயது ||ப
மங்க3ளம் ஜயஜய விக்4னேஶ்வரகெ3 மங்க3ளம் ஜய ஜயது ||அப

நிருபம ஸத்3கு3ணப4ரிதனெனிபவர பி3ருத3னு படெ3தி3ஹகே3
த1ரணிகோடி ஶததேஜதி3 மெரெயுவ பரஶிவஸுத லம்போ3த3ரகெ3 ||1

ஸங்க்ரந்த3ன ஸுரஸங்கு1லபாலக பங்கஜயுக3ளனிகெ3
வெங்கடஸுப்3பி3 ஸுகிங்கரி ஸேவித ஶங்கரி மனதோஷ2ணே ||3

கோடி சூர்ய பிரகாஷனாக ஒளிர்பவனான லம்போதரனுக்கு, ஜயகாரம் செய்வது இந்த கீர்த்தனையில் மிகவும் அழகாக வந்திருக்கிறது.

3. ஶ்ரீஹரி ஸ்துதி. ஆனந்தபைரவி ராகம்.

மரெய பே3ட3 தே3வதே3வனெ கோ3பாலா ஶரதி4ஸுதெ3ய ரமண ஶ்ரீஹரே ||ப

நரன ஶிரவா உளுஹிபொரெதா3 கருணாப4ரண கோ3பபா3லா
தருணதபன கோடி பா4ஸ பரமபுருஷ யாத3வேஶ || அப

கமலநயன விமுக2 ஸுகு3ணனே கோ3விந்தா3 அமரனிசய ஸுபரி தோஷ2னே
கமலபா3ணபிதனே தே3வா கமலகோமலித ஸுகாய
கமலனாப4 தவஸுபாத3 கமல நம்பி3த3வளனீக3 ||1

உரக3நரன வரமுகுந்த3னே பாவன்னா து4ரதி3நிபுண நரக நாஶனே
உரக3த4ரன ஸக2னே ஈஶா உரக3ரிபு ஸுக3மனதே3வா
உரக3கி3ரிஸுத4ரே நிவேஶா உரக3ஶயன வெங்கடேஶா ||2

பரமநிக3ம விதி4த தே3வனே க3ருட3க3மன து3ரித தூ3ரவர உதா3ரனே
பரம ரதுன க்ருத கிரீட பரமதிலக ஶுப4 லலாட
பரம ப4குத அம்ப3ரீஶ வரத3 ஸுப்3பி3 கவிய தோ1ஷ2 ||

ஸந்த லயத்துடன் இருக்கும் இந்த ஸ்ரீஹரி ஸ்துதி, மிகவும் அழகாக இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஸூர்யகோடி பிரகாசம் உள்ள பரம புருஷனை, கமல நயன, கமல பாணபித, கமல கோமலித ஸுகாய, கமல நாப என்று லயத்துடன் கூடிய சொற்களால் வர்ணித்திருப்பது மிகவும் அற்புதமாக இருக்கிறது.

4. கோபி விரஹ கீதெ.

மந்த3ரத4ர கோ3விந்த3ன தோரெ ஸுந்த3ர ஸகி2 ஶ்ருங்கா3ரே ||ப
ஸிந்து4ஶயனா ஸுரவ்ருந்த3 நமித யது3னந்த3ன தே3வன நீரே || அப

கந்தி3து முக2வு முகுந்த3ன காணதெ3 நொந்தெ3னு விரஹதி3 காணே |
அந்த3சந்த3 ஸ்ரீக3ந்த4 ஸுவஸ்துக3ளொந்து3 ஸொாக3ஸதெ3லெ ஜாணே ||1

மாரன ஶர ஹதிகா3ரு கெ3ய்து3தெ3லெ நாரிஶிகாமணி போகி3 |
மாரமணன பத3ஸாரஸகொந்தி3ஸி போ4ரனெ களுஹெனகா3கி3 ||2

ஶங்க2சக்ரத4ர ஶங்கரஹித அகளங்கன அக3லிரலாரெ
வெங்கட ஸுப்3பி3ஸு கிங்கரி ஸேவிப வெங்கடரமணனாதீ4ரெ ||3

கோபியர்களின் இந்த விரஹ கீதை மனதைத் தொடுவதாக இருக்கிறது.

5. பார்வதி ஸ்துதி

பாலிபுதெ3னகெ3 விஶாலமதிய கி3ரி | பா3லெயே ஸ்ரீ கௌ3ரி ||ப
பாலிபுதீ3க3 விஶாலமதியனு லோலநயனெ ஸுரஜால ஸுபாலிதெ ||அப

கோ4ரது3ரித பரிஹரியே தவபத3 ஸாரஸகொ1ந்தி3பெனோ
நாரத3முக2 முனிவர வினுத மணிஹாரத4ரணி கு3ணஸார ஶுபோ4த3யே ||1

மந்த3க3மனே ப3ஹுஸுந்த3ரி ஶுப4கரி குந்த3ரத4ரனெ தே3வி
அந்த3தி3ராஜிப க3ந்த4 குஸுமக3ள தந்த3ருபிஸி ப4குதியிந்த3லி பே3டு3வெ ||2

ஶங்கர ஹிதெ அகளங்க ஸுகு3ணயுதெ அங்குஷ த4ரமாதே
கங்கண முக்2யாலங்கார மண்டி3தெ வெங்கடஸுப்3பி3 ஸுகிங்கரி ஸன்னுதே ||3

தனக்கு விசாலமான மதியை அருளி காக்க வேண்டும் என்று கிரிபாலையான கௌரியிடம் வேண்டிக் கொள்கிறார் ஹரிதாஸினியான வெங்கடஸுப்பம்மா.

6. ஸ்ரீஹரி ஸ்துதி

கந்து தாத கண்ண முந்தெ3 நிந்திர்த்த3ந்திதெ ||ப

ஜக3த்பதி பாவன கௌஸ்துபா4ப4ரண நிகமவிதி3த சரண
க2க3பதி வாஹன து3ரித விதூ3ர அக3ணித ஸுலலித ம்ருது3ல ஶரீரா ||1

நாரீ முனி பூஜித தே3வா பா3லா உரக3ஶயன ஸ்ரீவக்ஷ
பரதர மூருதி பாவனஶீலா ஶரண ஸுபாலக ஹரிவனமாலா ||2

பங்கஜலோசன தா3னவ ஹரண ஶங்க2 சக்ரத4ர ஸாக3ர கருணா |

கிங்கரி ஸுப்³பி³ ஸுஸேவித சரண ஶங்கர ஸன்னுத வெங்கடரமண ||3

ஸ்ரீபுரந்தரதாசரின் 'கிருஷ்ணமூர்த்தி கண்ண முந்தெ நிந்திருவந்திதெ' என்று பாடியதைப் போலவே, வெங்கடஸுப்பம்மாவின் இந்தப் பாடலும் இருக்கிறது.

தாத்தாவான பார்த்திஸுப்ப, யக்ஷகானத்திற்கு சேவை செய்தால், பேத்தியான வெங்கடஸுப்பி, தாஸ ஸாகித்யத்திற்கு மிகவும் அபூர்வமான சேவையை செய்திருக்கிறார். மிகவும் சமீபத்திலேயே, இவரது கீர்த்தனைகள் வெளிவந்து, ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்தை விரும்பும் மக்களின் மனதை மயக்கியிருக்கின்றன. மேலும் அவரது பாடல்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி நடக்கிறது.

ஹரிதாஸினியான வெங்கடஸுப்பம்மா அவர்களுக்கு நமஸ்காரங்களை செலுத்துவோம்.

***

யதுகிரியம்மா - 1820 - 1908

பெங்களூரின் காட்டன்பேட்டில் பிறந்து வளர்ந்தவர் யதுகிரியம்மா. பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்த இவர், பெரிய குடும்பத்தின் மருமகளாகச் சென்றார். இவருக்கு இரு மகள்கள் இருந்தார்கள் என தெரிய வருகிறது. யதுகிரியம்மா பள்ளிக்குச் சென்று படித்தவர் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் இல்லை. தானாகவே அனைத்தையும் படித்துப் புரிந்து கொண்டவர் இவர். கன்னட, தமிழ், தெலுகு ஆகிய மொழிகளை அறிந்தவராக இருந்தார் என்பது தெரிய வருகிறது.

வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயஸ்தரான இவர், நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தங்களை பாடிக் கொண்டிருந்தார் என்றும், திருப்பாவை, விஷ்ணு சஹஸ்ர நாமம், முகுந்த மாலா ஸ்தோத்திரம் ஆகிய பல ஸ்தோத்திரங்களையும் மனப்பாடமாக கொண்டிருந்தார் என்றும் தெரிய வருகிறது. இதிலிருந்து அவரது நினைவுத்திறன் அபாரமாக இருந்தது என்பதை அறிகிறோம்.

சிறு வயதில் அவர் கேட்டு வளர்ந்த பிரவசனங்கள், கீர்த்தனைகள், யதுகிரியம்மா கீர்த்தனைகளை இயற்றுவதற்கு காரணமாக இருந்தது. அருகில் இருந்த ராமர் கோயிலே இவரது கார்யக்ஷேத்திரமாக இருந்தது. சுப சந்தர்ப்பங்களில், யதுகிரியம்மாவை சபைகளுக்கு அழைத்து, பாட வைத்தனர் என்னும் விஷயம், சமூகத்தில் அவர் மிகவும் பிடித்தமானவராக இருந்தார் என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறது. அவர் பாடிக்கொண்டிருந்த கீர்த்தனைகள் மற்றும் ஸம்பிரதாய பாடல்கள் பலருக்கு வாய்ப்பாடமாக வந்தது.

கிருதிகளின் சேவை

ஞான பக்தி வைராக்கியங்களின் த்ரிவேணி சங்கமமாக இருந்த யதுகிரியம்மா சுமார் 52 கீர்த்தனைகளையும், ராமாயண, பாகவத ஆகிய தீர்க்க கிருதிகளை இயற்றியுள்ளார். முத்து வெங்கட, வெங்கடகிருஷ்ண, ஸ்ரீனிவாச, வெங்கடரமண, யதுகிரிவாஸ, கரிகிரிவாஸ ஆகிய திருப்பதி ஸ்ரீனிவாஸனின் பெயரின் அங்கிதங்களை வைத்துக் கொண்டு இவற்றை இயற்றியிருக்கிறார். அங்கிதம் கொடுத்த குரு யார் என்று தெரியவில்லை. இவர் த்விபதி, த்ரிபதி, ஷட்பதி ஆகிய வகைகளில், எதுகை மோனைகளுடன் இருக்குமாறு கீர்த்தனைகளை இயற்றியிருக்கிறார். சரளமான மொழி. மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பதாக இவரது கீர்த்தனைகளை, கொப்பல் வெங்கடரமணாசார்யர், 1904ம் ஆண்டில் லோகார்ப்பணை செய்தார்.

சில கிருதிகளின் அறிமுகம்

1. விஷ்ணுவின் பாதங்களின் ஸ்துதி:

கண்டு^{3} த^{4}ன்யனாதே^{3}னோ ஸ்ரீ புருஷோ^{2}த்தம
புண்ட^{3}ரீ காக்ஷ விஷ்ணுபாத^{3}வ, மத^{3}னனய்யன பாத^{3}வ,
முக்தியன்னு கொடு^{3}வ பாத^{3}வ, தீரதி^{3} நிந்த பாத^{3}வ

இந்தப் பாடல், கயா க்ஷேத்திரத்தின் ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் பாதங்களை துதிக்கும் கீர்த்தனையாக இருக்கிறது. பல்குனி நதி தீரத்தில் நின்ற ஸ்ரீ ஹரியின் பாதங்களின் வர்ணனை மிகவும் அழகாக இருக்கிறது.

2. ஸ்ரீஹரியின் ஸ்தோத்திரங்களின் ஸ்துதி:

கண்ணரெ நோடெ^{3}ன்ன கருணாகடாக்ஷதி^{3}
இந்தி^{3}ராரமண அரவிந்த^{3} நேத்ரத^{3}லி ||ப

கௌஸல்யா தே^{3}விகெv மோஹ படி^{3}ஸித^{3} நேத்ர
தஶரத^{2}னிகெ^{3} தி^{3}வ்யப்ராண நேத்ர
ஶஶிமுக^{2} ஸீதெய பி^{3}ட^{3}தெ^{3} நோடுvவ நேத்ர
ஶஶிரவி காந்திகெv ஸமனாதv நேத்ர ||1

பார்வதி ரமணன மோஹபடி^{3}ஸிதv நேத்ர
அஸுரரு மோஹிஸி ப்^{4}ரமிஸித^{3} நேத்ர
பத்^{3}மினி ரூபினலி மக்vனவாகி^{3}ஹ நேத்ர
ஸ்ரீநிவாஸனே நிம்ம கருணா நேத்ர ||2

பத்மினியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நேத்திரங்களைக் கொண்ட ஸ்ரீஹரி, பவித்ரமான தன் நேத்ரங்களால் தம்மை பார்க்க வேண்டும் என்று ஹரிதாஸினி யதுகிரியம்மா வேண்டுகிறார். சில புராண விஷயங்களை குறிப்பிடும் இந்த கீர்த்தனை மிகவும் அழகாக உள்ளது.

3. லட்சுமி ஸ்துதி
ஸ்ரீவேத^{3}நாயகி ஆஶ்ரித ஜனபாலகி^{1}
ஸ்ரீவேத^{3}நாயகி ஜய ஜயா ||ப

நீனே ரங்க^{3}ன ராணி நீனே பங்கஜ பாணி
நீனே பன்னக^{3}வேணி நீனே மது^{4}ர வாணி ||1

நீனே கமலவாஸே நீனே ஸஜ்ஜனபோஷே^{2}
நீனே ப^{4}வப^{4}யனாஶே நீனே ஹரிஸந்தோஷே^{2} ||2

நீனே லோகமாதே நீனே ஜகத்ப்ரக்^{2}யாதே
நீனே காமிததா^{3}தெ நீனே ரங்க^{3}கெ^{3} ஸோதே^{1} ||3

இந்த கீர்த்தனையில், நம்பிய பக்தர்களை காக்கும் வேதநாயகியை, ரங்கனின் ராணி, பங்கஜபாணி, பன்னகவேணி, மதுரவாணி, லோகமாதெ, ஜகத்ப்ரக்யாதெ, காமிததாதெ என்று பலவிதமாக வணங்கி லட்சுமிக்கு ஜயகாரம் கூறுகிறார் ஹரிதாஸினி.

4. கோதாதேவியின் நீராஜனம்
நீராடவ நோடி^{3}தெ^{3}
நீரஜாக்ஷண ராணி கோ^{3}தா^{3}தே^{3}விய
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர ஸ்ரீ துளஸிவனதல்லி ||ப

ஶ்ரீவிஷ்ணு சித்தரா புத்ரியெந்தெ3னிஸி
ஸுபுத்ரியெந்தெ3னிஸி ஶ்ரீதே3வி தானுதி3ஸெ பே3க3 |
தீவ்ர ஹருஷ2தி3ந்த3 பெ3ளெயுத்தலித்3தா3ளெ
மகர ஸங்க்ராந்தீலி மந்த3ரோத்3தா3ர ஸஹித |
சொக்க பல்லக்கி ஏரி மெரவணிகெயலி ப3ந்து3 ஹருஷ2தி3ந்த3 |
வெங்கடகிருஷ்ண எட3த3லி குளிதாளு ||

பெரியாழ்வாரின் மகள் கோதாதேவி ஶ்ரீவைஷ்ணவ ஆழ்வார்களின் பரம்பரையில் வந்தவர். ஆண்டாள் என்பது கோதாதேவியின் இன்னொரு பெயர். கோதாதேவியால் இயற்றப்பட்ட திருப்பாவை, மார்கழி மாதத்தில், 30 நாட்களும் தினமும் படிக்கக்கூடிய சம்பிரதாயம் இருக்கிறது. நாட்டுப்பண் நுடியில் 17 நுடிகளைக் கொண்ட இந்தப் பாடலில் ஆண்டாளின் வாழ்க்கை, ஆபரணங்கள், ஆடைகள், நீரஜாக் ஷனின் ராணி நீராடும் சம்பிரமத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் உள்ளன.

5. ஆத்ம நிவேதனம்.

ஸாரவாத3 ஸம்ஸாரவ பாருகாvணுவுதெ3ந்தி3கோ3 ரங்க3ய்யா |
கோ4ரஸம்ஸார ஸாக3ரவ தா3டுவுத3க்கெ தா3ரி தோரிஸோ ரங்க3ய்யா ||ப

கோ4ர அஹங்காரவ பி3ட்டு நின்னய பாத3 ஸேருவுதெ3ந்தி3கோ3 ||அப

காமக்ரோத4 லோப4 மோஹங்க3ளனெல்லா
தூ3ர மாடு3வுதெ3ந்தி3கெ3 ரங்க3ய்யா
ட3ம்பா4ஸூயெ அவித்4யா ஸம்ப3ந்த4வ
பி3ட்டு பி3டு3வுதெ3ந்தி3கெ3 ||1

ஆஶாபாஶ ப3ஹு க்லேஶங்க3ளனெ
நாஶ மாடு3வுதெ3ந்தி3கோ3 ரங்க3ய்யா
வாஸுதே3வனெ நிம்ம பாதா3ரவிந்த3தொ3ளு
வாஸவாகு3வுதெ3ந்தி3கோ3 ||2

ஸுக2து3க்க2 மானாபமானங்க3ளனெல்ல
நமம மாடு3வுதெ3ந்திகோ3 ரங்க3ய்யா
லாபா4லாப4வு ஶீதோஷ்ணங்க3ள
ஸமன மாடு3வுதெ3ந்தி3கோ3 ||3

கெட்ட நுடி3ய நிஷ்டுர வாக்யங்க3ள
பி3ட்டு பி3டு3வுதெ3ந்தி3கோ3 ரங்க3ய்யா
கிருஷ்ணமூர்த்தி நிம்ம புட்ட பாத3க3ளன்னு
தட்டனெ ஸேரிஸய்யா ||4

கோ4ரஸம்ஸார ஸாக3ரவ தா3டுவுத3க்கெ
தா3ரி தோரிஸோ எனகெ3 ரங்க3ய்யா
ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸனெ நிம்ம பாதா3ரவிந்த3
தா3 ப4க்தி நாமவனு கொடி3ஸய்யா ||5

இந்த கீர்த்தனையில் - நிஸ்ஸாரமான பவ ஸாகரத்தை தாண்டும் வழியை காட்ட வேண்டும். ஹரியின் ஸாமீபத்தை கொடுக்க வேண்டும் என்றும் ஸ்ரீஹரியிடம் வேண்டிக் கொள்கிறார் ஹரிதாஸினி.

க்ஷேத்ர தர்ஷன கிருதிகள்

வாகன வசதிகள் இல்லாத அந்த காலத்தில், யதுகிரியம்மா, வடக்கில் பதரியிலிருந்து, தெற்கில் ராமேஸ்வரம் வரைக்கும் பாதயாத்திரை செய்திருக்கிறார். இவர் தரிசனம் செய்த ஸ்ரீ க்ஷேத்திரங்களில் தமிழ் நாட்டில் உள்ள காஞ்சிபுரமும் ஒன்று ஆகும்.

(6) காஞ்சி வரதராஜரின் ஸ்துதி

கரிகி3ரிவாஸ வரத3ராஜ கரிகி3ரிவாஸ ||ப

கரிகி3ரி வாஸனெ து3ரித வினாஶனெ |
ஶூரமுனி போஷ2னெ ப4வரோக3 நாஶனெ ||அப

அஜன யாக3த3லி யக்ஞகுண்ட3த3லி உதி3ஸி ப3ந்தெ3
(ப4ஜக) ப4க்தரிகெ3 வரக3ள கொடு3தலெ வரத3
ராஜனெம்போ3 பி3ருது3 ஹொத்திஹ தே3வ ||1

சதுர ஹஸ்தத3லி கை பி3டி3து3
தி3வ்யவாத3 ஶங்க2 சக்ர க3தெ3யலி
மாயாபாஶவன்னெல்ல கத்தரிஸி
நிம்ம பாத3வ ஸேரிஸு என்ன சித்தஜ ஜனக ||3

ப4வ பி3ஸிலினலி ப3ளலி ப3ந்தெ3 தாபத்ரயத3ல்லி

நிம்ம சரண பங்கஜவெம்போ^{3} அதபத்ரத^{3} நெரள
ஸேரிஸென்னய தாப தூ^{3}ர மாடி^{3}ஸோ தே^{3}வ ||6

விந்த்^{3}யாரண்யத^{3}லி ப^{4}க்தரு கரெயெ ப^{3}ந்தெ^{3} பே^{3}க^{3}த^{3}லி
இந்தி^{3}ரெ ஸஹிதாலெ தீர்த்த^{2}வ க்^{3}ரஹிஸி ப^{4}க்தர கரெ
தந்து^{3} கரிகி^{3}ரியலி நிந்த^{3} வரத^{3}ராஜ கரிகி^{3}ரிவாஸ ||8

பிரம்மனின் யக்ஞ குண்டத்திலிருந்து வந்த வரதராஜன், தன் சங்கு சக்ர கதைகளால் பக்தர்களை காக்கிறான் என்று, அவருக்கு வரம் கொடுக்கிறான். பவதாபத்தில் வென்று நொந்திருக்கும் யதுகிரியம்ம வரதாயகனான ஸ்ரீ ஹரியின் சரணாரவிந்தங்களில் சரணடைகிறேன்.

7. கங்கா ஸ்துதி

மங்க^{3}ளம் ஜயது பா^{4}கீ^{3}ரதி^{2}கெ^{3}
ஜயமங்க^{3}ளா யமுனெ ஸரஸ்வதிகெ^{3} ||ப

வாமன ரூபிலி தா^{3}னவ பே^{3}டி^{3}
ப்ரேமதி^{3}ம் பாத^{3}வ மேலக்கெ நீட^{3}லு
நேமதி^{3}ம் தடெ^{3}து^{3} பி^{3}ரம்மாண்ட^{3}தி^{3}ந்த^{3}
ஸம்மானதி^{3}ந்த^{3} பொரடுப^{3}ந்த^{3} தே^{3}விகெ^{3} ||1

ஸ்ரீஹரிய பாத^{3}த^{3}லி உத்ப^{4}விஸித^{3} க^{3}ங்கே^{3}கெ^{3}
ஹரன ஶிரத^{3}ல்லி வாஸவாத^{3}வளிகெ^{3}
ப^{4}ரதி^{3} ப^{4}கீ^{3}ரத^{2} தபவ மாட^{3}லு த^{4}ரணிகெ^{3}
இளிது^{3}ப^{3}ந்த^{3} தே^{3}விகெ^{3} ||2

ப^{4}கீ^{3}ரத^{2}ன பத^{2}விடி^{3}து^{3} பே^{3}டி^{3} ப^{3}ந்த^{3}
பா^{4}கீ^{3}ரதி^{2} எம்போ^{3} ஹெஸருபொத்து அவன
பா^{4}கி^{3}க^{3}ளிகெ^{3} மோக்ஷவன்னித்து ஹருஷ^{2}தி^{3}
யோகி^{3}க^{3}ளு ஸ்துதிப க^{3}ங்கா^{3}தே^{3}விகெ^{3} ||3

பி^{3}ரம்மா ரிஷி^{2}யாபவன மாடி^{3} பி^{3}டு^{3}வாக^{3}
ஜான்ஹவி எனிஸிதெ^{3} ஜக^{3}தொ^{3}ளகெ^{3}
ஜனரிகெ^{3} ஜனன மரண கொட^{3}தெ^{3} பி^{3}டி^{3}ஸி
ஜாணதனதி^{3} முக்தி கொடு^{3}வவளிகெ^{3} ||4

(த்^{3}ருட^{4}தி^{3}) ப^{3}லபா^{4}க^{3}தி^{3} பா^{4}கீ^{3}ரதி^{2} ப^{3}ருதிரெ

யெட3த3 பா4க3த3லி யமுனெ ப3ருதிரலு
நடு3வெ ஸரஸ்வதி த்ரிவேணியெந்தெ3னிஸி
பொட3விக3தி4கயாகி3 மெரெயுவ தே3விகெ3 ||5

ப3ந்து3 பா4கீ3ரதீ2கெ3 வந்த3னெக3ள மாடி3
தந்து3 புஷ்2பவ துளஸி க்ஷீரவனு
சந்த3தி3ம் பூஜெமாடி3 வேணி மாத4வகெ3
அந்து3 வந்தி3ஸித3வரிகெ3 ||6

ஸ்ருஷ்டிய மேலுள்ள ஜனரெல்லரு ப3ந்து3
முட்டி முளுகி3 பூஜிஸித3வர
இஷ்டார்த்த2க3ளனு கொடு3வெனெந்தெ3னுதலெ
தி3ட்ட வெங்கடன பாத3 தோருவளு ||7

இந்த கீதையில் கங்கை 'ஸ்ரீ ஹரியின் பாதத்திலிருந்து தோன்றினாள். பகீரதனின் முயற்சியால் பூமிக்கு வந்து பாகிரதி ஆனாள். ஹரனின் தலையில் ஏறினாள். ஜன்ஹு ரிஷியின் காதிலிருந்து வெளியே வந்த கங்கை, ஜான்ஹவி ஆனாள். பிரயாக க்ஷேத்திரத்தில் யமுனை, சரஸ்வதி உடன் சேர்ந்து, த்ரிவேணி சங்கமம் ஆனாள். இத்தகைய சிறந்த கங்கையை பூஜித்து வணங்கினால், அவருக்கு ஜனன மரணங்களின் பயம் இல்லை. பக்தர்களுக்கு இஷ்டார்த்தங்களைக் கொடுத்து, ஸ்ரீஹரியின் சரணாரவிந்தங்களை காட்டுகிறாள் - என்று யதுகிரியம்மா கங்கைக்கு சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து சம்பவங்களையும் மிகவும் அழகாக விளக்கி, கங்கைக்கு மங்களம் பாடியிருப்பது மிகவும் அழகாக இருக்கிறது.

8. உடுப்பி ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் ஸ்துதி

த்3ருஷ்டி இத்3யாதகெ உடு3பி கிருஷ்ணன்ன நோட3த3 ||ப

கோ3பியர பூஜெ க்3ரஹிஸி கோ3பி சந்த3ன ஸஹிதவாகி3
வ்யாபாரவ ஹட3கீ3லி ப3ந்த3 ஸ்ரீபதிய நோட3த3 ||1

கல்ல ஸதிய மாடி3 காளிங்க3 ஶிரத3 மேலெ நாட்யவனாடி3
து3ருள ஶகடனன்னு துளித3 வரத3 வெங்கடக்ருஷ்ணன நோட3த3 ||11

யதுகிரியம்மா, உடுப்பீல் ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் தரிசனம் செய்தபோது, இயற்றிய கீர்த்தனை இது. மத்வராயருக்கு தரிசனம் அளித்து,

பத்மனாப புரத்தில் நிலைத்த, அஷ்டமடத்தின் யதிகளால் பூஜை ஏற்றுக் கொண்ட கடகோலு கிருஷ்ணனை, 11 நுடிகளில் பாடியிருக்கும் இந்த கீர்த்தனை மிகவும் அழகாக இருக்கிறது. த்ரேதாயுகத்தில் ஒரு சாபத்தின் விளைவால் பாறையாக இருந்த அகலிகைக்கு, ஸ்ரீ ராமனாக அவதரித்து, சாபவிமோசனம் கொடுத்த; த்வாபர யுகத்தில், காளிங்கனின் தலை மேல் நாட்டியமாடிய ஸ்ரீகிருஷ்ணனை, ஸ்ரீஹரியை காணாதா கண்கள் இருந்தும் என்ன பலன் என்கிறார் யதுகிரியம்மா. இந்த கீர்த்தனை ஸ்ரீபாதராயரின் ‘கண்களித்யாதகோ காவேரி ரங்கன நோடத’ என்னும் கிருதியை நினைவுபடுத்துகிறது எனலாம்.

9. மேலுகோடெ

யது^{3}கி^{3}ரிய வாஸ நாராயண யது^{3}கி^{3}ரியவாஸ ||ப

யது^{3}கி^{3}ரிவாஸனே பு^{3}த^{4}ஜன போஷனெ

மத^{3}முக^2 ஶிக்ஷனெ பது^{3}மத^{3}ளாக்ஷனெ ||அப

மாண்ட்யாவின் மேலுகோடெ - ஸ்ரீவைஷ்ணவரின் திவ்ய க்ஷேத்திரம் ஆகும். மேலுகோடெ யதுஷைல, வேதாத்ரி, தக்ஷிணபதரி என்று புகழ் பெற்றிருக்கிறது. அங்கு நிலைத்திருக்கும் திருநாராயணனை, வணங்கியிருக்கும் கிருதி இது. 5 நுடிகள் உள்ள இந்த கீர்த்தனையில், ஸ்ரீஹரியின் தசாவதாரங்களை விவரித்து, பல குறிப்புகளால் நாராயணனை வணங்குகிறார்.

10. ஸ்ருங்கேரி சாரதைக்கு மங்களம்

மங்க^{3}ளம் ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி தே^{3}விகெ^{3}

ஜயமங்க$_v$ளம் ஸரஸிஜோத்^{3}ப^{4}வனரஸிகெ^{3} ||ப

இந்த கீர்த்தனையில் ஆத்ம நிவேதனை பாவத்தினால், சர்வாபரண பூஷிதையான சரஸிஜோத்பவனின் மனைவியான ஸ்ருங்கேரி சாரதைக்கு வெற்றியையும், மங்களத்தையும் பாடுகிறார் யதுகிரியம்மா.

ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்திரத்தில் நடக்கும் பற்பல உற்சவங்களையும் மற்றும் பற்பல சேவைகளைப் பற்றி யதுகிரியம்மா சுமார் 22 கீர்த்தனைகளை இயற்றியிருக்கிறார். ஒவ்வொரு மாதமும் ஸ்ரீரங்கத்தில் நடக்கும்

உற்சவத்தின் சிறப்புகளின் விவரணைகளை இந்த கீழ்க்கண்ட பாடலில் தொகுத்திருக்கிறார்.

11. ஶ்ரீரங்க க்ஷேத்திர மஹாத்ம்யம்

ஶ்ரீ ரங்க^{3}வாஸிக^{3}ளு ஏனு ஸுக்ருதிக^{3}ளோ ||ப

ஸ்ராவண மாஸதி^{3} பவித்ரோத்ஸவவு
பா^{4}த்^{3}ரபத^{3}த^{3}ல்லி லட்சுமி கோலுவு
பார்வடெயு ஆஶ்வீஜ மாஸதி^{3}
உய்யாலெயுத்ஸவவு கார்த்திக மாஸதி^{3}
கௌஶிக க்ருத்திகா தீ^{3}பா

மார்க^{3}ஶிர மாஸதி^{3} பவித்ர கொட்டிகோ^{3}த்ஸவ
புஷ்ய மாஸதி^{3} புனர்வஸு ரத^{2}வு
மாக^4 மாஸத^{3}லி தெப்போத்ஸவ ஸம்ப்^{4}ரமவு
பால்கு^{3}ண மாஸத^{3}லி பங்கு^{3}னோத்ஸவனோள்பரு

புஷ்ப ஸேவெயு சைத்ர மாஸதி^{3} சித்ர ரத^{2}வு
வைஶாக^2 மாஸத^{3}லி வஸந்தோத்ஸவ
ஜ்யேஷ்ட மாஸத^{3}லி ஜேஷ்டாபி^{4}ஷேகவு
ஆஷாட^3 மாஸதி^{3} காவேரி வைபோ^{4}க^{3}வு

தேஶாந்த்ரதொ^{3}ளகி^{3}த்^{3}து^{3} வாஸுதே^{3}வன ஸ்மரிஸெ
நாஶவாகு^{3}வுத^{3}வர பாப ராஶிக^{3}ளு
தேஶவாஸிக^{3}ளன்னு இன்னேனு பேளலி பி^{3}ட^{3}தெ^{3}
வாஸுகி ஶயன வெங்கடரங்க^{3}ன நோள்பரு ||

இந்த கீர்த்தனையில், ஆண்டு முழுவதும் உற்சவம் நடக்கும் ஶ்ரீ ரங்க க்ஷேத்திரத்தில் வசிப்பவர்கள் பாக்யசாலிகள். அங்கு ஶ்ரீரங்கனை வணங்கி, நினைத்தால், அனைத்து பாவங்களும் நிவாரணம் ஆகிறது, என்று சொல்லி ஶ்ரீரங்க க்ஷேத்திரத்தின் மகாத்ம்யத்தை விளக்குகிறார் ஹரிதாஸினி யதுகிரியம்மா.

ஒவ்வொரு உற்சவத்திற்கும் வெவ்வேறு பாடல்களை இவர் இயற்றியிருக்கிறார். ‘ஆள்வாரரிகெ ஓலெ பரெதானெ ஆளுகள கையிலித்து பொரெதானெ’ என்று கிருத்திகா உற்சவத்தைப் பற்றி பாடும் இந்தப் பாடலில், ஶ்ரீரங்கன் எழுதிய கடிதத்தை, ஸ்வாமியின்

சன்னிதியில் அந்த கடிதத்தை நம்மாழ்வாருக்கு படித்துக் காட்டுவதாக இருக்கும் இந்தப் பாடலில், பிரபந்தத்தை ஆடிப் பாடும் விதிகளை விளக்குகிறார். இதில் பங்குபெறுபவர்களை ‘அரையர்’ என்கின்றனர்.

உற்சவங்களில் பயன்படுத்தப்படும் ‘அரையர்’ என்னும் சொல் மிகவும் விசேஷமானது. அரையர் சேவை என்பது வைஷ்ணவ ஆலயங்களில் நடக்கும் மிகவும் சிறந்த சேவையாகும். நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தங்களை ராகத்துடன் பாடி நடனம் ஆடுபவர்களை ‘அரையர்’ என்கிறார்கள்.

திருவல்லிக்கேணியில் இருக்கும் பார்த்தசாரதியை 26 நுடிகளில் இவர் வணங்கியிருப்பது மிகவும் அற்புதமாக இருக்கிறது. ஏனெனில், பார்த்தசாரதியாகி, தன் குடும்பத்துடன் பூஜை ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒரேயொரு க்ஷேத்திரம் என்றால், அது இந்த க்ஷேத்திரம் மட்டுமே.

பெரியதான இந்த கீர்த்தனையில் இரு சரணங்களை மட்டும் பார்ப்போம்.

பார்த்த[2]ஸாரதி[2] நிம்ம ஸேவெய மாடி[3] ஸார்த்த[2]கவாதே[3]னு ||ப

பார்த்தி[2]புருஷ[2]னெ நிம்ம கீர்த்தியு கொண்டா[3]ட[3]லெனகெ[3]
ஶக்திய விஸ்தரிஸெனகெ யுக்திய ||அப

ப[3]லதி[3] ருக்மிணி ப[3]லராம ப்ரத்[3]யும்ன அனிருத்[3]த[4] ஸஹிதலெ
எட[3]தி[3] ஸாத்யகி பஞ்சமூர்த்திக[3]ள நடு[3]வெ பார்த்த[2]ஸாரதி[2]
யெட[3]ப[3]லதி[3] ஸ்ரீ தே[3]வி பூ[4]தே[3]வி ||16

பாத[3]தி[3] கேஶவ ஸேவெயனு மாடி[3] அனாதி[3] பாபவ களெதெ[3]னோ
வேத[3]மூருதி வெங்கடகிருஷ்ணனெ பாத[3]வன்னு தோரிஸு
நிம்ம பாத[3]வ தோரிஸு ||21

பார்த்தஸாரதியான ஸ்ரீகிருஷ்ணன், திருவல்லிக்கேணி க் ஷேத்திரத்தில் நின்றிருக்கிறான். ருக்மிணி ஸ்வயம்வரத்த்ன் சந்தர்ப்பத்தில் ருக்மிணியை ரதத்தில் அமர்த்திக்கொண்டு போகும்போது, இடது வலது பக்கங்களில் பலராம, ப்ரத்யும்ன, அனிருத்த, ஸாத்யகி ஆகியோர் இருந்தனர். அப்படியே இங்கேயும், ருக்மிணி, பலராம, ஸாத்யகி ஆகியோர் பார்த்தஸாரதியுடன் இருந்து,

ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் மகன் ப்ரத்யும்னன் மற்றும் பேரன் அனிருத்தனும் உடன் இருக்கிறார்கள். கலியுகத்தில் ஸ்ரீதேவி பூதேவியர்களுடன் வெங்கடகிருஷ்ணனாக இருக்கும் பார்த்தஸாரதியின் பாத தரிசனம் செய்யும் விருப்பம் யதுகிரியம்மாவிற்கு இருக்கிறது.

யதுகிரியம்மாவின் தீர்க்க கிருதிகள்

1. பாகவத ஸங்க்ரஹ : 12 ஸ்கந்தங்களில், 1163 நுடிகளை இந்த கிருதி கொண்டிருக்கிறது.

2. ஸ்ரீராம த்யான சரித்ரெ: மொத்த ராமாயணத்தினை 101 த்வி-பதங்களில் (இரு வரிகள் கொண்ட பத்யம்) கீர்த்தனை ரூபத்தில் இயற்றியிருக்கிறார். இதனுடன், 'ஸ்ரீ மத் ராமாயணத மங்களம்' என்னும் 55 நுடிகள் இருக்கின்றன.

ஆகமொத்தம், யதுகிரியமா அவர்களின் சாகித்யம், கன்னட சாகித்யத்தின் செல்வம் எனலாம். அன்று யதுகிரியம்மாவின் பாடல்கள் இல்லாமல் எந்தவொரு சுப காரியங்களும் நடந்திருக்கவில்லை என்பதாக, மக்களுக்கு இவை மிகவும் பிடித்தமாக இருந்தது.
இவருடைய பேரன் பேத்திகள் இவருடைய கீர்த்தனைகளை எழுதி வைத்திருந்தால், இவை நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. யதுகிரியம்மாவின் வாழ்வு அனைவருக்கும் ஒரு தக்க உதாரணமாக இருக்கிறது மற்றும் அவருடைய சாகித்யம் அற்புத வித்வத்தினை கொண்டிருக்கிறது என வேண்டும்.

அக^{3}லிஸதி^{3}ரு என்னனு நின்ன பி^{3}ட்டக^{3}லிஸதி^{3}ரு
வாஸவ மாடி^{3}ஸில்லி ரங்க^{3}ய்யா கா^{4}ஸிய படி^{3}ஸதெ^{3}
அனாயஸத^{3} மரணவன்னித்து எனகெ^{3} வாஸுதே^{3}வனெ
நிம்ம பாத^{3}வாஸவ மாடி^{3}ஸு

என்று ஸ்ரீஹரியிடம் பிரார்த்தனை செய்த கவிதாயினி யதுகிரியம்மா அவர்கள், கீர்த்தனைகளின் மூலம் ஸ்ரீஹரியின் உபாசனை செய்து, 80 ஆண்டுகள் காலம் அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கை வாழ்ந்து, 1908ம் ஆண்டு ஸ்ரீஹரிபாதம் அடைந்தார். அவருக்கு நம்முடைய நமனங்களை செலுத்துவோம்.

***

ஸ்ரீஹரபனஹள்ளி பீமவ்வா – 1822-1903
(பீமேஷ கிருஷ்ணவிட்டலா)

நாரதாதாப்த ஸத்போதா ஸாத்வீம் ஸாஹித்யகாரிணி |
பீமேஷ கிருஷ்ணம் நிரதம் வந்தே பீமத்வ மாதரம் ||

ஹரபனஹள்ளி அவ்வ கமலாக்ஷி கிருஷ்ணவ்வ நிரக்ஷர குக்ஷியாகி ரசிஸிதெ பஹு காவ்ய |
வர மங்களாங்க ஹரிவிட்டலன பாந்தவ்ய நிரந்தர ஒதகிஸீ பொரெயெ நம்மவ்வ ||

ஹோஸ்பேட் தாலுக்கை சேர்ந்த நாராயணதேவரகெரெ என்னும் கிராமத்தில் ரகுநாதாசார்யர் மற்றும் ராகம்ம என்னும் தம்பதி இருந்தனர். அவர்களின் மூத்த மகள் கமலாக்ஷி. நன்றாக புஷ்டியுடன் இருந்ததால் அக்குழந்தையை, பீமாபாய் / பீமவ்வா என்று அழைத்து வந்தனர். நாளடைவில் பீமவ்வா என்ற பெயரே அவளுக்கு நிலைத்துவிட்டது. நாராயணதேவரகெரெ என்னும் அந்த கிராமம், துங்கபத்ரா அணை கட்டும்போது மறைந்துவிட்டதைப் போல, கமலாக்ஷி என்னும் பெயரும் மறைந்துவிட்டது. பிறந்த குழந்தைக்கு உடம்பு முழுவதும் சக்கரங்கள் மற்றும் இரு கால்களில் பத்மங்கள் தெளிவாகத் தெரிந்தனவாம். பிறகு, அவர்கள் ஹரபனஹள்ளியில் வசித்து வந்தனர்.

பீமவ்வாவின் தாய் வழித் தாத்தா, ஜோயிஸ் வெங்கப்பாசார்யர் ஹரிதாசராக இருந்து எப்போதும் ஹரி நாமஸ்மரணை செய்து கொண்டிருந்தார். இந்த சூழ்நிலையிலேயே குழந்தை பீமவ்வா வளர்ந்து வந்தாள். சிறியவளாக இருந்ததிலிருந்தே, பீமவ்வாவுக்கு நினைவுத்திறன் அபாரமாக இருந்தது. அவள் ஒரு வயது குழந்தையாக இருந்தபோது, அவள் படுத்திருந்த தொட்டிலுக்கு ஒரு பாம்பு வந்து சுற்றிக்கொண்டது. வீட்டினர் அனைவரும் பயத்துடன் ஓடி வந்து, குழந்தையை எடுத்து சமாதானம் செய்தனர்.

இரண்டாம் வயதின் பிறந்த நாளன்று, அக்குழந்தைக்கு தங்கத்தில் தலையில் சூடும் ஆபரணத்தை செய்து அலங்கரித்தனர். ஒரு நாள் இரவில் படுத்திருந்தபோது, குழந்தை எழுந்து ‘தேள், தேள்’ என்று அலறினாள். அனைவரும் ஓடி வந்து பார்த்தனர். ஆனால் தேள்

காணப்படவில்லை. பிறகு அக்குழந்தையே தன் தலை ஆபரணத்தில் மறைந்திருந்த தேளைக் காட்டினாள்.

பீமவ்வாவிற்கு நான்கு வயதானபோது, அந்த ஊருக்கு ஒரு ராணுவப் படை வந்திருந்தது. அதில் இருந்த ஒரு சிப்பாய், தங்க ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த இக்குழந்தையை அபகரித்துப் போனான். சிறிது தூரம் போகையிலேயே, அவனுக்கு இரு கண்களும் தெரியவில்லை. பிறகு, பீமவ்வாவிடமே வழி கேட்டு, திரும்ப அவள் வீட்டிற்கே கொண்டு வந்து விட, பிறகு அவனுக்கு கண்கள் தெரிய ஆரம்பித்தது.

பீமவ்வா ஆறு வயதாக இருந்தபோது, ஒரு முறை தன் தாத்தாவுடன் அமர்ந்து பஜனை செய்து கொண்டிருந்தாள். அப்போது அங்கு திடீரென்று ஒரு பெரிய ஒளி தோன்றி மறைந்தது. ‘பார், இந்த ஒளியில் வேதவியாசர் வந்து உன்னை அருளியிருக்கிறார்’ என்று தாத்தா கூறினார். அன்றிலிருந்து, அவளுக்கு விளையாட்டுகளில் விருப்பமே இல்லாமல் போயிற்று. எந்நேரமும் பஜனை செய்வது, தேவரநாமங்களின் அர்த்தம் அறிவது, இவற்றிலேயே பீமவ்வாவிற்கு ஆசை இருந்தது. ராம-சீதை, கிருஷ்ண-சத்யபாமா ஆகிய தம்பதிகளின் பிரிவுகளை விளக்கும் பாடல்களைக் கேட்டால், அவளுக்கு அழுகை வந்தது.

பீமவ்வாவின் 11வது வயதில் அவளுக்கு, ஹரேஸமுத்ர கிராமத்தின் முனியப்பா என்பவருடன், சம்பிரதாயப்படி திருமணம் நடந்தது. 45 வயதான முனியப்பனுக்கு இது நான்காம் திருமணம். அன்றைய வழக்கப்படி, கணவனின் வீட்டில் இவளின் பெயர் கிருஷ்ணாபாய் என்றானது. திருமணம் முடிந்து, 14 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு ஆண் குழந்தையும், அடுத்து நான்கு ஆண்டுகளில் ஒரு பெண் குழந்தையும் இவர்களுக்குப் பிறந்தது. ஆண் குழந்தைக்கு சுப்பராய என்றும், பெண் குழந்தைக்கு சுப்பாபாய் என்றும் பெயர் வைத்தனர்.

பிறகு ஒரு சமயத்தில், வீட்டில் கஷ்டகாலம் துவங்கியது. இவர்களுக்கு ஏழ்மை வந்தது. கஷ்டத்திலும் கஷ்டமாக, முனியப்ப ஹரிபாதம் அடைந்தார். 36 வயதான பீமவ்வா, அன்றைய கால வழக்கப்படி மடி உடுத்திக் கொண்டாள். சிறிய குழந்தைகளை வளர்ப்பதற்கு மிகவும் கஷ்டப்பட்டாள். இத்தகைய கஷ்டங்கள்

அனைத்தையும் மறப்பதற்கு நல்ல மருந்து - ஹரிநாம பஜனை. மற்றும் தேவ, பிராமணர்களின் சேவையையே தன்னுடைய உயிர்மூச்சாக ஆக்கிக் கொண்டாள்.

ஒரு நாள் இரவு படுத்திருந்தபோது, நாரதரின் ஆணைப்படி, ஒரு கிருஷ்ண சர்ப்பம் வந்து, பீமவ்வாவின் நாக்கின் மேல் மூன்று பீஜாக்ஷரங்களை எழுதியதைப் போல இருந்தது. அடுத்த நாளிலிருந்து, தாமாகவே பாடல்கள் சிந்தனைக்கு வரத்துவங்கின. ஆனால், அந்த பாடல்களை பாடுவதற்கு வெட்கப்பட்டு, பாடாமல் விட்டதால், அவருக்கு வயிற்றுவலி துவங்கியது. வீட்டிலும் யாரும் அவளை பாடச் சொல்லவில்லை. ‘பாடாதே’ என்றும் கூறினர். வயிற்றுவலி பெரும் வலியாயிற்று. அதைக்கண்ட பின் அவர்களே, இவரை ‘பாடல்களைப் பாடவும்’ என்றனர்.

வீட்டில் பகவந்தனின் முன் கைகுவித்து நின்று பாடியபோது அவரின் வயிற்றுவலி தீர்ந்து, அவர் சகஜ நிலைக்கு திரும்பினார். அடுத்து பாடல்களைப் பாடும்போதெல்லாம், தமக்கு அங்கிதம் இல்லையே என்று கவலைப்பட்டார். அப்போது ஒரு நாள் இரவு இவரது கனவில், நாரதர் மூலமாக ‘பீமேஷ கிருஷ்ண’ என்னும் அங்கிதம் இவருக்குக் கிடைத்தது.

தாய் வீட்டுப் பெயர் பீமாபாய் மற்றும் கணவன் வீட்டுப் பெயர் கிருஷ்ணாபாய் இந்த இரண்டும் சேர்ந்து, பீமேஷகிருஷ்ண என்று அங்கிதம் கிடைத்தது போல ஆயிற்று. மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். அங்கிதம் கிடைப்பதற்கு முன்னர் இவர் இயற்றிய ஒரேயொரு பாடல் ‘ரக்ஷிஸபேகென்ன லக்ஷ்மி நரஸிம்ஹன பக்தனெனிஸித பவானி பதி’ . இது கையெழுத்துப் பிரதியாக கிடைக்கிறது என்று அறிஞர்கள் சொல்கிறார்கள். அங்கிதம் கிடைத்தபிறகு பாடிய முதல் பாடல், ‘யாதகவனியொள் ஜனிஸிதெ நானு ஸார்த்தகேனு நீதியில்லத மாதலி கால களெவெ நானு கோதி ஸார்த்தகேனு’ என்று தன்னுடைய பிறவியைப் பற்றி இதில் சொல்லியிருக்கிறார்.

வீட்டின் முன் வீட்டினர், உற்றார், உறவினர், குழந்தைகள் அனைவரையும் அமர்த்திக் கொண்டு, பாடல்களை பாடிக் கொண்டிருந்தார். பெண் குழந்தைகள் பாடல்களைக் கற்பதற்கு, பீமவ்வரிடம் வந்து கொண்டிருந்தனர். 10, 20, 30 நுடிகளைக் கொண்ட

பெரிய பாடல்களை பீமவ்வா அவர்கள் மிகவும் அனாயாசமாக பாடிக் கொண்டிருந்தார். இவரின் இன்னொரு விசேஷம் என்னவென்றால், புதுப்புது பாடல்களை உடனடியாக இயற்றி சொல்வதேயாகும். மிகவும் குறைவாக பேசுபவரான அவர், தம் பாடல்களைப் பற்றி பிரசாரமே செய்யவில்லை என்றாலும், நாளடைவில் ஊர் மக்களின் வாயில் அவரது பாடல்கள் ஒலிக்கத் துவங்கின.

பீமவ்வா அவர்கள் பள்ளிக்கூட வாயிலையே மிதிக்காதவர். ஓரெழுத்தும் எழுதப்படிக்க அறியாதவர் என்றால் மிகையில்லை. ஆனால், எழுதாமல், படிக்காமல், பற்பல விதமான பாடல்களை அவர் திறன் பெற்றிருந்தார். அபாரமான நினைவுத்திறன். ஓரிடத்தில் அவரே சொல்லியிருக்கிறார். 'நுடிஸுவவனு நாராயண, நான் கேவல நுடித நாலிகெ மாத்ர' , என்று தனது பக்தி, மரியாதை மற்றும் சிரத்தையை காட்டியிருக்கிறார்.

பீமவ்வா அவர்களுக்கு பாதனஹட்டி சீதாபாய் மற்றும் கேளூர் கங்காபாய் என்று இரு தோழியர் இருந்தனர். அவர்கள் இருவரும் சகோதரிகள் மற்றும் எழுதப்படிக்க தெரிந்தவர்கள். எப்போதும் பீமவ்வாவுடனேயே இருந்தனர். அவர் பாடிய பாடல்கள் அனைத்தையும் எழுதி வைத்தனர். அவர்களாலேயே, பீமவ்வாவின் அபாரமான, அமோகமான, அற்புத சாகித்யங்கள் நமக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக, நம் முன் இருக்கின்றன.

பீமவ்வாவின் முன்னோர்கள் மிகவும் செல்வந்தர்களாக இருந்ததால் பல தான தர்மங்களை செய்து வந்தனர். ஆனால், பீமவ்வாவின் காலத்தில் ஏழ்மை வந்துவிட்டது. ஆகையால் தான தர்மங்களுக்கு வழியில்லை என்று புலம்பாமல், கவலைப்படாமல், அனேக நேம நிஷ்டைகளை தமதாக்கிக் கொண்டார். தாரண-பாரண, விஷ்ணு பஞ்சக, ஏகாதசி விரத உபவாச, அகண்ட உபவாச, சாதுர்மாத விரதம் ஆகிய விரதங்களை, ஸ்ரீஹரி ப்ரீதிக்காக செய்து வந்தார்.

1895ம் ஆண்டில் தீர்த்தக்ஷேத்ர யாத்திரைகளை செய்தார். அந்தந்த க்ஷேத்ர மூர்த்திகளை துதித்தார். உடுப்பிக்குச் சென்றார். அங்கு விலக்காக இருந்ததால், ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் தரிசனம் கிடைக்கவில்லை. மிகவும் கவலைப்பட்டார். அடுத்த நாள் வெள்ளிக்கிழமை. ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு மோகினி ரூபம். கிருஷ்ணனின் தரிசனம்

பெற்றவர்கள் அனைவரும், இவரிடம் வந்து அவனின் அழகினை வர்ணித்தனர். இவரோ தனக்கு அந்த தரிசன பாக்கியம் கிடைக்கவில்லையே என்று கவலைப்பட்டு படுத்திருந்தார்.

அன்றிரவு கனவில், ஒரு பெண் சிறுமி, அனைத்து ஆபரணங்களையும் தரித்து, வெள்ளைப் புடவையை அணிந்து, இவர் எதிரில் வந்து நின்றார். அடுத்த நாள், இவர் சரியாகிவிடவே, கிருஷ்ணனை தரிசிக்கச் சென்றார். தான் முன்னிரவில் கனவில் கண்ட ரூபத்தையே அங்கு நேரடியாகக் கண்டார். உடனடியாக - 'காமன பித கிருஷ்ண காமினியாதனு' என்னும் 9 நுடிக்ளைக் கொண்ட பாடலை இயற்றிப் பாடினார்.

இறுதி நாட்களில், பீமம்மா அவர்கள் ஹோஸ்பேட்டில் தம் தங்கையின் வீட்டில் இருந்தார். வயதான காரணத்தால் சக்தி குறைந்திருந்தது. ஆனாலும், பீமேஷ கிருஷ்ணனின் தியானத்தை அவர் ஒரு நொடியும் விட்டிருக்கவில்லை. படுக்கையில் படுத்தவாறே, மெய்மறந்து பாடிக் கொண்டிருந்தார். மறைவதற்கு 50 நாட்கள் முன்பு, 'சின்னத ஜாவடி மேலே பன்னங்கஷயனரு மான்ய மான்யரு முக்தரு முக்தர நோடுதலெ இன்யார பயவு நமகில்லா' என்று ஐந்து நுடிகளைக் கொண்ட பாடலைப் பாடி, அதனை பீமேஷ கிருஷ்ணனுக்கு அர்ப்பித்தார்.

மறைவதற்கு மூன்று நாட்கள் முன்னர், ஊர் குழந்தைகள் இவரிடம் வந்து, ஷகுந்தலா நாடகத்திற்கு ஆரத்தி பாடல் இயற்றிக் கொடுங்கள் என்று கேட்டனர். 'மாடோணா முத்தெயிதெயரு சோடு ஜ்யோதி ஆரதி ஹாடி பாடி ஹருஷதிந்த மாடுத ஆஷீர்வாதவ' என்னும் ஆரதி பாடலை இயற்றிக் கொடுத்து, அதனை பீமேஷ கிருஷ்ணனுக்கு அர்ப்பித்தார்.

ஷுபக்ருத் சம்வத்ஸரம் புஷ்ய பகுள த்ரயோதசி ஆண்டு 1903 ஜனவரி 11ம் தேதி மதியம் 2.30 மணி இருக்கும். பீமவ்வாவிற்கு பாகவதத்தின் ஒரு ஸ்லோகம் நினைவுக்கு வந்தது. 'கங்காதர நுத கணபதி மங்கள சரணக்கெ எரகுவெ; எரகி நா பேளுவெ நீரொளகிருவ நாராயண ஸ்வாமி தோஷ தூர ஞானகம்ய' என்று பாடினார். தொடர்ந்து, 'நாராயணா, நாராயணா' என்று கூவினார். உடனடியாக அவர் மூச்சு நின்றது. அந்த கவி, புண்ய மூர்த்தி சேதன, இந்த உலகிலிருந்து

விடைபெற்றார். 81 வயதில் அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையை வாழ்ந்தவர் இவர்.

பீமவ்வாவின் பாடல்களை எழுதி வைத்த, அவரின் தோழியான பாதனஹட்டி சீதாபாயின் பேத்தியான சரிதாகுசுமாகர தேசாய் அவர்கள் மற்றும் குருகோவிந்தவிட்டல தாசர் இருவரும், பீமவ்வாவின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை, சாதனைகளை, பாடல்களை புத்தக ரூபத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். இத்துடன், மைசூர் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆராய்ச்சியாளராக இருந்த டாக்டர். திருமதி. டி.என். நாகரத்னா அவர்கள், பீமவ்வாவின் பாடல்களை தொகுத்து வெளியிட்டார். அவரின் சுமார் 143 பாடல்கள் இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ளன.

இவற்றில் ஒரு உகாபோக, இரு சுளாதிகள் மற்றும் 1 மந்திரமும் உள்ளன. ஆறு பெரிய பாடல்களை த்வனி, வசன ரூபத்தில் இயற்றியுள்ளார். தேவரநாமங்களை 3 நுடிகளிலிருந்து துவங்கி, 193 நுடிகள் வரை இயற்றியுள்ளார். பீமவ்வாவிடம் ஒரு சிறப்பு இருந்தது. அவர், முந்தைய நாளில் கனவில் புராண, புண்ணிய பிரவசங்களை கேட்டு வந்தார். அடுத்த நாள், அதனையே பாடல்களாக இயற்றினார்.

ஒரு முறை பீமவ்வாவின் கனவில், நாரதர் வந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணன், சத்யபாமாவின் வீட்டிற்குச் சென்றதை நான் பார்த்தேன் என்று கூறினார். அடுத்த நாளே, 23 சரணங்களைக் கொண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ண சத்யபாமையின் நுழைவாயில் கட்டிய பாடலைப் பாடினார். ‘பக்ஷிவாஹன சத்யபாமெ ஸதன த்வாரதி நிந்து ஸதன த்வாரதி, மித்ரெ எனகெ கதவ தெகெயெ பருவெ தீவ்ரதி’. இதனை திருமண நிகழ்ச்சிகளில் பாடுகின்றனர். மாளிகைக்குள் இருந்த சத்யபாமா, கதவைப் போட்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணனை உள்ளே வரவிடாமல் செய்கிறாள். அவனின் கெட்ட குணங்களைப் பற்றி பாடுகிறாள். ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அவற்றை விளக்கி அவளை திருத்துகிறான். இறுதியில், சத்யபாமா, ‘தவறு நடந்துவிட்டது. மன்னித்து அருளுங்கள்’ என்று விழுந்து வணங்குகிறாள். இதனை நிந்தாஸ்துதி என்று சொல்லலாம்.

இன்னொரு முறை, பீமவ்வா, தமது கனவிலேயே தமது தம்பியின் வீட்டிற்குச் சென்று கொண்டிருந்தார். அங்கு ஆறு பேர் நன்றாக போர்த்திக் கொண்டு படுத்திருந்தனர். போர்வையை விலக்கிப்

பார்த்தால், அனைவரும் வஜ்ர வைடூர்ய, கிரீடங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டார். பிறகே, அது கிருஷ்ணன் என்னும் சிந்தனை இவருக்கு வந்தது. 'ஜய ஜய தர்ம பீமார்ஜுனனிகெ ஜய ஜய த்ரௌபதி நகுல ஸஹதேவரிகெ' என்று பாடவரின் உருட்டாணி பாடலை அடுத்த நாள் இயற்றினார்.

இன்னொரு முறை, கனவில் ஒரு சன்யாசி வந்து, தான் திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்புகிறேன் என்று கூறினார். உடனடியாக பீமவ்வாவிற்கு முழிப்பு வந்தது. அந்த நொடியிலேயே சுபத்ரா கல்யாண தீர்க்கக்ருதியை இயற்றினார். 'ஹஸ்தி முகத கணபதிகபிவந்திஸி உத்தம ஸரஸ்வதிகெ பக்தி பாவகளிந்தெரகி நா பேளுவெ பார்த்தராயன கதெய' என்று துவங்கும் கிருதி, மிக நீண்ட கிருதியாகும்.

ஒரு நாள் அனைத்து தோழிகளும் பீமவ்வாவின் வீட்டில் சேர்ந்திருந்தனர். இவர் சுதாமா கதையை சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். சிலர் உணவு நேரம் என்று எழுந்து சென்றனர். பீமவ்வாவிற்கு அப்படியே தூக்கம் வந்தது. அதில் ஒரு கனவும் வந்தது. அதில் ஒரு ஏழை பிராமணன் மற்றும் ஒரு சுமங்கலி வந்தனர். உடனடியாக இவருக்கு முழிப்பு வந்தது. அந்த நொடியிலேயே 193 சரணங்களைக் கொண்ட 'சுதாம சரித்ரெ' பாடலைப் பாடினார். பாடல்களைப் பாடுவதற்கும், அவற்றை எழுதவைப்பதற்கும் அவருக்கு காலத்தின் கட்டுப்பாடுகளே இல்லாததுபோல ஆயிற்று.

ஹரபனஹள்ளியில் ஒரு முறை, ஒருவரின் வீட்டிற்கு ஒரு பூஜை நிகழ்ச்சிக்குப் போயிருந்தார். பாடுவதற்கு ஏற்றாற்போல ஒரு முய்யத (பூஜைக்கு) பாடலை இயற்றிக் கொடுக்குமாறு அந்த வீட்டினர் வேண்டினர். 'ஏகதந்தகெ அனேக பகுதியிந்த ஏக சித்ததலி நமோ எம்பெ கோலெ | ஏகசித்ததலி நமோ எந்து ஹேளுவ ஶ்ரீகாந்த சரிதெய கோலெ' என்று துவங்கும் கோலு பாட்டின் ரூபத்தில் ஒரு பாடலை இயற்றிக் கொடுத்தார். அந்த பாட்டில் பலவித நுடிகள் உள்ளன.

வர்ணனை செய்வதில் பீமவ்வாவை மிஞ்சுவதற்கு வேறு யாரும் இல்லை எனலாம். பக்ஷ்ய போஜயங்களின் வர்ணனை, பெண்களின் அலங்கார ஆபரணங்களின் வர்ணனை, புடவைகளின் வர்ணனை, மோகினி ரூபத்தின் வர்ணனை, மனோஸ்திதியின் வர்ணனை ஆகிய

வர்ணனைகள் அவரது பாடல்களாக வந்துள்ளன மற்றும் மனதை மயக்குவதாக உள்ளன. இவரின் பாடல்களில் ; ஈஸ்வர - பார்வதி; துரியோதன - திரௌபதி; கிருஷ்ண - ருக்மிணி; ஸத்யபாமா - பார்வதி; ருக்மிணி - சத்யபாமா ஆகிய இருவரின் சம்பாஷணகளின் ரூபமே அதிகம் காணப்படுகின்றன. இவற்றிலேயே அவரது கவிநயம், சொல் நயம், எதுகை மோனைகள், சொல்ல வந்த விஷயம், உலக நடப்புகள், என அனைத்தையும் அவர் இத்தகைய பாடல்களில் விளக்கியிருக்கிறார்.

மத்வ மதத்தின் முக்கிய தத்வங்களான ஹரி சர்வோத்தமத்வ மற்றும் ஜீவ பரமாத்மரின் பேதங்களை, அவரது கிருதிகளில் தேவைப்பட்ட இடங்களில் பீமவ்வா தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார். பஞ்சபேத, தாரதம்ய, பஞ்ச தத்வங்கள், பஞ்ச கோஷங்களில் பகவத் ரூபங்கள் ஆகியவற்றை விவரித்திருக்கிறார். அது மட்டுமல்லாமல், தாரதம்யமாக ஹரி, ஸ்ரீ, பிரம்மா, வாயு, ருத்ராதி தேவதைகளை துதித்திருக்கிறார்.

பீமவ்வாவின் கிருதிகளில் பஞ்சபாவங்களான தாஸ்ய, ஸக்ய, வாத்ஸல்ய, ஸ்ருங்கார மற்றும் ஷாந்த பாவங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன.

'ஸ்ரீஷனே கேள் நின்ன தாஸரங்களதல்லி பீஸி பிஸாடோ என்னனு ஹரிதாஸர தாஸத்வ எனகெ கொடுஸய்யா' என்று சொல்வதில் தாஸ்யபாவத்தை விளக்கியிருக்கிறார்.

'இந்துகால ஜாத நின்ஹொந்திகொண்டித்து, எந்தெந்திகு பிடத கௌதன கௌதனவித்தல்லி ஸந்தேஹவ்யாகோ ஸலஹலு' என்றதில் ஸக்ய பாவத்தை சொல்லியிருக்கிறார்.

வாத்ஸல்ய பாவங்களை இவரது அனேக பாடல்களில் பார்க்கலாம். கோபியர் வந்து யசோதாதேவியிடம் புகார் சொல்வது; கிருஷ்ணனின் வர்ணனை; யசோதாதேவி கிருஷ்ணனை திட்டுவது; கோபியர்களை திட்டுவது; பாலகிருஷ்ணனின் சமாதானம் ஆகிய பாடல்களில் தாயின் வாத்ஸல்யத்தை காணலாம்.

‘கேளோ நந்த இது ஏனு சிந்த ஹாலின்ஹரவிய ஒடெதோடி பந்து பாலரனு கூட்யாடி கோவிந்த பவணெ படிஸுவ பஹு பகெயிந்த’ .

யசோதாதேவி கோபியரின் பேச்சுவார்த்தை ‘நீலவர்ண கோபாலனு எல்லி காணிரேனே வ்ரஜத ஒளகெ ஹேளே கோப்யம்மா; சிண்ணிகோலு செண்டு புகுரி வேணு கொளல த்வனிய ஆலிஸி ஒணெ ஒணெ ஹுடுகலு நந்த ஸூனு எல்லிஹனே’ ?

கோபியர்கள், யசோதாதேவியிடம் கிருஷ்ணன் மேல் புகார் கூறுகின்றனர். ‘நோடே கோப்யம்மா கிருஷ்ணன பாளெய நீ, மாடி பிட்டெயெ இந்தா கூளிய இந்தா தாளிய | ஹாலு மொஸரு பேடுவ கடகோலிந்த ஒடெது நம்மன்னோடுவ பந்து ஹாடுவ’ .

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அக்ரூரனுடன் மதுரைக்குச் புறப்பட்டபோது மற்றும் சென்ற பிறகு, கோபியர்கள் அனுபவிக்கும் விரக நிலையை யதார்த்த பாவத்துடன் விளக்கியிருக்கிறார்.

‘பாரோ ரங்க கோமலாங்க தாரிகெ தன்னங்க ஸங்க நீடல்ஹோத என்ன கங்களிந்த நோடதெ’ என்று கோபி ஒருத்தி தன் விரக நிலையை விளக்குகிறாள். மதுரையிலிருந்து கிருஷ்ணனின் செய்தியைக் கொண்டு வந்த உத்தவனிடம் கோபிகையர் அனைவரும் தங்களின் விரகத்தை சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். ‘ப்யாகெ பருவெனெந்து ஸாகி மதுரெகெ ஹோத ஹ்யாகெ மாடுவோணுத்தவ’ .

பக்தியுடன் வேண்டிக் கொள்ளும், பிரார்த்தனை செய்யும், ஸ்மரணை செய்யும், மற்றும் துதிக்கும் பாடல்களில் ஷாந்த பாவம் நிரம்பி வழிகிறது. அங்கு பீமவ்வா அவர்கள் தன் தன்யத்தை காட்டியிருக்கிறார். ‘அப்ப வெங்கோபன நேத்ரதலி கண்டு பவித்ரளாதேனோ இந்திகெ’ , ‘கண்டு தன்யனாதே நந்த தனயன’ , ‘நாராயண நின்ன நாம நாலிகெயல்லிரலி’ , ‘நாராயண என்னிரோ நாராயண என்னி’ - என ஷாந்தி பாவத்தில் பல்வேறு பாடல்களை பாடியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீஹரியின் தசாவதார பாடல்களை வெவ்வேறு பாவங்களில், விதம்விதமாக வர்ணித்திருக்கிறார். அந்த பாடல்களில், உவமான

உவமைகள், எதுகை, மோனை ஆகிய அலங்காரங்கள் அதிகமாக காணப்படுகின்றன.

பீமவ்வாவின் கிருதிகளில் சம்பிரதாயங்களை மற்றும் விரத கதைகளை விளக்கும் பாடல்களே அதிகமாக காணப்படுகின்றன என்றால் அதில் வியப்பு ஏதும் இல்லை. சுக்ரவாரத ஹாடு; ஷனிவாரத ஹாடு; மங்களகௌரி ஹாடு; புத ப்ருஹஸ்பதி ஹாடு; கிருஷ்ணதான வ்ரதத ஹாடு; ஹஸெகெ கரெயுவ ஹாடு; ஆரதி ஹாடு; ஆசிர்வாதத ஹாடு; பாகிலு கட்டுவுது; உருட்டாணி பத; பூம ஹாடு; உடி தும்புவ ஹாடு; ஆபோஷன போடும்போது பாடும் பாடல்; பூ கட்டும்போது, தாலாட்டு, லாலி, ஜோஜோ பாடல்கள் என இவரது பல்வேறு வகையான பாடல்கள், இன்றைக்கும் அனேகரால் பாடப்பட்டு வருகிறது.

மேஷ, ரிஷப, ஆகிய 12 ராசிகளின் மேல் இயற்றிய பாடல் சிறப்பாக இருக்கிறது. பல கேள்விபதில் / விடுகதை / புதிர் பாடல்களையும் இவர் பாடியிருக்கிறார். 'ஒப்பன்னு கட்டித்தெ ஒப்பன்ன பிட்டித்தெ ஒப்பன்ன கரகொண்டு ஔக்ஹோதே; யாரன்ன கட்டித்தெ யாரன்னு பிச்சித்தெ யாரன்ன கரகொண்டு ஔக்ஹோதே?' என்னும் கேள்விக்கு விடையாக, 'பசுவை கட்டினேன்; கன்றினை அவிழ்த்து விட்டேன்; பாலுடன் உள்ளே சென்றேன்' என்று சொல்லும்போது புன்னகைக்காமல் இருக்கமுடியாது. இத்தகைய பாடல்கள் திரைப்படங்களிலும் வந்திருப்பது நமக்கு பெருமையான விஷயமே.

பீமவ்வா ஆறு பெரிய பாடல்களை இயற்றியிருக்கிறார். இவற்றில் கதா நிரூபணம் இருக்கிறது. த்வனி மற்றும் வசனங்களால் இவை மிக நீண்டதாக இருக்கிறது.

மகாபாரத அரண்ய பர்வத்தில் நளோபாக்யான கதையை 'நள சரித்ரெ' என்னும் நீண்ட கிருதியாக இயற்றியிருக்கிறார். இதில் 105 த்வனிகள் மற்றும் 104 வசனங்கள் இருக்கின்றன.

'உமெய சுதன சரணகமலகெ நமிஸி பேளுவெ ஹருஷதி ரமெய ரமணன கருணதிந்த நளன கதெகளனு. கந்துபதிதன கருணதலி தமயந்தி பந்தாபத்து களெது ஸந்தோஷதி ராஜ்யவாளித கதெய பேளுவேனு' என்று துவங்கி, 'எத்தி பௌகிரெ முத்தினாரதிய நள

சக்ரவர்த்தி ராஜ பூபாலகெ அஜ்ஜதரஸிய ஸஹித குளித நளராயகெ அஜ்ஜ கெம்பின கதலாரதிய... பீமேஷ கிருஷ்ணன பாட்யானந்ததிந்தக் ஷதெனிட்டு ஹரஸுத' என்று முடிகிறது இந்தப் பாடல்.

அடுத்த தீர்க்க பாடல் - முய்யத ஹாடு. வட கர்னாடகத்தில் முய்ய கொடுப்பது ஒரு பத்ததி. பொதுவாக திருமண வீட்டில், திருமணம் ஆனபிறகு, மணமகன் வீட்டினர் தம்முடைய கௌரவம் மற்றும் மரியாதைகளுக்கு குறைவு இல்லாமல், பெண் வீட்டினருக்கு பற்பல வகை பொருட்கள், வஸ்திரங்கள் ஆகியவற்றை கொடுப்பார்கள். அதே சமயத்தில் பெண் வீட்டினரும் அதைவிட அதிகமாக விதம்விதமான பொருட்கள், வஸ்திர, ஆபரண ஆகியவற்றைக் கொடுத்து எதிர் மரியாதை செய்வார்கள் (கன்னடத்தில் : முய்ய தீரிஸுவுது). அப்போது ஒருவருக்கொருவர் புகழ்ந்தவாறு, கேலி பேசியவாறு பாடல்களைப் பாடுவர். இங்கு, பீமவ்வாவின் முய்யத பாடலில் கிருஷ்ணனின் மனைவியரான ருக்மிணி சத்யபாமா ஆகியோர், குந்திதேவியின் மருமகள்கள் ஆனதால், த்ரௌபதி, சுபத்ரை ஆகியோர் அவர்களுக்கு முய்ய எடுத்துக்கொண்டு போய், கொடுத்துவிட்டு வருகிறார்கள்.

அவர்களுடன், தேவானுதேவதைகள், ரிஷிபுங்கவர்கள், யக்ஷர்கள், கந்தர்வர்கள் என அனைவரும் புறப்படுகின்றனர். வழியில் செல்லும்போது, கந்தர்வர்களின் பாடல், ரம்பை ஊர்வசிகளின் நடனங்கள் ஆகியவை நடக்கின்றன. அங்கு சென்ற பிறகு, முய்ய கொடுக்கின்றனர், பெற்றுக் கொள்கின்றனர். சிரித்துப் பேசுவது, புகழ்வது, வணங்குவது ஆகியவை நடக்கின்றன. அங்கு அப்போது அனைவரிடையே உல்லாசம், உற்சாகம், மகிழ்ச்சி என அனைத்தும் காணக்கிடைக்கின்றன.

இத்தகைய பாரத, பாகவத சம்பவங்களைக் கொண்டு பாடல்களை இயற்றுவது பீமவ்வாவின் சாமர்த்தியம். இந்த கதையை கவனத்துடன் கேட்பவர்களுக்கு விருப்பங்கள் நிறைவேறுகின்றன. கஷ்டங்கள் விலகுகின்றன. ஸ்ருஷ்டீசனின் தரிசனம் கிடைக்கிறது. பீமேஷ கிருஷ்ணன் தயவு செய்து அருளட்டும் - என்று பலஸ்ருதியில் சொல்லி பீமவ்வா இந்தப் பாடலை முடிக்கிறார்.

மூன்றாவது பதிதானம் கொடுத்த பாடல். இந்த சம்பவம் ஹரிவம்ச புராணத்தில் சுருக்கமாக வருகிறது. நாரதரின் பேச்சினைக் கேட்டு,

சத்யபாமா, கணவனின் அன்பினை தான் ஒருத்தியே பெறவேண்டும் என்று சிந்தித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணனை நாரதருக்கு தானமாகக் கொடுக்கிறாள். இந்த கதையை பீமவ்வா 71 வசன மற்றும் 72 த்வனிகளில் இயற்றியிருக்கிறார். ஸ்ரீகிருஷ்ண நாரதரின் தம்புரி ஆகியவற்றை எடுத்துக்கொண்டு, அவரின் சேவகனைப் போல அவரின் பின்னாலேயே செல்கிறான். இந்தக் காட்சியைக் கண்ட தேவகிதேவி, சத்யபாமாவை நன்றாக திட்டுகிறாள். அனைவரும் சேர்ந்து கிருஷ்ணனின் எடைக்கு எடை தங்கம் கொடுப்பதற்காக வருகின்றனர். கிருஷ்ணனை தராசின் ஒரு தட்டில் அமர்த்துகின்றனர். இருக்கும் தங்கம் அனைத்தையும் மற்றொரு தட்டில் வைக்கின்றனர். ஆனால், கிருஷ்ணன் இருக்கும் தட்டு மேலே வரவேயில்லை.

கடைசியில் கிருஷ்ணனின ஆணைப்படி, சத்யபாமை சென்று ருக்மிணிதேவியை அழைத்து வருகிறாள். துளசிபூஜை செய்து கொண்டிருந்த ருக்மிணிதேவி, ஒரு துளசிதளத்தை எடுத்து வந்து தங்கம் இருக்கும் தராசுத்தட்டில், பக்தியுடன் வைக்கிறாள். அனைவரும் பார்க்கையிலேயே, ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இருக்கும் தட்டு மேலே வருகிறது. நாரதர் மிகவும் மகிழ்ந்து, அந்த துளசி தளத்தை தலையில் ஏந்தி, தம் உலகிற்கு திரும்புகிறார். தாய் மற்றும் மனைவியருக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணன் திரும்பக் கிடைக்கிறான். இந்தப் பாடலின் நடுநடுவே பீமவ்வா அவர்கள் நகைச்சுவை ரசத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார். ருக்மிணி, சத்யபாமை சஹிதமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு ஆரத்தி எடுத்து இந்த தீர்க்க பாடலை முடித்து வைக்கிறார்.

நான்காம் பாடல் - சகுந்தலை துஷ்யந்த மகாராஜனின் பாடல். இதுகூட மகாபாரதத்தின் ஷாகுந்தலோபாக்யானத்தின் கதை. ஒருமுறை பீமவ்வா, ஷாகுந்தலா என்னும் நாடகத்தைப் பார்த்து வந்தாராம். அடுத்த நாள் வீட்டில் ஒருவர், 'நீங்கள் ஏன் ஷாகுந்தலா நாடகத்தை எழுதக்கூடாது?' என்று கேட்டாராம். அதன்படி எழுதிய இந்தப்பாடலில் மொத்தம் 60 வசனங்கள் மற்றும் 61 த்வனிகள் இருக்கின்றன.

'ப்ருத்வியொளு துஷ்யந்தராஜனு அதி தார்மிகனெந்தெனிஸி கொம்புவ ஸதி ஷகுந்தலெயனகலி கூடித கதெய பேளுவெனு' என்று ரிஷி விஷ்வாமித்ரர் மூலமாக தனக்குப் பிறந்த குழந்தையை, மேனகை அரண்மனையில் விட்டுப் போகிறாள். அந்த அனாதைக்

குழந்தையை கண்வ ரிஷிகள் தம் ஆசிரமத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்து ஷகுந்தலா என்று பெயர் வைத்து வளர்க்கிறார். வாலிப வயதை எட்டிய ஷகுந்தலையை, காட்டிற்கு வேட்டைக்கு வந்த துஷ்யந்த மகாராஜா பார்த்து விரும்பி, காந்தர்வ விவாகம் செய்து கொள்கிறான்.

துர்வாச முனிவர் சாபம் கொடுத்தது, ஷகுந்தலைக்கு அரசன் போகும்போது கொடுத்த முத்திரை மோதிரம் தொலைந்து போனது, துஷ்யந்த ராஜா கர்ப்பிணி ஷகுந்தலையை புறக்கணித்தது, பரதனின் பிறப்பு, தாயும், குழந்தையும் மறுபடி அரசனின் இருப்பிடத்திற்கு வந்து மறுபடி கிடைத்த மோதிரத்தை அவனுக்குக் கொடுத்தது, அதைப் பார்த்ததும் அவனுக்கு அனைத்தும் நினைவுக்கு வந்து, ஷகுந்தலை மற்றும் மகன் பரதனை ஏற்றுக்கொண்டு, பிறகு பரதனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்தது - என அனைத்து சம்பவங்களையும் பீமவ்வா அவர்கள் அழகாக வர்ணித்திருக்கிறார்.

'ஸாமஜபுரதல்லி துஷ்யந்த ராஜனு தன்ன காந்தெ ஷகுந்தலெய கூடிகொண்டு பீமேஷகிருஷ்ணன தயதிந்த க்ஷேமதிந்திருதித்தனு. ஈ கதெய ஸந்தோஷதிந்த்ஹேளி கேளித ஜனக்கெல்லா ஸந்தான ஸம்பத்து ஸாயுஜ்ய பதவி ஶ்ரீகாந்த பீமேஷகிருஷ்ணனு ஒலிது வரகள கொடுவனு' என்னும் பலஸ்ருதியுடன் இந்த தீர்க்க க்ருதியை முடித்து வைக்கிறார் பீமவ்வா. கடைசியில், ஆசிர்வாதம் செய்தவாறு, ஆரத்தி எடுக்கிறார்.

ஐந்தாம் பெரிய பாடல் ரதி கல்யாணம். மன்மதன் சிவனால் சுட்டு பஸ்மம் ஆனபிறகு, கிருஷ்ணனின் மகனாகப் பிறந்த பிரத்யும்ன (மன்மதனின்) விவாகம் ரதியுடன் நடக்கிறது. இதுவே ரதி கல்யாணம். இந்த சம்பவத்தை, கனகதாசர் தம் மோகன தரங்கிணியில் சொல்லியிருக்கிறார். அதையே பீமவ்வா அவர்கள் 60 வசன மற்றும் 61 த்வனிகளில் பாடியிருக்கிறார்.

மன்மதன் ஷம்பராசுரனைக் கொன்ற பிறகு, ரதி அக்னிப்பிரவேசம் செய்கிறாள். பிறகு கமலவதி ராஜனின் மகளாகப் பிறக்கிறாள். ஆனாலும் எப்போதும் கணவனின் தியானத்திலேயே இருக்கிறாள். இங்கு த்வாரகையில் ரதியை விட்டுப் பிரிந்த மன்மதனின் துக்கத்தைப் பார்க்க முடியாமல், ருக்மிணிதேவி, கிருஷ்ணனிடம், அவனுக்கு ஒரு பெண்ணுடன் திருமணம் செய்துவைக்குமாறு கூறுகிறாள். ஏழு

நாட்களில் பெண்ணைத் தேடி வருவதாகவும், இது முடியாவிட்டால், தான் தன் 16,000 மனைவியரை விட்டுவிடுவதாகவும் கூறுகிறான் ஸ்ரீகிருஷ்ணன். கன்யையைத் தேடுவதற்குச் செல்கிறான். கிருஷ்ணன் தேடித்தேடி சோர்வடைந்தபோது, நாரதர் அங்கு வந்து, கிருஷ்ணனிடம் இவ்வாறு கூறுகிறார். 'ப்ருத்விகொடெய கமலவதி ராஜனிகெ, ஸுதெயாக்ஹுட்டிஹளதி குணவந்தி, அங்கநாமணி அரவிந்த லோசனெ அனங்கனி தக்க கன்னிகெ ஆகெ' . ஆனால், இந்த காரியத்திற்கு திரௌபதியை அனுப்பு என்று குறிப்பு கொடுக்கிறார். அதைப் போலவே திரௌபதிதேவி கமலவதி ராஜனைப் பார்த்தபோது, கிருஷ்ணனின் பெயரைக் கேட்டதுமே அந்த அரசன் கோபப்படுகிறான்.

மாடு மேய்ப்பவனுக்கு தன் மகளை கொடுப்பதில்லை என்று கூறுகிறான். இதைக்கேட்ட ரதி, தந்தையிடம் வருகிறாள். மன்மதனுடன் தன் திருமணம் செய்யவில்லை என்றால், தான் தற்கொலை செய்துகொள்வதாகச் சொல்லி அழுகிறாள். கடைசியில் பெற்றோர் இந்தத் திருமணத்திற்கு ஒப்புக் கொள்கின்றனர். இரு தரப்பிலும் திருமண ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன. சம்பந்திக்கு உபசாரம், வரபூஜை, உணவு உபசாரம், அடுத்த நாள் மங்கள ஸ்னானம், நாந்தி, கௌரி பூஜை ஆகியவற்றை வைபவத்துடன் நடந்து, வதுவை திருமண மண்டபத்திற்கு அழைத்து வருகின்றனர்.

அப்போது திடீரென்று, வதுவின் தாய்மாமன், கௌண்ட்ரிக என்பவன் வந்து வது ரதியை தன் ரதத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு போய்விடுகிறான். கமலவதி ராஜன், அவனை துரத்திக் கொண்டு போய், போர் செய்யத் துவங்குகிறான்.

இங்கு திருமண வீட்டில், ருக்மிணிதேவி, த்ரௌபதிதேவியை சென்று போர் புரிந்து, அவனை நிலத்தில் சாய்த்து, ரதியை அழைத்துக்கொண்டு வருவதற்கு அனுப்புகிறாள். த்ரௌபதிதேவி துர்க்கையின் அவதாரம் எடுத்து அந்த பௌண்ட்ரகனின் கழுத்தை வெட்டி சாய்த்து, ரதியை தூக்கிக்கொண்டு வந்து, அரசனின் முன் நிறுத்துகிறாள். இந்த கதை பாகங்களெல்லாம் பீமவ்வாவின் சொந்த கற்பனை ஆகும். ரதி மன்மதரின் திருமணம், சாஸ்திரோக்தமாக நடக்கிறது. அடுத்து பீமவ்வா அவர்கள் வழக்கம்போல உடுகோரெ, ஊட, முய்ய, ஒகுளியாட ஆகிய அனைத்தையும் மிகவும் ஜனரஞ்சகமாக, மிகவும் தத்ரூபமாக நம் எதிரிலேயே நடப்பதுபோல வர்ணிக்கிறார்.

‘அதி பக்தியிந்த த்ரௌபதியு மன்மதகெ தா ரதிய தந்து லக்ன மாடித கதெயனு ஹிததிந்த ஹோளி கேளித ஜனரிகெல்லா ஸ்ரீபதி பீமேஷவிட்டல ஒலிது கொடுவ காமிதபலவ கருணதிந்த’ என்று பலஸ்ருதி சொல்லி, ஆரதி செய்து இந்த கதையை முடிக்கிறார்.

கடைசியாக சுபத்ரா கல்யாணம். இந்த கதை, ஸ்ரீமத் பாகவத 10ம் ஸ்கந்தம் மற்றும் மஹாபாரதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனை தம் கற்பனைக்கு தக்கவாறு, மிகவும் சுவாரசியமாக இயற்றியிருக்கிறார். மூல கதைக்கு எவ்வித பங்கமும் வரவில்லை. திரௌபதி - தர்மராய இருவரும் ஏகாந்தத்தில் இருந்தபோது, ஆயுதங்களை எடுக்க வேண்டும் என்று, திடீரென்று அர்ஜுனன் அவர்கள் எதிரில் வந்துவிடுகிறான். தாங்கள் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி, அண்ணனின் அனுமதி பெற்று, தீர்த்தயாத்திரைக்கு புறப்பட்டுச் செல்கிறான். கங்கா தீரத்தில் உலூபியை மற்றும் மணிபுரத்தில் சித்ராங்கதையை திருமணம் செய்துகொண்டு, அவர்கள் இருவரையும் அங்கங்கேயே விட்டு தான் த்வாராவதிக்கு வருகிறான்.

‘கெட்ட கௌரவகீக புட்ட ஸுபத்ரெய கொட்டேனெனுத பலராமனு ஸ்ரேஷ்டதனதி ப்ரதிக்ஞெ மாடிரது இஷ்டவில்லவு கிருஷ்ணகெ’ - என்று அர்ஜுனனுக்கு புரிகிறது. ‘நா ஸுபத்ரெய தரதெ ஹோதரெ மீஸெயாதகெ முகதலி’ என்று சபதம் செய்து சன்யாசி வேஷம் தரிக்கிறான். அவனுக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் உதவி கிடைக்கிறது. பலராமனின் அரண்மனையின் பூஜை மந்திரத்தில் யதிகள் பூஜை செய்கிறார். அவருக்கு உதவியாக ஸுபத்ரெயே வருகிறாள். இந்திரபிரஸ்தத்திலிருந்து யதிகள் வந்திருக்கிறார் என்று அறிந்து ஒரு முறை அர்ஜுனனைப் பற்றி விசாரிக்கிறாள்.

பிறகு, அவரே பார்த்தன் என்று அறிந்து ஸுபத்ரை பயம், வெட்கம் அடைகிறாள். கிருஷ்ணன் தன் மனைவியருடன் அங்கு வந்து தேவகி வசுதேவ, உத்தவ, அக்ரூர என அனைவரையும் அழைக்கிறான். இந்திர, ப்ருஹஸ்பதி, கர்காசார்யர் ஆகியோரும் வருகின்றனர். அதே இரவில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன், ஸுபத்ரை அர்ஜுனரின் திருமணத்தை நடத்தி முடிக்கிறான். நான்கைந்து நாட்கள் நடக்கவேண்டிய திருமணம், சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களின்படி ஒரே இரவில் நடந்து முடிந்துவிடுகிறது. அன்றே இரவில், ஸ்ரீகிருஷ்ணன், புது மணத் தம்பதிகளை, இந்திரபிரஸ்தத்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறான்.

அடுத்த நாள் அண்ணனை மிகவும் சமாதானம் செய்து, அனைவரையும் அஸ்தினாபுரத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு போகிறான். அங்கு அனைவரும் உண்டு, கொண்டாடி, பின் த்வாராவதிக்கு திரும்பி வருகின்றனர்.

இந்த காவியத்தில் 31 வசனங்கள் மற்றும் 32 த்வனிகள் இருக்கின்றன. ‘தங்கி ஸுபத்ரெகல்யாணவ கேளலானந்த வாகோது தனு மனகெல்லா. மங்களாதேவி ரமண மங்களவீவ ஸஜ்ஜனகெல்லா’ என்று இந்தப் பாடலை முடிக்கிறார்.

***

சி.ரா.செல்லம்மா (1850-1950)

கிருஷ்ணா நதி தீரத்தில் இருக்கும் ஆந்திராவின் சிருகாபல்லி கிராமத்தின் ராமராயர் மற்றும் ஸீதம்ம தம்பதியர், வேலைக்காக கர்னாடகா வந்து தங்கினர். அவருடைய மகளே செல்லம்மா. இந்த விஷயத்தை செல்லம்மா தமது கிருதிகளில் சொல்லியிருக்கிறார். செல்லம்மாவின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய அதிக தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை. ‘செல்லாம்பெ’ என்னும் அங்கிதத்தினால் இயற்றப்பட்ட சில கீர்த்தனைகள் மட்டும் கிடைத்துள்ளன. அவற்றின் மூலம் அவரைப் பற்றி சில தகவல்கள் கிடைக்கின்றன.

செல்லம்மா அவர்களின் கிருதிகளில், ருக்மிணி பரிணய, ராஜகளாநிதி, பாரிஜாத அபஹரண, வைராக்ய மஞ்சரி, கீதலஹரி மற்றும் த்வாதஷ மஞ்சரி ஸ்தோத்திரம் - ஆகியவை முக்கியமானவை.

1. ருக்மிணி பரிணய: பாமினி ஷட்பதி நுடியில் உள்ள இந்த கிருதியில் தம் பெற்றோர் மற்றும் இடத்தின் விவரத்தைக் கொடுக்கிறார்.

நீதி^{3}கோவித^{3} ராமயார்யனு
க்^{2}யாதியல்லி லௌகிக விஹாரதி^{3}
வேத^{3}னாங்கிதவாகி^{3} கர்னாடகதி^{3}யிருதிரலு
ஆதனங்க^{3}னெ ஸீதமாம்பெ^{3}ய
பூ^{4}தக^{3}ர்ப்ப^{3}தொ^{3}ளுதி^{3}ஸி க^{4}ன்னெய
ரீதியானுதலிர்த^{3}ளி செல்லாம்பெ த^{4}ரெயொளகெ^{3} ||

’ மஹாராணி பாலிகா பாடசாலையில்’ செல்லம்மா, தான் ஆசிரியராக பணி புரிந்த விஷயத்தை ‘ருக்மிணி பரிணய’ என்னும் காவியத்தில் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

வினுத மஹிஸூரராணியரஸ
த்3வினுத பாலிக பாடஶாலெயொ
ளனுகதோபாத்3யாயினி ஶ்ரீ செல்லமாம்பெயாத3
மனதொ3ளொத3கித3 ஹருஷத3லி நிஜ
ஜனரிகனுகூலிஸுவ தெரத3லி
க4னதி3 ரசிஸித3ளிந்து3 ருக்மிணீதே3வி பரிணயவ ||

ருக்மிணி பரிணய காவியத்தில் துவக்கத்தில் கணபதியை இவ்வாறு துதிக்கிறார்.

ஶ்ரீக3ஜானன நின்ன சரணகெ பா3கி3 பே3டு3வெனெடருக3ளிக3
ட்டாகி3 நீனெ நிந்து க்ருதியன்னு பேளிபது3 தொ3ரெயெ
ஆகி3ஸை பே3கி3த3னு ப4க்தர வாக்கோசரதே3வி ருக்மிணி
நாக3வேணிய பரிணயதv ஶூப4கலிதவஹ க்ருதிய ||

இந்த காவியம் எவ்வித தடைகளும் இன்றி, முழுமை பெறட்டும் என்று பக்தியுடன் கணபதியை பிரார்த்திக்கிறார்.

லட்சுமியே பீஷ்மகனின் வீட்டில் ருக்மிணியாக அவதரித்த விஷயத்தை இவ்வாறு சொல்கிறார்.

ஶ்ரீ கமலே நிஜ ஸௌகுமார்யதி3
லோகமோஹனவெனிப தே3ஹத3
லா குவலயாதி3பன மனெயலி ப3ளெத3ளனுதி3னதி3

ருக்மிணி திருமண வயதை எட்டியதும், தந்தையான பீஷ்மகன் அவளின் திருமணத்தைப் பற்றி சிந்திக்கும்போது, நாரதர் அதற்கு இவ்வாறு ஒரு தீர்வினைக் கொடுக்கிறார்.

சாரு ஸுந்த3ரெகி3ளெயளொப்புவ நீரஜாக்ஷனெ தக்கவனுஶ்ரீ
த்3வாரகாபுரதொ3டெ3ய கிருஷ்ணனெனுத்த பேளித3னு ||

ஆனால், ருக்மிணியின் அண்ணனான ருக்மனுக்கு நாரதரின் இந்த யோசனை பிடிக்கவில்லை. வீரர்களான பல பேரரசர்கள் இருக்கும்போது, இடையனான, வெண்ணெய் திருடுபவனுடன் சம்பந்தம் கொள்வது சரியல்ல என்பது ருக்மனின் அபிப்பிராயம்.

ஹெண்ணெ கெந்த3வனாவபதி த3ரெ |
வெண்ணெ னாண்மரனேக ரிரலா
பெ3ண்ணெகா3ரன பா3ந்த3வ்யத3 ப3கெ3யொவ்யப்புவுதே3 நமகே3 ?

நாரதரின் அபிப்பிராயத்தைப் போல - வெண்ணெய் திருடுபவனான கிருஷ்ணனுக்கு ருக்மிணியைக் கொடுத்து திருமணம் செய்தால், அறிவாளிகள் நம்மை கேலி செய்வார்கள் - என்பது ருக்மனின் வாதம்.

தந்தை மற்றும் அண்ணனின் அபிப்பிராயங்களால் கவலைப்பட்ட ருக்மிணி, ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி, தம் குலகுரு மூலமாக எழுதி அனுப்புகிறாள்.

1. தப்பித3ரெ ஸிரியாணெ கேளெய் | இப்3பு3தினைதா3ரு தி3னக3ளு
தப்பதெ3ன்னனு வரிஸு தே3வகீதே3வி ஸுகுமாரா

2. ஸப்பெயெந்தெ3னுதென்ன மாதிகெ3 தப்பி
நடெ3த3ரெ நானு த4ரெயொள
கி3ப்ப பரி ஸடெயெந்து3 நுடி3த3ளு தே3வி ருக்மிணியு

காவியத்தின் இறுதி, ருக்மிணி கல்யாணத்துடன் முடிவு பெறுகிறது.

ஸாஹஸிகராத3கி2ல ராஜ ஸமூஹத3லி
முன்னடெ3து3 கிருஷ்ணனு
மோஹனாங்கி3யன்னெத்தி கொண்டோ3டி3த3னு நிஜபுரகெ
கடு3 ரப3ஸதி3ந்தெ3த்தி3 ஸதியனு | ஒடvனெ ஹாரித3 வைனதேயன
நுடி3ஸி நிஜவிஜயாங்க3 ஶங்க2வனொத்தித3னு ஶௌரி ||

பரம வீரர்களான பல அரசர்கள் முன்னிலையிலேயே, ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ருக்மிணியை அபகரித்து துவாரகைக்கு சென்று, தன் சங்கினை ஊதுகிறான். பிறகு துவாரகையில் கிருஷ்ண ருக்மிணியரின் திருமணம் சிறப்புடன் நடைபெறுகிறது. 5 அத்தியாயங்களைக்

கொண்ட இந்த ருக்மிணி பரிணய காவியம், மிகவும் அற்புதமான வர்ணனைகளைக் கொண்டுள்ளது. சுப முடிவையும் கொண்டுள்ளது.

அடுத்து, ஹளெ-கன்னட காவிய ரூபத்தில் இருக்கும் 'பாரிஜாத அபஹரண' ஒரு நாடக வடிவில் உள்ளது. சம்பிரதாயத்தைப் போல முதலில் ஸ்ரீஷ ஸ்துதி, நாந்தி பத்ய, நடிகர்களின் பிரவேசம், விஷயத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் என வரிசையாக வருகிறது.

ஸ்ரீஶனே பாஹி வாகீ3ஶனுத சரித்ரனே
ஈஶவந்த்3யனே கலாதீ3ஶனே ஸுரேஶனெ
ஷ்ருங்கா3ராஹார ஸர்வமங்க3ளா ஸஹோத3ரா
அங்க3ஜப4வ ஜனக விஹங்க3ம பு4ஜங்க3ஶயன

ஸ்ரீஷனின் ஸ்துதி உடன் துவங்கும் இந்த நாடகத்தின் கதை படிப்படியாக வளர்கிறது. கிருஷ்ணனின் தூதர்கள் பாரிஜாதத்தைக் கேட்க, தேவேந்திரனின் அமராவதியின் தோட்டத்திற்கு சென்றபோது, ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் தூதருக்கும் தேவேந்திரனுக்கும் நடந்த பேச்சுவார்த்தை சுவாரசியமாக இருக்கிறது. 'பாரிஜாத அபஹரண' நாடகத்தின் இறுதியில் செல்லம்மா, மக்கள் விரும்பியவாறு தான் கன்னட மொழியில் இந்த கதையை இயற்றியிருக்கிறேன் என்று சொல்லி முடிக்கிறார்.

கந்த பத்ய

ஸுருசி ரமாதீ3 கதெ2யனு ஸுதி3யரொலிவவோல் |
ஸரஸாக்2யாக்ருதக3க3ளிம் த4ரணியொளீ
செல்லமாம்பெ ரசிஸித3ளெதனம் |
கர்ணாடக பா4ஷெ2யொளித3 வர்ணபத3
க்ரமதெ3 கெ3ய்தெ3 நாடக ரசனா |
கர்னன யோக்3யமிதப்போல் நாண்ணுடி3யம்
ஸகல ராக3னய ஸூசனெயிம் ||

இந்த நாடகத்தில் வரும் பத்யங்களுக்கு அங்கங்கு ராகங்களின் பெயர்களையும் சொல்லியிருப்பது ஒரு சிறப்பான விஷயம். பாரிஜாத அபஹரண நாடகத்தின் கடைசியில் செல்லம்மா

ஸ்துதி பரியுவுது^{3} கிருஷ்ணா உத்தம
நதி^{3} யாவ தா^{3}ருணி யொளொப்புவதோ^{3}
ப^{3}த்^{3}த^{3}னதல்ல வாகி^{3}யு பொத்திஹுதா^{3} சிருகு^{3}ப^{3}ல்லி
எம்பு^{3}வ பெஸரிம் பூ^{3}பதி ராமார்யனெம்ப^3
புண்யாத்மக^{3}காம் ஈ பொட^{3}வியோள் புத்ரிய ரூபதி^{3}
ஜனிஸிதெ^{3}னு ஸீதாயாம்பெ^{3}ய பஸிரோள்

என்று தம் பெற்றோரின் அறிமுகத்தையும், பிறந்த இடத்தையும் குறிப்பிடுகிறார்.

அடுத்து, ராஜகளாநிதி கிருதி, க்ருஹிணி தர்ம, பிறப்பு, சமூக, ஆத்யாத்ம, பாந்தவ்ய, ராஜவ்ருத்தி முதலான 16 விஷயங்களுடன் சேர்ந்து விளக்குவதாக இருக்கிறது.

ஆக மொத்தம், செல்லம்மா அவர்களின் கிருதிகள் அவருடைய சாகித்ய சக்தி, சங்கித திறன், வர்ணனை திறமை மற்றும் கற்பனை சக்திகளுக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. செல்லம்மாவின் மற்ற கிருதிகள் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், இதுவரை கிடைத்திருக்கும் இவருடைய கிருதிகள் நடு கன்னடத்தில், நல்ல எதுகை மோனை சந்தத்துடன், வித்வத் நிரம்பியும், அற்புதமாகவும் இருக்கிறது என தெரிய வருகிறது.

இவரது கிருதிகள் ஹரிதாச சாகித்யத்திற்கு அபூர்வமான பரிசாக இருக்கின்றன. செல்லம்மாவுக்கு இத்தகைய பரிசினைக் கொடுத்ததற்காக பக்தி பூர்வகமான வணக்கங்களை செலுத்துவோம்.

***

நாடகர ஷாந்தி பாய் (1860-1901)

ஷிவமொக்கா ஜில்லா ஸாகரகொப்ப’ வில் வக்கீலாக இருந்த வெங்கடேஷய்யா அவர்களின் மகளே ஷாந்திபாய். சங்கீத மற்றும் பிற கலைகளில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த ஷாந்தி பாய்க்கு, அவரின் தந்தையே குரு. கிருஷ்ணராவ் என்பவருடன் ஷாந்திபாய்க்கு திருமணம் ஆனது. ஷாந்திபாய், விட்டலனின் மற்றும் தத்தாத்ரேயனின் உபாஸகராக இருந்தார். கன்னட மற்றும் மராத்தி மொழிகளில் பக்தி கீர்த்தனைகளை இவர் இயற்றியிருந்தார். மராத்தி

அபங்குகளையும் இவர் இயற்றியிருக்கிறார். ஆனால் அவை இதுவரை கிடைக்கவில்லை. ஹளெ கன்னட சொற்கள் நிரம்பிய இவரது கீர்த்தனைகள் மிகவும் உத்தமமாக இருக்கின்றன. இவை சுலபமாக புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை. ஷாந்த, ஷாந்தி, குரு என்னும் அங்கிதங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், இவரது அங்கித உபதேச குரு யார் என்று தெரியவில்லை. ஷாந்தி பாயின் சில கீர்த்தனைகளை பார்க்கலாம்.

1. ஸ்ரீஹரிக்கு ஆரத்தி

ஆரதி பௌகு[3]வெ கூடத[3]லி மங்க[3]ளாரதி நோடு[3]வெ நோடத[3]லி
தீ[4]ர ஸ்ரீ கு[3]ரு மஹாதாரக பி[3]ரம்மன ஆரதி நோடு[3]வெ நோடத[3]லி ||ப

க[3]ங்கெ[3] யமுனெக[3]ள ஸங்க[3]மதி[3] மிந்து[3]
அங்க[3] ஸங்க[3] ரஹிதாங்க[3]னதெ[3]
மங்க[3]ளாங்க[3] தி[3]வ்யாங்க[3] பூஜெய மாடி[3]
ரங்க[3]மண்டப பாண்டுரங்க[3]னிகெ[3] ||1

ஈடே[3] பிங்க[3]ளக[3]ள ஜோடு[3]கூ[3]டி[3]
மூடு[3]ரவி ஶஷி ஸூடி மத்[4]விருவாக்[3]னி
கூடி[3]னோளாடு[3]வ ஜீவன விசாரோன்மூர்த்திகெ[3] ||2

ஆரு சக்ரக[3]ள மீறி முந்த[3]ணஸண்ண
தா[3]ரி ஹிடி[3]து[3] ஹிந்த[3]கெ நடெ[3]து[3]
தோருவ பரிபூர்ண தாரக பி[3]ரம்மன ஸேரி நிர்ப[3]யலா சித்[3]ரூபகெ[3] ||3

அந்தர்யாமி பூர்ணாந்தரதி[3] நிஸ்சிந்த மூர்த்தி ஹ்ருத[3]யாந்தரதி[3]
ஸந்த ஸாது[4] நிஜ ஷாந்தி பாலிப கு[3]ரு சிந்தெ ரஹித நிஸ்சிந்தத[3]லி ||4

இந்த கீர்த்தனையில் கவி, கங்கை யமுனையரின் சங்கமத்தில் நீந்தி, சின்மய மூர்த்தி பாண்டுரங்கனுக்கு திவ்யாங்க பூஜை செய்து, ஆரதி எடுக்கும் முறை மிகவும் அற்புதமாக இருக்கிறது.

மனிதனின் தேகத்தில் இருக்கும் சிறப்பு நாடிகளான ஈடா, பிங்களா ஆகியவற்றின் நடுவே பாய்ந்து செல்லும் ஸுஷும்னா நாடியானது, முதுகின் கீழிருந்து நெற்றி வரை செல்கிறது. யோகியானவன் 6

சக்ரங்களை அடக்கி, ஸஹஸ்ரார தளம் வரை ஏறியபோது, அவனுக்கு பரமானந்தம் உண்டாகிறது.

2. கோபி கிருஷ்ணரின் பேச்சுவார்த்தை

கோபி: வேணுகோ[3]பால நிம்ம ஜாணதனவ பி[3]டு[3] பி[3]டு[3]
காணத[3]ர்மனெய ஸேரி த்ராண ப[3]லஹரணவ
மாடு[3]வே ஜாண ||வேணு

கிருஷ்ண: அக்ஷியொளகெ[3] நின்ன ஸாக்ஷியாகி[3]ருவெ
ஈக்ஷிஸலரியெ நீ குக்ஷிதும்பி[3]ருவெ ||வேணு

கோபி: ஆரு பா[3]கி[3]லு நீகி[3] சோரக[3]ண்டி[3]யொள் போகி[3]
ஏரிமேலண துதி[3]யொள் ஸாரி ஸகல த்[4]வனிக[3]ள மாடு[3]வெ ||வேணு

கிருஷ்ண: மனுமுனி ஜனரெல்ல வினயதி[3]ம் பிடி[3]து[3]
க[4]னஸுக[2] படு[3]வரு மனதொ[3]ளக[3]ரிது[3] ||வேணு

கோபி: ஆக[3]ம ஸஞ்சித போ[4]க[3] ஸம்ஸாரவன்னெல்லா
நீகி[3]ஸுவெ நீனவரா யோகீ[3]ஜரெனிஸிதெ[3]ல்லா ||வேணு

கிருஷ்ண: நிமிஷ மாத்ரதி[3] ஸுக[2]வ மனதே[3] ஸ்மரிஸி
ஆமம க[4]னானந்த[3] ரமிஸு ஸ்வஸுக[2]தி[3] ||வேணு

கோபி: கண்ண ஸன்னெய மாடி[3] அன்யர்மன் மனெக[3]ளல்யோடி[3]
பெ[3]ண்ணெ பாலு மொஸரு ஸுரிது[3]
ப[3]ன்னணெ மாதுக[3]ளனாடு[3]வெ ||வேணு

கிருஷ்ண: தொ[3]ரெயாகி[3]ருவெ நானு திருது[3]ண்ணலரியெ
பெ[3]ரெது என்னொளு நீனு அரிவினிந்த[3]ரியெ ||வேணு

கோபி: கந்துபிதனெ நின்ன ப்[4]ராந்தி ஹத்திது எனகெ[3]
ஸந்தஸதொ[3]ளு நிஜ ஶாந்தி பாலிப கு[3]ருவர ||வேணு

கோபி மற்றும் கிருஷ்ணரின் பேச்சுவார்த்தை போன்றிருக்கும் இந்த கீர்த்தனையில், யோக சாஸ்திரத்தின் பாடத்தினை சூக்ஷ்மமாக சொல்லியிருக்கிறார். இங்கு கிருஷ்ணன் யோக சாஸ்திரத்தை போதிக்கும் குருவாகவும், கோபி யோக சாஸ்திரத்தை படிக்கும்

சிஷ்யையாகவும் இருக்கின்றனர். கிருஷ்ணனை கோபி, யோக மார்க்கத்தில் பார்க்கும் முறை மிகவும் அற்புதமாக இருக்கிறது. ஷாந்திபாய் அவருடைய சில கீர்த்தனைகளில் யோக சாஸ்திரத்தின் சிந்தனையை காண முடிகிறது.

3. ஷாரதா ஸ்துதி

வாரிஜ நேத்ரிய ஶாரதெ ஶ்ரீமுக[2]
தோருவதெ[3]ன்னய பார பராத்பரெ ||ப

மயூரவாஹினி காயுவுதெ[3]ன்ன பாத[3]
சித்[3]க[4]ன நிஜதா[3]யுவ நீடு[3]வ

பா[3]லெய பா[4]க்[3]யவிஶாலெய நவகுஸுமமாலெய கா[3]னவிலோலெ வாகீஶ்வரி

செந்த[3]தொ[3]ளென்ன ஸானந்த[3]வ பாலிப
மந்த[3]மதிய தித்[3]தி[3] ஸுந்த[3]ர முகி[2]யெ நீ

நம்பி[3]கெ ஹொந்தி[3]ஹனெம்பு[3]வ ப[4]க்தர
இம்பு[3]க[3]ளனெ கொட்டு பெ[3]ம்ப[3]லகிர்ப்பளெ

கந்துபி[3]ரம்மன ராணி அந்தரிக்ஷெணெ வாணி
ஶாந்தி ஸத்[3]கு[3]ருபத[3] ஸந்தஸகாரிணி

வாரிஜ நேத்ரி, மயூர வாஹினி, பிரம்மன ராணி, கான விலோலெ - என ஷாரதையை ஹரிதாஸினி ஷாந்திபாய், தன்னுடைய மந்த புத்தியை திருத்தி, ஞானத்தைக் கொடுப்பாயாக என்று பிரார்த்திப்பது அர்த்தபூர்ணமாக இருக்கிறது.

4. ஷிவ ஸ்துதி

கிடைத்திருக்கும் ஷாந்தி பாயின் 27 கீர்த்தனைகளில் 3, சிவ ஸ்துதியாக இருக்கிறது. மூன்று கீர்த்தனைகளியும் சம்ஸ்கிருத வார்த்தைகளைக் கொண்டிருப்பது, அவரது சம்ஸ்கிருத மொழித் திறமையை காட்டுகிறது.

ஶங்கரனே ஸௌக்2யதா3தா ஸங்கட நிவாரணா ஶிவ ||ப

தனுமனகாதா4ரனாகி3 க4னபரானந்தா3ர்த்த
வினயதி3ந்த3 நோட3லக்ஷ சினுமயாத்மனே நீ

சித்3விலாஸ ஜக3விதெ3ல்லா அத்3வயானந்தாக்2யனே
ஸித்3த4னாகி3 தோருத்திருவ சித்3ரூபார்த்தனெ நீ

வாங்மன கோ3சரனே ஸங்க3ரஹித ஸ்வப்ரகாஶ
மங்க3ளாத்ம ஜ்யோதிர்மய க3ங்கா3த4ரனே நீ

அந்தரானந்தா3த்ம ஞான ஸந்த ஸாது4 ஸாத்4யனே
ஶாந்திபத3வனித்த கு3ரு ஶாந்த ரூபனே நீ

இந்த கீர்த்தனையில், பல காரணப் பெயர்களால் சிவனை ஹரிதாஸினி ஷாந்திபாய் துதிக்கிறார்.

ஷாந்திபாய் அவருடைய 27 கீர்த்தனைகள் மட்டுமே இதுவரை கிடைத்திருக்கின்றன. அவை வித்வத் பூர்ணமாகவும், பக்தி பிரதானமான கீர்த்தனைகளாகவும், நம் மனதினை ஈர்ப்பதாகவும் உள்ளன. தாஸ ஸாகித்யத்திற்கு இவருடைய கிருதிகளானவை விலைமதிப்பற்ற பரிசுகளாக இருக்கின்றன. இத்தகைய அற்புத ஹரிதாஸினியை நாமும் பக்திபூர்வகமாக வணங்குவோம்.

***

ஓர்வாய் லட்சுமி தேவம்மா (1865-1950)

தாச சாகித்யத்திற்கு தம்முடைய பங்கினைக் கொடுத்த ஹரிதாசினிகளில், பள்ளாரியின் ஓர்வாய் லட்சுமி தேவம்மா அவர்களின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானது.

பள்ளாரியின் கொண்டாரு அன்றைய காலத்தில் ஒரு சிறிய சம்ஸ்தானமாக இருந்தது. கொண்டாருவில் திவானாக இருந்த லட்சுமி நாராயணர் (அச்சப்ப நாயகர்) மற்றும் கோதாவரி பாய் தம்பதிகளுக்கு 1865ம் ஆண்டில் பிறந்தவர் லட்சுமி தேவம்மா. அழகாக இருந்த அக்குழந்தை, தன்னுடைய மழலை லீலைகளால், பெற்றோர், உற்றார் உறவினர்களை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியது.

ஸ்ரீலட்சுமிதேவியுடன் கனவில் சம்பாஷணை செய்து வந்த, லட்சுமி தேவம்மா, பெயருக்கு ஏற்றாற்போல, லட்சுமியாகவே இருந்தார்.

தாய் மூலமாக, லட்சுமி தேவம்மாவிற்கு சம்பிரதாயமான பூஜை, புனஸ்காரங்கள், ஆசார விசார, நேம நிஷ்டைகள், பாடல்கள் என அனைத்தும் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டன. தந்தையிடமிருந்து கன்னட மற்றும் சம்ஸ்கிருதத்தை படித்தார். கூர்மையான அறிவைக் கொண்டிருந்த லட்சுமி தேவம்மா, அனைத்து விஷயங்களையும் உடனடியாக கவனித்து, நினைவில் வைத்துக் கொண்டார். அந்த காலத்தில், புகழ்பெற்றிருந்த ஹரபனஹள்ளி பீமவ்வா அவர்களின் பாடல்களை லட்சுமி தேவம்மா, கற்றுக் கொண்டு பாடிக் கொண்டிருந்தார்.

5 வயதான லட்சுமிதேவிக்கு 11 வயதான தாய் மாமனான ஓர்வாய் மத்வராயருடன் திருமணம் நடந்தது. பெண் குழந்தைகளுக்கு தெரிய வேண்டிய அனைத்து கல்விகளையும் லட்சுமி தேவம்மா கற்றிருந்தார். ரங்கோலி வரைவதில், வீட்டு வேலைகள் செய்வதில், பாடல்களைப் பாடுவதில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். பலப்பங்களால் அவர் செய்த விக்ரகங்களை, இன்றைக்கும் மைசூர் மானஸ கங்கோத்ரி ம்யூசியத்தில் பார்க்கலாம். களிமண்ணால் பொம்மைகளை செய்யும் கலையும் இவருக்கு தெரிந்திருந்தது. பூஜை புனஸ்காரங்களை சிரத்தை கொண்டிருந்தார். மூட நம்பிக்கைகளின் விரோதியாக இருந்தார்.

அவருடைய வீடு அன்னதான, வித்யா தானங்களின் கேந்திரமாக இருந்தது. சங்கீதம், ஹரிகதை, நாடகம் ஆகியவற்றிற்கு இவருடைய வீடு கதியாக இருந்தது. காலகிரமத்தில் லட்சுமிதேவம்மா ஒரு ஆண் குழந்தைக்கு தாய் ஆனார். ஆனால் சில காலத்திலேயே குழந்தையை இழக்க வேண்டியதாயிற்று. வம்சம் முன்னேறுவதற்காக, மத்வராயர், தமது தங்கையான பாக்யம்மாவின் கடைசி மகனான கிருஷ்ணமூர்த்தியை தத்து எடுத்துக் கொண்டார்.

வக்கீலாக இருந்த மத்வராயர், குத்தி' யில் வாழ்ந்ததால், லட்சுமிதேவி அனைவருக்கும் குத்தவா என்று அன்புடன் அழைக்கப்பட்டார். சிறிது காலத்திலேயே அவர்கள் ஆதவானிக்கு இடம் பெயர்ந்தனர். ஆதவானிக்கு 'யாதகிரி' என்னும் பெயரும் உண்டு. அன்று ஆதவானி,

முஸ்லிம்களின் ஆட்சிக்குக் கீழ் இருந்தது. ஸ்ரீவியாசராஜரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஆஞ்சனேய ஸ்வாமியே இந்த இடத்தில் க் ஷேத்திர தேவதை. ஆதவானியின் ஆஞ்சனேயனுக்கு 'மங்கராய' என்று பெயர் உண்டு. இங்கு மங்கராயனின் திருவிழா மிகவும் புகழ்பெற்றது. அந்த ஊரின் இன்னொரு பழமையான கோயில் என்றால் அது 'மங்களாபுரத்தின் ஹனுமந்த கோயில்' .

ஸ்ரீஹரிவாயுகுருகளின் சேவை என்றால், லட்சுமிதேவம்மா அவருக்கு மிகவும் உற்சாகமான விஷயம் ஆகும். உத்தராதி மடத்து ஸ்வாமிகளின் மற்றும் மந்திராலயத்தின் ஸ்ரீஸுஷீலேந்திர மற்றும் ஸூயமீந்திர ஸ்வாமிகளின் அருளும் இவருக்கு இருந்தது. வீட்டில் அவ்வப்போது மடாதீசர்களின் தரிசனம் மற்றும் வித்வத் கோஷ்டிகளும் நடந்து கொண்டிருந்தது.

ஆசுகவியான லட்சுமிதேவம்மா ஒரு முறை ஆராதனை சமயத்தில் ஸோதே மடத்திற்கு சென்றிருந்தார். அங்கு குவித்து வைக்கப்பட்டிருந்த காய்கறிகளைப் பற்றி உடனடியாக ஒரு பாடலை இயற்றினார். இந்த விஷயத்தை அறிந்த மடத்தின் ஸ்ரீகள், ஆசுகவியான லட்சுமிதேவம்மா மூலமாக இந்தப் பாடலை பாடவைத்து, மந்திராட்சதை கொடுத்து அவரை அருளினாராம். அவருடைய அந்தரங்கத்திலிருந்து சாகித்ய கங்கை பிரவாகமாக வந்து கொண்டிருந்தது என்பதற்கு இதுவே ஒரு தக்க உதாரணம் ஆகும்.

நின்ன தா^{3}ஸர பி^{3}ட்டனா பா^{3}ளே காயோ
ஸண்ண மூருதி ஹரி நீ நிம்பே^{3} காயோ
மாரஜனகனெ ஆளித^{3} மாவன்ன காயோ
ஸாரி கரெத^{3}ரெ நீ பா^{3}ரெ காயோ
மாரஜனக நரஸிம்ஹ விட்டல நீ
மாடி^{3}த்தெ^{3}ல்லவு எனகெ^{3} ஸமதெ காயோ

காய்கறிகளின் பெயரை குறியீடாக வைத்துக்கொண்டு 'நரசிம்ஹ விட்டலே ரக்ஷிஸு' என்று பிரார்த்தனை செய்வது மிகவும் அற்புதமான விஷயமாகும்.

லட்சுமிதேவம்மா தமது 52ம் வயதில், கணவனை இழந்தார். முதலிலேயே ஸ்ரீஹரி வாயுகுருகளின் சேவையில் ஈடுபட்டிருந்த

இவருடைய மனம், இப்போது சகஜமாக ஆத்யாத்மத்திடம் வந்து சேர்ந்தது. கணவனின் மறைவுக்குப் பிறகு, பள்ளாரிக்கு வந்து சேர்ந்தார். பள்ளாரியில் பொற்கொல்லர்களின் வீதியில், தம் குலதெய்வமான லட்சுமி நரசிம்ம கோயிலை நிர்மாணம் செய்து, 1905ல் லட்சுமி நரசிம்மனின் சிலையை பிரதிஷ்டை செய்தார். அதே கோயிலில் ஹனுமந்தன் சிலையும், மிருத்திகா பிருந்தாவனமும் நிறுவப்பட்டது. இவ்வாறு ஒரே கோயிலில் ஸ்ரீஹரி, குரு, வாயுகள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது.

கோயில் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டபிறகு, இவரில் இருந்த பாடல் புனையும் திறன் மேலும் வளர்ந்தது, அமர்ந்தால், நின்றால், பார்த்தால், கேட்டது, பார்த்தது என அனைத்தும் காவியமயமானது.

லட்சுமிதேவம்மா அவர்கள், திருப்பதி, மங்களகிரி, ஸ்ரீசைலம், உடுப்பி, ஸோதே முதலான க்ஷேத்திரங்களை தரிசனம் செய்து, அந்தந்த க்ஷேத்திர தேவதைகளைப் பற்றி பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இத்துடன், சுக்ரவாரத ஹாடு, ஷனிவாரத ஹாடு, மங்களகௌரி ஹாடு, ஸ்ரீகிருஷ்ணதான வ்ரதத்தின் ஹாடு, ராயர பாடல்கள், ஜலக்ரீடெ பாடல், ஸ்வர்ணகௌரி கதெ, ஸ்ரீ ஸத்ய நாராயண கதெ, ஸ்ரீகிருஷ்ண பாலலீலை ஆகிய கிருதிகளை இயற்றியதோடு மட்டுமல்லாமல், உடுப்பியில் ஸுதாமசரிதெ, கோகர்ண மஹாபலேஷ்வர ஸ்தோத்திர, ஸ்ரீஷைல மல்லிகார்ஜுன ஸ்தோத்ர, பாதாளகங்கா ஸ்தோத்ர, வாதிராஜரின் பூதராஜரின் த்ரிவிக்ரமரின் ஸ்தோத்திரங்களையும் இயற்றியிருக்கிறார்.

இவர் பற்பல கீர்த்தனைகளை இயற்றியிருந்தாலும், இப்போது கிடைத்திருப்பவை 21 பாடல்கள் மற்றும் 11 தீர்க்க கிருதிகள் ஆகும். இவருடைய பாடல்களில் கடுமையான சொற்களும், தெலுங்கு மொழியின் சொற்களும் கலந்திருப்பதை பார்க்கலாம். வாய்மொழியாகவே இவருடைய பாடல்கள் பரப்பப்பட்டன. அன்றைய மக்களுக்கு, இவற்றை எழுதி பரப்ப வேண்டும் என்று சிந்தனை இருந்திருக்கவில்லை.

சில கிருதிகளின் விவரம்:

1. கொல்லதிய ஹாடு: பல்லவி, அனுபல்லவி, நுடி, வசனங்களைக் கொண்டது இது. கிருஷ்ணனை பார்ப்பதற்கு அலங்காரம் செய்துகொண்டு புறப்பட்ட கொல்லதியின் முகம் மின்னலைப் போல ஒளிர்ந்தது. மன்மதனின் வில்லினைப் போல, நட்சத்திரங்களுக்கு நடுவில் இருக்கும் சந்திரனைப் போல இருக்கிறான் என்னும் வர்ணனை அழகாக இருக்கிறது. அனைத்து அனைத்து கோபியர்களைவிட தான் ஸகி என்று தன்னை தானே வர்ணித்துக் கொள்கிறாள். பல உவமைகளுடன் தன் அழகினை தானே வர்ணித்துக் கொள்வது மிகவும் காவியமயமாக இருக்கிறது.

சந்த[3]லாக்ஷிய முக[2]வு மிஞ்சினந்த் ஹொளெயுதலி |
பஞ்சபா[3]ணனஸலகெ[3] மிஞ்ஷாரி தோருதலி ம்யாலெ
தாரகிக[3]ளொளு பா[3]ல சந்த்ரமனந்தெ |
பா[3]லேர ஔளகெ[3]ல்ல மேலாத[3] ஸகி[2] தானு
லீலெயிந்த[3]லி ஹெஜ்ஜெ பா[3]லெ தானிடு[3]வாகெ[3] ம்யாலெ
மல்லிகெ[3] மொக்[3]கு[3] ஸாலாகி[3] உது[3]ருத...

மன்மதனின் வில்லைப் போல என்றால்: அரவிந்த, அஷோக, சூத, மல்லிகா, நீலோத்பல - என்னும் ஐந்து பூ-பாணங்களை ஏந்தியிருக்கும் மன்மதனின் வில் ஒளிர்வதைப் போல கொல்லதியின் முகம் ஒளிர்ந்து கொண்டிருந்தது என்பது சிந்தனை.

2. ராமதேவர ஹாடு: 82 நுடிகளைக் கொண்ட இந்த தீர்க்க ரசனையில் எதுகை மோனைகள் மிகவும் அழகாக பொருந்தியிருக்கின்றன. இந்த பாடல், கவியின் கவிதைத் திறனை எடுத்துக்காட்டும் கண்ணாடியாக இருக்கிறது. ஸ்ரீராமதேவர ஹாடு இவ்வாறு துவங்குகிறது.

க[3]ஜமுக[2]க[3]ணபன்னு ப[4]ஜனெய மாடி[3]
அஜப[4]வஸுராரிகெ[3] நமிஸுவெனு
த்ரிஜக[3] மூருதி ஸிரிராமன்ன சரிதெயா
ஸிரிஜனரிகெல்லா அருஹுவெனு ||

துவக்கத்தில் கணபதி, பிரம்மா மற்றும் தேவதைகளை வணங்கி 'ஸ்ரீராமன சரிதெயனு ஹேளுவெ, ஸுஜனரெல்ல கேளி' என்று கதையை சொல்லிக் கொண்டு போகிறார்.

இதன் கதை இவ்வாறு உள்ளது:
ரிஷிகள் கூறியதற்கு ஏற்ப, கேஷவ பட்ட என்னும் பிராமணன், ஸ்ரீராமனின் கதையைக் கேட்டு, அவனை பூஜித்து, அவனின் கருணைக்கு பாத்திரன் ஆகி, செல்வந்தன் ஆனான். ஒரு முறை காசிக்குப் புறப்பட்ட கேஷவ பட்ட, ஸ்ரீராமனின் பூஜா கைங்கர்யத்தினை தன் மகனிடம் கொடுத்திருந்தான். தந்தையின் ஆணைப்படி மகன், ஸ்ரீராமனின் பூஜா காலத்தில், தாயை அழைத்தபோது, அவள் வராமல் உதாசீனம் செய்தாள். அதன் பலனாக அவர்கள் வீட்டில், செல்வம் மறைந்து, ஏழ்மை சூழ்கிறது. யாத்திரையிலிருந்து திரும்பி வந்த கேஷவ பட்ட, கண்ட தன் வீட்டின் நிலை இவ்வாறு இருந்தது.

உப்பரிகெ^{3} ஹோயித்து திப்பி கு^{1}ணியாயிது |
கப்பு காஸுக^{3}ளெல்ல களெது^{3} ஹோயிது |
கப்பாயிது தே^{3}ஹ கந்தி^{3} குந்தி^{3} |
ஹோயிது ஒப்பிது கா^{3}ஜின ப^{3}ளெயு கைய்யா ||

அதாவது, உப்பரிகை வீடு, மயானத்தைப் போல ஆனது. செல்வம் மறைந்து ஏழ்மை சூழ்ந்து, தேகம் குன்றிப் போனது. தங்க வளை இருந்த கையில், கண்ணாடி வளையல் இருந்தது. அதாவது, ஹரி க்ருபை தவறினால், வாழ்க்கையில் கஷ்டங்களின் மழையே வருகின்றன. ஆகையால், ஹரி க்ருபைக்காக, ஹரி ஸ்மரணை அவசியம் என்பது இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள செய்தி. இந்த கிருதியில் எதுகை சந்தங்கள் அழகாக உள்ளன. கடைசியில், பலஸ்ருதி சொல்லி, சீதாராமருக்கு மங்களம் சொல்லியிருக்கிறார்.

3. திரௌபதி வஸ்த்ராபஹரண:
இந்த காவியத்தில் கவி, புதிய கற்பனையை புகுத்தியிருக்கிறார். கௌரவர்களின் ஆஸ்தானத்தில் வஸ்திர அபஹரணத்திற்கு ஆளான திரௌபதி, ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் க்ருபையால், எல்லையற்ற ஆடைகளைப் பெற்று காப்பாற்றப்படுகிறாள். பிறகு, திரௌபதி, துஷ்ட துரியோதனனை சூதாட்டத்திற்கு அழைத்து, இழந்த செல்வங்கள்

அனைத்தையும் திரும்பப் பெறுகிறாள் என்று சொல்லியிருப்பது, ஸ்த்ரீ சக்தியை தூக்கிப் பிடித்திருப்பதாக தெரிகிறது. இங்கு கவியின் கற்பனைத் திறன் நன்கு புலப்படுகிறது.

4. தசாவதார பாடல்:

நாராயணனே நாராயணனே
நாராயணனே ஸ்ரீமன் நாராயண

ஸோமனளிது3 வேத3வ தந்த்3யோ ஆ மஹாகி3ரி பொத்து ராம
கார்முக ஹிரண்யகவளிது3 த1ரளன காய்து3 ஸ்ரீமன் நாராயண

கூஸின வேஷதி3 ஆ க்ஷத்ரியரா நாஶவ மாடி3தெ3யோ
ஶேஶ ஶயனனே விபீஷணன நீகாய்து3 ஸ்ரீமன் நாராயண

அஷ்டவு ஸதியர நாரிவ்ரதவன்னு தட்டனெ
கெடி3ஸிதெ3யோ புட்ட தேஜியனேரி
நரஸிம்ம விட்டல மூருதி நீ காய்து3 ஸ்ரீமன் நாராயண

5. ஜலக்ரீடை பாடலில் கோபியர்கள் வனத்தில் கண்ட பசு, பக்ஷிகளின், பூக்களின் வர்ணனை மிகவும் அழகான உள்ளது.

நோடி3த்3யா ஸகீ2 கூடி3 ஆடு3வ ம்ருக3க3ளா
ப்3ருங்க3 கி3ளி ஸாரங்க3 மாதங்க3, கூரங்க3, ஶிங்க3க3ளா நோடி3த்3யா
ஶிஸ்திலி ஆடு3வ கஸ்தூரி ம்ருக3க3ளு
ஜத்திலி ஸ்வரவெத்தி கூகு3வோ கிளிக3ளு
தள தளிஸுவா மயூர பிகக3ளு
ஜளபி1ஸி ஹாடு3வா கோகில ஸ்வரக3ளு
கேதகி க்யாத3கி கமல குஸுமா நோடி3த்3யா
மருக3 மல்லிகெ3 இருவந்தி1கெ3 த3வன
பரமபுருஷ நரஸிம்ம விட்டலராயன
பாத3தூ3ளியிந்த3 ஶோபிதவாகி3தெ3

6. கொல்லதி ஹாடு

கொல்லதி ஒருத்தி, ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் ரூபத்தில் மயங்கி, அவனின் லீலைகளைக் கேட்டு அவனை பார்க்க விரும்புகிறாள். ஆனால் அவளுடைய அத்தை, தன் மருமகளை கிருஷ்ணன், தன் வசம் இழுத்துக் கொள்வான் என்னும் பயத்தினால் அவளை வெளியே

விடுவதில்லை. கடைசியில் அந்த கோபி, அத்தையை எப்படியோ சமாளித்து, தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டு வீட்டை விட்டு வெளியேறுகிறாள். கவி அவளுடைய அழகினை அற்புதமாக வர்ணிப்பது இவ்வாறு இருக்கிறது.

ஶ்ருங்கா3ரவாத3ளு நாரி கொ3ல்லாதி ஸுந்தா3ரி ||ப

ஶ்ருங்கா3ரவாத3ளு மங்க3ளமுகி2யு |
அங்க3னெ தானெ ஜடெ3க3ள பி3கி3யெ
சந்த3தி3 ஜடெ3 ப3ங்கா3ரக3ள் ஹெணெயெ | மங்கு3ருளுக3ளலி
சந்த்ர ஸூர்யரு ஹொளெயெ அங்க3னெரங்க3ன முங்கை3 கி3ணியெ ||[1]

வாலி பு3கு3டி3 வாரிஜாக்ஷியு இட்டு
தோரமுத்தின மூகுதியிட்டு
சாருகஞ்சுக பி3கி3பி3கி3 தொட்டு
ஹாரபத3கவு கொரளொளகி3ட்டு
ஜாரிஜாரிகெ3 பொக3ளுவுதெ3ஷ்டு ||[2]

வஜ்ரத3 ஹஸ்த கட3கவன்னிட்டு ப3ர்ஜரி பீதாம்பரவுட்டு
கெ3ஜ்ஜெ அந்தி3கெ3 பாத3தூ3ளிட்டு
ஹெஜ்ஜெ ஹெஜ்ஜெகெ ஆ ஶப்த4க3ளது
ஸஜ்ஜனப்ரிய நம்ம நரஸிம்ஹ விட்டலன
கொடு3வெ த்வரிததி3 நடெ3கெ3ம்பு3வ கு3ட்டு ||[3]

வசன:
ஹலவு பரி ஶ்ருங்க3ரிஸி நிலுவ கன்னடி3 நோடி3
நளினாக்ஷி கஸ்தூரி திலகவனு தா தீடி3
கமலாக்ஷி கண்ணிகெ3 கப்புரேகெ2ய மாடி3
த3ர்ப்பணகெ ஸமனாத3 முக2வன்னு தா நோடி3
கர்பூர வீள்யவனு கையல்லி தா நீடி3
வலியுதலி கோ3பாலு பெ3ண்ணெயனு தா தெகெ3து3
வலிது3 புட்டியொளிட்டு நலிது3 ஶிரத3ல்லிட்டு
நளினாக்ஷி நடெ3தந்த3ளா வித4தி3

ஸர்வாலங்கார பூஷிதையான கோபி, மன்மதனின் மோகத்திற்கு இரையாகி, கந்து-ஜனகனை பார்ப்பதற்கு புறப்பட்ட கதையை

விளக்குவது மிகவும் அற்புதமாக இருக்கிறது. வசன பாகத்தில் - நோடி, தேடி, மாடி, நீடி - என்று முடியும் வரிகளின் சந்தம் மிகவும் அழகாக உள்ளது.

7. நிந்தா ஸ்துதி

தப்பணிஸுவரேனோ தாமரஸத3ளாக்ஷ
அப்ப நீ ஒப்பித3ரெ தப்பெல்லி இஹுதோ3? ||ப

அக்கரத3 அஜமிளனு அக்கனா மகனேனோ?
சிக்க த்3ருவன தாயி சிக்கம்மனேனோ?
ரக்கஸா ஸுத நினகெ3 ரொக்க கொட்டனோ ஏனோ?
இக்கெ நீ ப4வதொ3ளகெ3 ஹீங்கெ3 நோடு3வரேனோ? ||1

அந்த்யஜள கூடி3 அனந்த கர்மவ மாடி3
அந்தரதி3 நின்னொம்மெ நெனெத3னேனோ
அந்த2 ஷ்வபசன மக3ள காந்தனெந்தெ3னிஸிதி3
கந்து பிதனே நின்ன கருணவித்3த3ரெ ஸாகோ ||2

நா மாடி3த3பராத3 நீ க்ஷமிஸதி3த்3த3ரெ
யாரு பொரெவரோ என்ன வாரிஜாக்ஷ
தீ4ர நரஸிம்ஹவிட்டல நின்னாதீ3னளாதெ3னோ
இன்னேனு மாடி3த3ரூ மாடோ3 நீனு ||3

அஜாமிள, த்ருவ, பிரகலாத இவர்கள் அனைவரையும் நீ மன்னித்து அருளவில்லையா? அப்படியே தாமரஸதளாக்ஷனான நரசிம்ம விட்டலனே, நான் செய்த அபராதங்களை மன்னித்து அருள்வாயாக. என்று கவி ஸ்ரீஹரியில் பக்தியுடன் பிரார்த்தனை செய்கிறாள். எதுகை மோனைகளுடன் கூடிய சொற்களைக் கொண்ட இந்த பாடல் மிகவும் அழகாக இருக்கிறது.

லட்சுமி தேவம்மா, தனது ஒரு கீர்த்தனையில் 'நின்ன மெச்சிஸலெனகில்ல ஷக்தி கேளோ கன்ன மஹிம கொடெனகெ பக்தி இன்னு பேடுவெனு விரக்தி சென்னாகி பாலிஸோ முக்தி' . இங்கு கவி பரமாத்மா நமக்கு சக்தி, பக்தி, விரக்தி கொடுத்து முக்தியும் அருளட்டும்' என்று பிரார்த்தனை செய்திருப்பது மனதை மயக்கும் விதமாக இருக்கிறது.

ஹரிதாஸைனி ஓர்வய் லட்சுமிதேவம்ம அவரின் கீர்த்தனைகள் - ப்ரக்ருதி வர்ணனைகள், எதுகை மோனை, புராணிக அம்சங்கள், மற்றும் அழகான சொற்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கின்றன. த்ரிபதி, ரகளெ ஆகிய சந்தஸ்களால் கூடியிருக்கும் இவருடைய கீர்த்தனைகள், கவிஞரின் சாமர்த்தியத்திற்கு கண்ணாடியாக இருக்கிறது. லய பத்தமான சில பாடல்களுக்கு, ராகத்தை பொருத்தியிருப்பது, அவருடைய சங்கீத ஞானத்திற்கு சாட்சியாக இருக்கிறது. அவருடைய பாடல்களில் வரும், அன்றைய காலத்து புடவைகள், பக்ஷ்ய, போஜ்யங்களின் பெயர்கள், நம்மை ஈர்க்கின்றன.

புகழ் பெற்ற நாவலாசிரியரான ஏ.என்.கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள், ஒரு நாள் அவருடைய ஊரில் நடந்த உபன்யாசத்தின் சந்தர்ப்பத்தில், லட்சுமிதேவம்ம அவர்களின் பாடல்களை புகழ்ந்து பேசினாராம். இது லட்சுமி தேவம்மா அவர்களின் கவித்திறனுக்கு சாட்சியாக இருக்கிறது.

இப்படியாக பக்தி கிருதிகளை இயற்றி, ஸ்ரீஹரிக்கு சேவை செய்த லட்சுமி தேவம்மா, தமது 85ம் வயதில் ஸ்ரீஹரிபாதம் அடைந்தார். அவருடைய தேகம் அழிந்தாலும், அவருடைய காவியம் நிரந்தரமாக நின்றிருக்கிறது. 'மானவனின் சேவையே மாதவனின் சேவை' என்று அறிந்திருந்த லட்சுமி தேவம்மா அவர்கள், எவ்வித எதிர்பார்ப்புகளும் இல்லாமல், ஜனசேவையை செய்து வந்தார். அவருடைய புகழ் மற்றும் சேவை மனோபாவம் ஆகியவை போற்றத்தக்கது மற்றும் பின்பற்றத்தக்கது.

***

ராதாபாய் (1889-1976)

ராதாபாய் அவர்கள் ஆந்திராவின் மதனபள்ளியின், அனந்தராயர் மற்றும் இந்திராபாய் தம்பதிகளின் மகளாக 1889ம் ஆண்டில் பிறந்தவர். பங்காபுர குலத்தை சேர்ந்த இவர், புகழ்பெற்றவரான நவரத்ன ராமராயரின் உறவினர் ஆவார்.

கடப்பாவில் ஓவர்சியர் ஆக வேலையில் இருந்த பள்ளாரி ஜில்லா ஹரபனஹள்ளியை சேர்ந்தவரான ஸ்ரீனிவாஸராயருடன் திருமணம் ஆகி, ராதாபாய் தம் 15ம் வயதில் திருமண வாழ்வில் நுழைந்தார். இந்த

தம்பதிக்கு 6 பேர் பெண் குழந்தைகள் மற்றும் 3 பேர் ஆண் குழந்தைகள் பிறந்தனர்.

தெய்வ பக்தரும், மேதாவிகளும் ஆன ராதாபாய், சங்கீதம், கன்னட மற்றும் ஸம்ஸ்க்ருத மொழிகளில் தக்க பாண்டித்யத்தை கொண்டிருந்தார். வீட்டு மருத்துவத்தில் வல்லுனராக இருந்தார். கைவினைப் பொருட்களான பொம்மைகளை செய்வதில் மற்றும் களிமண்ணால் பொம்மைகளை செய்வதில் சிறந்தவராக இருந்தார். திருமணம், பூணல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு தேவையான அலங்காரப் பொருட்களை முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவர் இவர் என்றே சொல்லலாம். சர்க்கரைப் பாகில் பல்வேறு பொம்மைகளை, பழங்களை, பக்ஷ்யங்களை, தயாரிக்கும் கலையில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். இவை அனைத்தையும் மற்றவர்களுக்கும் கற்றுக் கொடுத்து இந்த கலைகளை பரவச் செய்தார்.

ராதாபாய் அவரின் மகன் எம்.எஸ். அச்யுதராயர், வேளாண்மைத் துறையில் வேலை செய்து வந்தார். அவருடைய மனைவி வனஜாபாய் அவர்கள், ராதாபாய் அவர்களின் வாழ்க்கை மற்றும் சாகித்யத்தைப் பற்றி பல அரிய தகவல்களை கொடுத்திருக்கிறார். அவருடைய இன்னொரு மகன், கோலார் சுரங்கத்தில் வேலை செய்து வந்தார்.

வாழ்க்கையில் பல ஏற்றத் தாழ்வுகளை கண்ட ராதாபாய் அவர்கள் தமது 87 ஆண்டு நீண்ட வாழ்க்கையில், கனவில் தெய்வ ப்ரேரணை ஆகி, கீர்த்தனைகளை இயற்றத் துவங்கினார். பல்வேறு கீர்த்தனைகளை இயற்றியிருக்கிறார் என்றாலும், 'வெங்கடவிட்டல' மற்றும் 'ராகவேந்திர' அங்கிதத்தில் இயற்றிய 35 கீர்த்தனைகள் மட்டும் தற்போது கிடைத்துள்ளன.

கிடைத்திருக்கும் பாடல்களின்படி ராதாபாய் அவர்கள், ஸ்ரீஹரியின், வாயுவின் அவதார த்ரயர்கள், மற்றும் மந்திராலய பிரபுகளின் மேல் ஸ்துதி பாடல்களை இயற்றியிருக்கிறார் என்று தெரியவருகிறது. இவருடைய கீர்த்தனைகளின் மொழி சரளமாகவும், பள்ளாரியின் வட்டார மொழியினாலும் கூடியிருக்கிறது. ஹரி ஸர்வோத்தம, வாயு ஜீவோத்தம என்னும் மத்வ ஸம்பிரதாயத்திற்கு ஏற்ப கீர்த்தனைகளை இவர் இயற்றியிருக்கிறார்.

ஹௌவனகட்டே கிரியம்மா, ஹரபனஹள்ளி பீமவ்வா, ஓர்வாய் லட்சுமிதேவம்மா ஆகியோரின் கீர்த்தனைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு ராதாபாய் அவர்கள் கீர்த்தனைகளை இயற்றியிருக்கலாம் என்று சொல்லலாம். அவருடைய கீர்த்தனைகள் ஞான பக்தி வைராக்கியங்களால் கூடியிருக்கின்றன. அவருடைய சில பாடல்களை மட்டும் பார்க்கலாம்.

1. ஸ்ரீனிவாஸனின் ஸ்துதி

ப4க்தவத்ஸல ஸ்வாமி ப4ய நிவாரண தே3வ
ப4ரதி3ந்த3 ப3ந்து3த்3யாகெ பேளய்ய ||ப

ஹத்தாவதார எத்தி பே3ஸத்து நீ மத்தெ நீனில்லி ப3ந்தி3ஹெயா |
எத்த போத3ரு ஸ்வாமி பி3ட3தெ3 நின்ன
பெ3ன்ஹத்தி ப3ருவரு கண்டெ3யா ||8

28 நுடிகள் உள்ள இந்த கீர்த்தனையில், ஸ்ரீஹரி தசாவதாரம் எடுத்து, லட்சுமியை காணாமல் அவளை தேடியவாறு பூமிக்கு வந்து, சேஷகிரியில் நின்று, பக்தர்களை காக்கிறான் என்னும் விஷயத்தை விளக்கியிருக்கிறார்.

நமோ நமோ வெங்கடேஶா நமோ நமோ திருமலேஶா
நமோ நமோ ஜக3தீ3ஶா நமோ நமோ ஸர்வேஶா

லட்சுமியை தேடியவாறு, பூமிக்கு வந்து சேஷகிரியில் நின்ற திருமலேஷனை ஹரிதாஸினியான ராதாபாய், இந்த பாடலில் பக்தியுடன் வணங்கி அவனுக்கு தம் நமஸ்காரங்களை செலுத்துகிறார்.

ராதாபாய் அவர்கள் பள்ளிப் படிப்பு இல்லாதவர் ஆனாலும், அற்புத காவிய நடையில் கீர்த்தனைகளை இயற்றும் திறன் பெற்றிருந்தார். அன்றைய பெண் குழந்தைகளுக்கு, வீடே பள்ளியாகவும், சமையல் அறையே வித்யாப்யாஸத்தின் இடமாகவும் இருந்தது. ராதாபாய் தம் பாடல்களின் மூலம் பரமாத்மனை நவவித பக்திகளால் ஆராதனை செய்கிறார்.

திருப்பதி வெங்கடரமணனை, 5 பாடல்களில் வணங்கியிருக்கிறர். அவற்றில் ஒன்று, 10 சரணங்களைக் கொண்டுள்ளது.

ஸ்ரீனிவாஸ கல்யாண

ஆனெ பந்தி[3]தம்ம மரி ஆனெ ப[3]ந்தி[3]தம்மா ||ப
கிங்கரரிகெ[3] ப[3]ந்த[3] ஸங்கட களெவா
ஸ்ரீ வெங்கட ரமணனெம்பா[3]னெ ||அப

ஸிரியில்லதெ[3] இரரலாரெனெந்த[3] ஆதுரத[3]லி த[4]ரெகி[3]ளிதா[3]னே
பத[2]தொ[3]ளகெ[3]ல்லா ஹுடு[3]க்[1]யானெ வல்மீகதொ[3]ளு அட[3]க்[3]யானே ||1

ப[3]குளமாதெய கரெதா[3]னெ ஸகல வ்ருத்தா[3]ந்தவ திளிஸ்யானே
பே[3]க[3]தி[3] ஹோகி[3] பா[3]ரெந்தா[3]னெ மௌனதி[3]ந்த[3]லி மலக்[3]யானே ||2

மாதெ ப[3]ருவுத[3] கண்டா[3]னெ முத[3]தி[3]ந்த[3]லி எத்[3]து[3] குளிதா[1]னே
தந்த[3] ஶுப[4]வார்த்தெய கேள்யானே மந்த[3]ஹாஸதி[3]ந்த[3] நலிதா[3]னே ||3

ப[3]ந்து[4]க[3]ளெல்லர கரிஸ்யானெ
முந்தெ[3] மாடி[3]கொண்டு[3] நடெ[3]ஸ்யானே
மருமக[3]னாகி[3] நிந்தானே பது[3]மாவதி கை பிடி[3]தாvனெ ||4

ஜயஜயவெந்த[3]ரு ஸுரபி[3]ரம்மாதி[3]க[3]ளு வாணி பார்வதியரு
ஜயஜயவெந்த[3]ரு க[3]க[3]னதி[3] அமரரு
மது[3]மக[3]ள மேலெ பூமளெ க[3]ரெத[3]ரு ||5

மங்க[3]ளவென்னிரி பத்[3]மினி அரஸகெ[3] பன்னக[3]ஶயனகெ[3]
மங்க[3]ளவென்னிரி பரம கல்யாணகெ[3]
மங்க[3]ளவென்னிரி ஸ்ரீ வெங்கடவிட்டலகெ[3]
மங்க[3]ளா ஜய மங்க[3]ளா ||6

இந்தப் பாடலில் ராதாபாய், லட்சுமியை ஸ்ரீ ஹரி தேடிக் கொண்டு வைகுண்டத்திலிருந்து பூலோகத்திற்கு வந்து, பத்மாவதியை திருமணம் செய்த விதத்தை 10 சரணங்களில் தொகுத்து அழகாக பாடியிருக்கிறார்.

அடக்யானே, கட்யானெ, கைபிடிதானே, தணிதானே, குளிதானெ, நலிதானெ என்னும் சந்தத்துடன் வட்டார மொழிச் சொற்கள் சரளமாக வந்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

ஸ்ரீனிவாஸனுக்கு லாலி பாடல்

தூகி3ரெ ரங்க3ன்ன தூகி3ரெ கிருஷ்ணன்ன
தூகி3ரெ வேணுகோ3பலன்ன ||ப

தூகி3ரெ அளகி3ரி அப்ப திம்மப்பன்ன
தூகி3ரெ கனகாத்3ரி வெங்கடனா
பாலக3ட3லொளு ஆலதெ3லெய ம்யாலெ
பா3லானு மலக்3யானெ தூகி3ரெ ||அப

கஞ்சத3ளாக்ஷன்ன கமனீய கா3த்ரன்ன
கமலாக்ஷியரெல்ல தூகி3ரெ
காமினியருட்ட ஸீரெக3ளனெ கத்3து3
கட1ஹால்த3 மரனேரித3வன்னா ||1

த3ஶரத2 தனுஜன்ன த3னுஜ ஸம்ஹாரன்ன
வனஜாக்ஷியரெல்லா தூகி3ரம்மா
த3ஶரத2ன மட3தி3 த4ரணிஸுதெய தந்த3
பவமானனுத ராமசந்திரன்னா ||2

கிங்கரரிகெ3 ப3ந்த3 ஸங்கட களெவன்ன
வெங்கடரமணன்ன தூகி3ரே
பி3ங்காதி3ந்த3லி ப3ந்து3 பெ3ட்டதொ3ள் நிந்தி3ஹ
வெங்கட விட்டலன தூகி3ரெ ||3

இந்த கீர்த்தனையில், பாலகிருஷ்ணனின் ஸௌந்தர்யத்தையும், பால லீலைகளையும் ஸ்ரீஹரியின் மகிமைகளையும் அற்புதமாக வர்ணித்து, அவனுக்கு லாலி பாடியிருப்பது சிறப்பாக இருக்கிறது.

குரு ராகவேந்திரரின் ஸ்துதி

மந்திராலயத்தின் ஸ்ரீ குருராகவேந்திரரின் பக்தரான இவர், ராயரின் மேல் 22 கீர்த்தனைகளை இயற்றியிருக்கிறார். அவற்றில் ஒன்றினை மட்டும் பார்ப்போம்.

ஶ்ரீ கு3ருராஜர ஸேவிஸிரோ

த3ண்ட3கமண்ட3ல பிடி3து3 நிந்திஹ ஹஸ்த
பூ4மண்ட3லவே திருகி3 ப3ந்தி3ஹ ஹஸ்த
பி3ட3தெ3 ப4குதரா ஸலஹுவா ஹஸ்தா
ப4க்திலி மனுஜர எத்தி ஸலஹுவா ஹஸ்தா
மத்தெ பூ4ஸுரரிகெ3ல்லா அப4யவீயுவ ஹஸ்தா ||1

முக்தி மார்க்க3க்கெ தா3ரி தோருதிஹ ஹஸ்த
சித்தஜனய்யன நெனெது3 மனத3ல்லி நலியுவ ஹஸ்த
பூ4த ப்ரேதக3ளன்னெல்ல ஓடி3ஸுதிஹ ஹஸ்த
ஸகல வ்யாதி4க3ள ஹரிஸி ரக்ஷிப ஹஸ்த
ஸுஜனர உத்3தா4ர கெ3ய்யுவ ஹஸ்த
ஸருவரா ஶிரிபதியா கொண்டா3டு3வ ஹஸ்தா ||2

கனஸலி ப3ந்து3 கண்ணபொரெ தெகெ3தி3ஹ ஹஸ்த
முத3த3ல்லி மகு3விகெ3 மாத கலிஸித3 ஹஸ்த
ரஸதி3 முளுகி3 ஜீவ களெத3 கந்த3கெ3
ஜீவ களெ தும்பி3த3 ஹஸ்த
பரமபாவன ஶ்ரீ கு3ருராஜர ஹஸ்த ||3

ஜக3வெல்ல நோடெ3 ப்ரக்2யாதி படெ3தி3ஹ ஹஸ்த
நகு3த மந்த்ராலயதொ3ளு ப3ந்து3 நிந்திஹ ஹஸ்த
அக3ணித மஹிமெ தோரி மெரெயுதிஹா ஹஸ்த
ஸரிகா3ணெ த4ரெயொளு ஶ்ரீ ராக4வேந்தி3ர தி3வ்ய ஹஸ்த ||4

இந்தப் பாடலில் ஸ்ரீகுருராயரின் ஹஸ்தத்தின் மகிமைகளை நிரூபித்திருப்பது அபாரமாக இருக்கிறது. இங்கு ஹஸ்த என்னும் சொல், 20 முறை வந்திருக்கிறது.

ஸாத்விகரும், ஸதாசார சம்பன்னரும், ஸம்ப்ரதாயஸ்தரும் ஆன பள்ளாரி ராதாபாய், ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்திற்கு கீர்த்தன ஸாகித்யம் போன்றதான விலைமதிப்பற்ற காணிக்கையை கொடுத்து, 1976ம் ஆண்டில், தமது 87ம் வயதில் ஸ்ரீஹரியின் பாதங்களை சேர்ந்தார். அவருக்கு நம் நமஸ்காரங்களை செலுத்துவோம்.

***

கமலாக்ஷம்மா (1896-1980)

கமலாக்ஷம்மா அவர்களின் பெற்றோர் - ஸ்ரீனிவாஸ உபாத்யாய மற்றும் பீமரதி பாய். ஸ்ரீமதி பீமரதி பாய் அவர்களின் குடும்பம் துவக்கத்தில் அம்பலபாடியில் இருந்து, பின்னர் கார்கள அருகில் உள கல்மட சூர்ய நாராயண ஆலயத்தின் அருகில் வந்து தங்கினர். இதனால் இவர்கள் கல்மட உபாத்யாய குடும்பம் என்று பெயர் பெற்றனர்.

கமலாக்ஷம்மா இரண்டாம் வகுப்பு வரையே படித்தார். அன்றைய வழக்கப்படி, நரசிம்ம உபாத்யாய என்பவருடன் இவருக்கு பால்ய திருமணம் நடைபெற்றது. பரமாத்மனின் நித்ய பூஜை மற்றும் பஜனைகளில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த, கமலாக்ஷி, உடனுக்குடன் கவிதைகளை (ஆஸுகவி) இயற்றுவதில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார்.

ஏதோ ஒரு பிரச்னையில் இவர்களின் சொத்துக்கள் கரைந்துவிட, கமலாக்ஷம்மா தம்பதிகள் கார்கள மஹாகாளி மடத்தில் 5 ஆண்டுகளும், புத்திகெ மடத்தில் 20 ஆண்டுகளும் வசித்தனர். திருமண வாழ்க்கையில் இவருக்கு 6 பெண் குழந்தைகளும், 1 ஆண் குழந்தையும் பிறந்தனர்.

கமலாக்ஷி மற்றும் நரஸிம்ம உபாத்யாய இவர்களின் மகனான வ்யாஸகிருஷ்ண உபாத்யாய, கார்களத்தில் ஸங்கீத வித்வாம்ஸகராகி, பாடகராகி மற்றும் வயலின் இசையை கற்றுக் கொடுப்பவராகவும் இருந்து, தம்முடையதே ஆன ஒரு பாடசாலையை நிறுவினார். பின்னர், அவருடைய மகனான பிரதீப உபாத்யாய அவரும், அந்த சங்கீத கலாசாலையை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார் என்பதை கேள்விப்படுகிறோம்.

கணவர் கொடுத்த உற்சாகத்தினால், கமலாக்ஷி அவர்கள், பல்வேறு சம்பிராதயமான பாடல்களையும், கீர்த்தனைகளையும், இயற்றி பாடி வந்தாராம். திருமணம், உபநயனம் ஆகிய சுப நிகழ்ச்சிகளில் இவர் அந்த சமயத்திலேயே உடனடியாக தக்க பாடல்களை இயற்றி பாடுவது வழக்கமாக இருந்தது. கணவரை இழந்தபின், கமலாக்ஷி அவர்கள் மகன் வ்யாஸகிருஷ்ண மற்றும் மருமகள் பத்மாவதி அவர்களுடன் கார்களத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்.

கமலாக்ஷி அவர்கள் சுமார் 185 பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். கணபதி ஸ்துதி, குரு ஸ்துதி, முக்யபிராண ஸ்துதி போன்ற தேவதா ஸ்துதிகள், யுகாதி, ப்ரதம ஏகாதசி, கோகுலாஷ்டமி, தீபாவளி போன்ற விரதங்களைப் பற்றியும் சம்பிரதாயமான பாடல்களை இயற்றியிருக்கிறார். இவை அனைத்தையும் அவரது மருமகளான பத்மாவதிபாய் அவர்கள் 1960ம் ஆண்டில் ஒரு புத்தகமாக வெளியிட்டார். ஆனால் அந்த புத்தக பிரதிகள் தற்போது கிடைக்கவில்லை. ஹரிதாஸினி கமலாக்ஷி அவர்களின் சில கீர்த்தனைகளை இங்கு பார்ப்போம்.

மத்வாசார்யரின் ஸ்துதி

ராக : சக்ரவாக. தாள : ஆதி

மத்வகு[3]ரு மத்வகு[3]ரு உத்[3]த[4]ரிஸுத பொரெ மத்வகு[3]ரு ||ப

மோஹினியள மாயாஜாலகெ ஸிலுகுத தீ[3]னர
தெரத[3]லி தொளலுவரனு பொரெ ||1

பரிபரி நின்னொளு ஸெரகொ[3]ட்டி பே[3]டு[3]வெ
ஸர்வர கஷ்டவ பரிஹரிஸுத பொரெ ||

ஸ்ரீனிவாஸன ஸத த்[4]யானிப தெரத[3]லி
ஸானுராக[3]தி[3] ப[3]ஹு ப்ரேமதி[3]ந்த[3]லி பொரெ ||3

இந்த கீர்த்தனையில், ஹரிதாஸினி கமலாக்ஷம்மா அவர்கள், பல்வேறு விதமாக ஸ்ரீமன் மத்வாசார்யரை போற்றியிருப்பது அருமையாக இருக்கிறது.

ஸ்ரீவ்யாஸபூஜை

ராக : ஸௌராஷ்ட்ர தாளம் : ஆதி

மங்க[3]ளாரதி சந்த[3]தி[3] பெ[3]ளகி[3]ரெ மங்க[3]ளாரதி தீ[3]ப ||ப

நதி[3]ய தடதி[3] ஜனிஸி ஹரிய சரண ஸ்மரிஸி
ப[3]த[3]ரியொளு நிந்த ஸத[3]மல ரூபனிகெ[3] ||1

கந்த[3]ர்ப்ப ஜனகன சந்த[3]தி[3] த்[4]யானிஸுத

மந்த3ஜனர பொரெவ ஸுந்த3ர ரூபனிகெ3 ||2

வேத3 ஶாஸ்த்ரக3ளனு மோத3தி3ந்த3 ரசிஸி
வாதி3க3ளன்னு கெ3த்3த3 வேத3வ்யாஸ முனிகெ3 ||3

குமதக3ள கண்டிஸுத ஸுமதவா போ3தி4ஸுத
நிருத ஹரிய சரண பி3ட3தெ3 த்4யானிஸுவகெ3 ||4

ஶேஷாசல வாஸ ஶ்ரீ ஶ்ரீனிவாஸன ஸ்மரிஸி
க்லேஷக3ளனெ களெது3 போஷிஸுவ முனிகெ3 ||5

இந்த கீர்த்தனையில், நதிக்கரையில் பிறந்து, ஶ்ரீஹரியை சிந்தித்தவாறு, வேதங்களையும் இயற்றிய ஶ்ரீவேதவ்யாஸரை, கமலாக்ஷம்மா பக்தியுடன் வணங்கியிருக்கிறார்.

ஸுப்ரமண்ய ஸ்துதி
ராக : ரிதிகௌளை தாளம் : ஆதி

பா3ரோ நீ ஸுப்ரமண்ய ஶரணரனெல்லா பொரெயுவ கு3ணபரிபூர்ண பரிபரியொளு நின்ன ஸ்மரிஸி ஸேவிஸுவர து3ரிதக3ளெல்லவ பரிஹரிஸுவ தொ3ரெ ||ப

ஹுத்ததி3 ஶோபி4ஸுத மூலஸ்தா2னதி3 உத்ஸாஹவனெ தோருத அர்த்தியிந்த3லி ப3ந்த3 ப4க்தர மனத3 அபீஷ்டவ ஸலிஸுவ உத்தம புருஷனெ ||1

வைப4வதொ3ளு மெரெயுத பா3லகியொளு ப3ந்து3
ரத2வனேருத ப4ஜகரெல்லர மன புளகிதகொ3ளிஸுத்த
அக4வ களெது3 ஹரிபத3வ தோருவ தீ4ர ||2

குமார நின்னய த3யதி3 ஶரணரெல்ல குமாரதா4ரெ
யொளு மிந்து3 ஹருஷதி3 நின்னனு ஸ்மரிஸி ஸேவெயகெ3ய்வ
ஶரணர து3ரிதவ களெயுவ நரஹரி ||3

ஷண்முக2 கு3ஹனெ நின்ன த3யதொ3ளெல்லரு ரம்யவாகி3ஹ
கு3ஹெபொக்கு மாயாந்த4காரதி3 ஸிலுகி முந்த3ரிது ப3ஹு
தி3வ்ய ஜ்யோதிய கண்டு3 ஹருஷ படு3வரய்ய ||4

வாஸுகி ராஜ நீனு ஸ்ரீ ஹரிஹாஸிகெ^{3}யாகு^{3}த்தலீ லேஸாகி^{3}
ஹரியன்னு ஸேவிஸுத்தலி பத^{3}தா^{3}ஸ்ரயவனு
பே^{3}ட்^{3}வதா^{3}ஸர பொரெயலு ||5

பரமபுண்ய க்ஷேத்ரதி^{3} ஹருஷதி^{3}ந்த^3 நரஹரியனெ கூடு^{3}த
வரயதிக^{3}ள கூடி^{3} பரிபரிஶோபி^{3}ப |
பரமபுருஷ நின்ன ஶரணெந்து^{3} பே^{3}டு^{3}வெ ||6

ஹருஷதி^{3}ந்த^{3}லி ப^{3}ந்தெ^{3}னு ஸ்வாமியே நின்ன
த^{3}ருஶனவனெகொண்டெ^{3}னு
வரஸ்ரீனிவாஸன ஸ்மரிஸி ஸ்வாமிய பாத^3
கருணதி^{3} நீடெ^{3}ந்து^{3} வினயதி^{3} பே^{3}டு^{3}வெ ||7

இந்த கீர்த்தனையில் பல்வேறு பௌராணிக அம்சங்களின் மூலம், ஹரிதாஸினி கமலாக்ஷம்மா ஸுப்ரமண்யனை பாடியிருப்பது மிகவும் அற்புதமாக இருக்கிறது.

வாழ்க்கையில் இன்பத்தைவிட அதிகமான துன்பத்தையே அனுபவித்தவரான கமலாக்ஷம்மா - ஹுட்டிஸித ஸ்வாமி தா ஹொடெகாரனாகிரலு கெட்யாகி ஸலஹுவனு, இதகெ ஸம்ஷயவில்லா - என்று ஸ்ரீகனகதாஸர் பாடியிருப்பதைப் போல, தம் வீட்டு தெய்வமான ஸ்ரீனிவாஸனை நம்பி 'ஸ்ரீனிவாஸ' என்னும் அங்கிதத்தினால் கீர்த்தனைகளை இயற்றி, பாடி, வாழ்ந்து வந்தார். அவர் தம் மனதின் சிந்தனைகளை கீர்த்தனைகளின் மூலம் பாடி, அவற்றை தம் குலதெய்வத்திற்கு சமர்ப்பணம் செய்து, 84 ஆண்டு காலம் ஸார்த்தக வாழ்க்கை வாழ்ந்து, 1980ம் ஆண்டில் ஸ்ரீஹரிபதம் அடைந்தார்.

***

அரணி ஸீதாபாய் (1875-1971)

மேலூரின் ஸ்ரீபரீட்சித்ராவ் மற்றும் ஸ்ரீமதி கங்காபாய் அவர்களின் ஒரே மகள் ஸீதாபாய். இவருக்கு 7வது வயதிலேயே அரணி ராமாராவ் உடன் திருமணம் முடிந்தது. ஆனால், 10வது வயதிலேயே கணவனை இழந்து, அந்தக் கால சம்பிரதாயத்திற்கேற்ப மடி உடுத்தி, ஸ்ரீஹரியின் சேவையில் ஈடுபட்டார். ஸ்ரீனிவாஸனின் பக்தையான ஸீதாபாய்,

தம்மிடம் இருந்த ஸ்ரீனிவாஸனின் விக்ரகத்திற்கு தினமும் விதிப்படி பூஜை செய்துவந்தார்.

ஸீதாபாய் அங்கிதம் பெற்ற சுவையான கதை

1934ம் ஆண்டில் ஸீதாபாய், தீர்த்தயாத்திரை செய்தவாறு, கரிகிரி க்ஷேத்திரத்திற்கு (தேவராயன துர்கா) வந்தார். அங்கு தாஸகூட சபா மந்திரத்தின் அறை ஒன்றில், இவர் தம் ஸ்வாமியை வைத்து பூஜை செய்து கொண்டிருந்தார். அப்போதே ஸ்ரீதந்தெமுத்து மோகன விட்டல தாஸர், இவரைப் பார்த்து இவருக்கு ‘ஷர்வாதிவந்த்ய விட்டல’ என்று அங்கிதம் அளித்து ஆசிர்வதித்தார். அன்று ஸீதாபாய், தம் ஸ்ரீனிவாஸனுக்கு, குருகள் மூலமாகவே பூஜை செய்வித்தார். அன்று நடந்த சம்பவமானது, அனைவரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தியது. குருகள், ஸ்ரீனிவாஸனுக்கு, ஷுத்தோதக நீரினால் அபிஷேகம் செய்தால், அது கீழே வரும்போது கேசரி வண்ணத்தில், நறுமணத்துடன் வந்தது. அனைவரும் வியந்தனர். இதன் ரகசியத்தை, ஸ்ரீனிவாஸன் தானே கூறுவதாக, ஸீதாபாய் அவர்கள் ஒரு தேவரநாமாவை இயற்றியுள்ளார்.

அடுத்து, தெய்வ அனுக்கிரகத்தால், பல தீர்த்த க்ஷேத்திரங்களுக்கு ஸீதாபாய் சென்று தரிசனம் செய்தார். பக்தர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, பலரின் வீடுகளுக்குச் சென்று, ஸ்ரீனிவாஸனுக்கு பூஜை செலுத்து வந்தார். பள்ளிக்குச் சென்று படித்தவரே இல்லை என்றாலும், ஸீதாபாய், ஸ்ரீஹரி வாயு குருகளின் அருளால், பல்வேறு கீர்த்தனைகளை இயற்றி வந்தார். ஆனால், இவருடைய ஒரே ஒரு கீர்த்தனை மட்டுமே இதுவரை கிடைத்துள்ளது.

பெங்களூரில் இருந்த போஸ்ட் மாஸ்டர் ஸ்ரீ கே. நாகராஜராவ் அவர்கள் ஸீதாபாயின் வம்சத்தவர். அவருடைய வீட்டில் மற்றும் பல பக்தர்களின் வீடுகளில், ஸ்ரீனிவாஸன் தன் பூஜையை வைபவத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார். இந்த சமயத்தில், அந்த ஸ்ரீனிவாஸ விக்கிரகத்திற்கு, பல்வேறு ஆபரணங்களை அணிவித்ததாக தெரிய வருகிறது.

ஸ்ரீனிவாஸனின் பூஜையில் ஈடுபட்டிருந்த ஸீதாபாய் அவர்களுக்கு, ஸ்ரீஹரி பிரத்யட்சம் ஆகி, எழுத வைத்த தேவரநாமாவை இங்கு கொடுத்திருக்கிறோம்.

மானுனீ மணி கேளெ மாத4வராய நானே பந்தெ3னே
த்4யானிஸி ஸ்வப்னதலி நோடி3த பரியலி ஞான கொடுவெனே

ஷோட3ஶ உபசாரதி3ந்த3 மாடு3 பூஜெய அனுதி3னா
நோடு3 மனத3லி என்ன ரூபவ மாடு3 ப4க்திலி வந்த3னா

தீ3பவே ஸுக்ஞானவென்னுத அஞ்ஞானகெண்ட3வம் மாடி3ஸி
கோப தூ4பவ மாடு3 மனத3லி ஸ்ரீ பதியு நானெந்த3ர்ப்பிஸி

கர்த்ரு கார்யக3ளிகெ3 நித்ய நானெந்த3ரிது நீ
நித்ய மாடு3வ கர்மக3ளனு ஹஸ்தவெத்தி ஸமர்ப்பிஸோ

நின்னவனு நானெந்த3 மேலே இன்னு யோசிஸபே3ட3வே
மன்னிஸுவுது3 என்ன மாதனு என்ன பாத3த3 ஸாக்ஷியே

ஸுக்ருத து3ஷ்க்ருத ப2லக3ளெரடு3 தி3னதி3னதி3 எனக3ர்ப்பிஸு
நக்ரஹர த்ரிவிக்ரமனு எந்து3 அஷ்டபுஷ்ட ஸமர்ப்பிஸோ

து3ஷ்டஜனர நுடி3க3ளஷ்டனு அர்ப்பிஸென்னய பாத3கெ
ஒந்தி3ஷ்டு கூட3 க்லேஷபட3தெ3 கிருஷ்ணக3தி எந்து3 தி3ன களீ

வெங்கடன நிஜதா3ஸி எந்து3 பி3ங்கதி3ந்த3லி திருகு3 நீ
கொங்குமதிக3ள மாதனெணிஸதெ3 நித்யங்கெயிந்த3லி பா3ளு நீ

நினகெ3 அங்கிதவன்னு கொட்டவனென்ன பரியங்கதா3ஸனே
முன்ன மாடி3த ஸுக்ருத ப3லவிது3 இன்னு மரெயலி பே3ட3வே

அஷ்டம ஸ்த்ரீயர ஸஹித நின்னொளகெ3 நானிருவெனே
முட்டி பூஜிஸு என்ன பாத3வ அஷ்டு க்லேஶவ களெவெனே

அன்ன வஸ்த்ரத3 சிந்தெ மனத3லி இன்னு யோசிஸபே3ட3வே
என்ன ஸ்வாமி ஶர்வாதி3 வந்த்3ய விட்டலானெந்து3 ப4ஜிஸு நீ

அரணி ஸீதாபாய் அவர்களிடம் ஸ்ரீஸ்ரீனிவாஸன் கூறிய திவ்ய செய்தி இவ்வாறு இருக்கிறது.

கல்யாணாத்[3]பு[4]தகா[3]த்ராய காமிதார்த்த[2] ப்ரதா[3]யினே |
ஸ்ரீமத்[3]வேங்கட நாதா[2]ய ஸ்ரீனிவாஸாய மங்க[3]ளம் ||
ஶரணரிகா[3]கி[3] நிர்ஜனர ஒலக[3] பி[3]ட்டு
உரகா[3]த்[3]ரியலி நிந்த[3] விஜயவிட்டல வெங்கட ||

ஸ்ரீனிவாஸ மூர்த்தி இட்ட ஆக்ஞாபத்ர (ஆணை) விவரம் இவ்வாறு :

நான் என் அவதார காரியத்தினை செய்யும்போது, என் பரமபக்தனான தொண்டமான ராஜன், மிகவும் பக்தியுடன் ‘ஹே ஷங்கசக்ரதர ப்ராதேஷ மூர்த்தியே, நீ என்னுடன் பேசுவதை நிறுத்தியிருக்கிறாய். ஆகையால், உன்னுடைய ஒரு சிலா ரூபத்தை எனக்கு கொடுத்து அருள்வாயாக’ என்று பிரார்த்தனை செய்தார். அவரின் இஷ்டப்படியே, அந்த சமயத்தில் நான் பக்த வாத்ஸல்யத்தினால் ஒரு பிரதிமை ரூபமாக வந்தேன். அவனின் மகன், பேரன் என அனைவரையும் அதனை பூஜித்து, பின் தேவாலயத்தில் வைத்தனர். பின் ஸ்ரீவ்யாஸராஜர், அதற்கு பூஜை செய்தார். அதன் அவரது சிஷ்யர்கள் என்னை எடுத்துக் கொண்டு சென்று பூஜித்தனர். ஒரு காலத்தில் என்னை ஒருவரிடம் காசுக்கு விற்றுவிட்டனர். அந்த கடைக்காரர், என்னை பலவிதமாக பூஜித்தார். அப்படியே அவர்களது வம்சத்தில் பூஜையை பெற்றுக்கொண்டு, பின்னர் இவள் (ஸீதாபாய்) சென்ற பிறவியில் என்னை பூஜித்த காரணத்தால், அவளிடம் வந்து சேர்ந்து, பூஜையை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். -- ஸ்ரீனிவாஸமூர்த்தி.

அரணி ஸீதாபாய் அவர்களின் பேரனான செஞ்சி ஸ்ரீதரராவ் (ஸ்ரீவிபுதப்ரிய விட்டல தாஸர்) அவர்கள் கண்ட ஸ்ரீனிவாஸ தேவரின் மகிமைகள் / அனுபவங்கள்:

அரணி ஸீதாபாய் அவர்கள் பூஜித்து வந்த ஸ்ரீஸ்ரீனிவாஸ தேவர், பற்பல மகிமைகளை காட்டியிருக்கிறார். அதில் எனக்குத் தெரிந்த சில மகிமைகளை மற்றும் அனுபவங்களை இங்கு சொல்கிறேன்.

ஸ்ரீனிவாஸன், வீட்டிற்கு வந்த சமயத்தில், ஸீதாபாய் அவர்களின் கணவரான ஸ்ரீராமராவ் அவர்கள் அதனை பூஜித்து வந்தார். அவருக்குப்

பிறகு பாட்டி பூஜை செய்தார். ஆனால், அப்போது தீர்த்தம் வந்திருக்கவில்லை. ஒரு முறை, அந்த விக்கிரகத்தை, ஸ்ரீதந்தெ முத்து மோகன விட்டல தாஸர் பூஜை செய்தபோது, தாஸர், பாட்டிக்கு அங்கிதம் அளித்து, ஸ்ரீனிவாஸனை பூஜை செய்து, பாட்டிக்கு ஆசிர்வாதம் அளித்துக் கொடுத்தார். அன்றிலிருந்து, ஸ்ரீனிவாஸனுக்கு, ஷுத்தோதகம் அபிஷேகம் செய்தால், அந்த தண்ணீர், கேசரி வண்ணத்தினால் கூடிய தீர்த்தமாக வந்தது. அன்றிலிருந்து ஸ்ரீனிவாஸனின் மகிமை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே வந்தது.

பாட்டி இருக்கும்போது, ஸ்ரீனிவாஸன் தினமும் பாட்டியின் கனவில் வந்து பேசுவது வழக்கமாக இருந்ததாம். பல்வேறு பக்தர்கள் தங்களின் கஷ்டங்களுக்காக பாட்டியிடம் வந்து முறையிடும்போது, அவற்றை பாட்டி ஸ்ரீனிவாஸனின் வேண்டும்போது, அதற்கான தீர்வுகள் இருந்தால் அது என்ன என்றும், இல்லையென்றால் என்ன வழி என்றும் ஸ்ரீனிவாஸன் கூறிக் கொண்டிருந்தானாம். பாட்டி, தினமும் மாலையில், ஸ்ரீனிவாஸனுக்கு தொட்டில் பூஜை செய்து லாலி பாடி தூங்க வைப்பது வழக்கமாம். அடுத்த நாள், காலையில் ஸ்ரீனிவாஸனின் உத்தரீயத்தில், உத்தத்தி, பாதாம், திராட்சை, கற்கண்டு ஆகிய பிரஸாதங்கள் தோன்றினவாம். அவற்றை பாட்டி பக்தர்களுக்கு கொடுத்து வந்தாராம். இதைத் தவிர, பூஜையறையில் நிரப்பி வைத்த அனைத்து பாத்திரங்களின் நீரும், கேசரி தீர்த்தமாக மாறியிருக்குமாம்.

ஒரு முறை ஸ்ரீனிவாஸ பிரதிமை, தேவபெட்டியில் இருந்திருக்கவில்லை. பிறகு திடீரென்று அதில் தோன்றியதாம். அப்போது பாட்டி, ‘ஸ்ரீனிவாஸா. என்னை விட்டு எங்கே போயிருந்தாய்? எனக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஆனது. இனி என்னை விட்டு எங்கும் செல்லாதே’ என்றார். அதைப் போலவே, அதன் பிறகு, ஸ்ரீனிவாஸனின் பிரதிமை காணாமல் போகவேயில்லை.

ஒரு முறை, கேஸரி வண்ண தீர்த்தம் வரவில்லை. செஞ்சி பாபுராயர், மிகவும் பயந்துவிட்டார். பாட்டி உடனே அவரிடம் ‘பாபு, இன்று ஏகாதசி. ஆகவே கேசரி தீர்த்தம் வரவில்லை’ என்றார். அப்போதே எங்களுக்கெல்லாம் நிம்மதி ஆனது. ஸீதாபாய் இறைவன் அடி சேர்ந்தபின், அந்த கேசரி தீர்த்தம் எப்போதும் வரவேயில்லை.

அந்த ஸ்ரீநிவாஸனை, தம் வீட்டிற்கு அழைத்து, கல்யாணம் செய்வித்தால், அந்த பக்தர்களின் விருப்பங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறி வந்தன. இதற்கு இன்று வரை, பல்வேறு உதாரணங்களை, ஸீதாபாயின் வம்சத்தவர் மெய்சிலிர்த்து கூறுவதை பார்க்கலாம்.

ஸ்ரீநிவாஸனின் அருளுக்கு பாத்திரரான அரணி ஸீதாபாய் 96 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து 1971ம் ஆண்டில் இறைவன் அடி சேர்ந்தார். அவர் பூஜித்து வந்த ஸ்ரீநிவாஸனின் விக்கிரகம் இப்போது முளுபாகலிலிருந்து 40 கிமி தூரம் இருக்கும் புங்கனூரில் ஸீதாபாய் அவர்களின் உறவினர்களின் வீட்டில் இருக்கிறது. ஹரிதாஸினி அரணி ஸீதாபாய் அவர்களுக்கு நம் நமஸ்காரங்களை செலுத்துவோம்.

***

ஸரஸாபாய் (1882-1984)

கோலார், கௌடகெரெயில், பாஸூ ஹனுமந்தராவ் மற்றும் காவேரிபாய் அவர்களின் மகளே ஸரஸாபாய். 6 அக்கா தங்கையர், 3 அண்ணன் தம்பியர் உடன் பெரிய குடும்பத்தில் 1882ம் ஆண்டில் பிறந்தவர் ஸரஸாபாய். இவருக்கு பள்ளிப் படிப்பு சரிவர கிடைக்கவில்லை. பெண் குழந்தைகளை படிக்க வைக்கும் பழக்கமும் அப்போது இருந்திருக்கவில்லை. இவர் சித்ரதுர்காவின் கிரிமினல் வக்கீலாக இருந்த கிருஷ்ணராயரின் மூன்றாவது மனைவியாக வாழ்க்கைப்பட்டார். இவருக்கு 5 ஆண் மற்றும் 3 பெண் குழந்தைகளும் பிறந்தனர்.

இதன் பிறகு, ஆண்டு 1934ல் இவரது கணவர் இறைவனடி சேர்ந்தார். இதனால் மனம் நொந்த ஸரஸாபாய் அவர்களின் மனம், ஆத்யாத்மத்தின் பால் சென்றது. அதிக நேரத்தை தாஸகூட மற்றும் ஹரி பஜனா மண்டலிகளின் தொடர்பிலேயே கழித்தார்.

தேவராயனதுர்காவில் இருந்தவரான தந்தெமுத்து மோகனவிட்டல தாஸரின் அருளுக்கு பாத்திரராகி, அவரிடமே ‘ரமாவல்லப விட்டல’ என்னும் அங்கிதத்தைப் பெற்று கீர்த்தனைகளை இயற்றத் துவங்கினார். ஆத்யாத்ம சிந்தனை மற்றும் வேலைகள் அதிகமான காரணத்தால், அவர் இயற்றிய கிருதிகளின் எண்ணிக்கை குறைவாக

இருந்திருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. இது வரை ஹரிதாஸினி ஸரஸாபாய் அவர்கள் இயற்றியதாக கிடைத்துள்ள கீர்த்தனைகள் 16 மட்டுமே. கணபதி, சிவ, ஹரி, லட்சுமி, ஆஞ்சனேயர் ஆகிய தேவ தேவியர்களின் ஸ்துதி, குருராயரின் ஸ்துதி மற்றும் குரு ஸ்துதியை இயற்றியிருக்கிறார்.

ஸரஸாபாய் அவர்களின் கீர்த்தனைகளின் நடை, மிகவும் எளிமை மற்றும் அற்புதம். அவை புராண அம்சங்களைக் கொண்டு பக்தியையே பிரதானமாக கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து சில கீர்த்தனைகளை இங்கு பார்ப்போம்.

1. குருகளின் பாத வர்ணனை:

எந்தா[2] பாத[3]வ கண்டே[3]னா எந்தா[2] பாத[3]வ கண்டெ[3] ||ப
காந்தெ ஸ்ரீ லகுமிய காந்தனன்னு நோடி[3] நர்த்தன மாடி[3]த[3] பாத[3] ||அப

கொட்டு அங்கிதவன்னு மனஸிட்டு நோட[3]தெ[3] களெத[3]
கெட்டவள மேலெ ஸிட்டுமாட[3]த[3]லென்ன
த்[3]ருஷ்டிய கொட்டெனகெ[3] மத்து அங்கிதவித்த ||1

ரமாவல்லப[4] விட்டலன்ன ஸ்மரணெயனிருத
மாடு[3]வ வரக[3]ள பாலிஸி பரமானுக்[3]ரஹ
வித்த கருணாளுவாத[3] ஈ கு[3]ருக[3]ள பாத[3] ||2

லட்சுமிகாந்தனைக் கண்டு நர்த்தனம் ஆடிய, மற்றும் தமக்கு அங்கிதம் அளித்து அருளிய குருகளின் பவித்ரமான பாதங்களைக் கண்டு ஹரிதாஸினி ஸரஸாபாய் அவர்கள் தம் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறார்.

2. கணபதி ஸ்துதி

க[3]ஜவத[3]ன நின்ன சரணகெ நமிஸுவெ ||ப
அஜன அய்யன நாம மரெயதெ[3] நுதிஸெய் ||அப

ஜக[3]ன்னாத[2] தா[3]ஸரிகெ[3] கு[3]ருவு நீனெந்தெ[3]னிஸி
ஜக[3]தொ[3]ளகெ[3] ஹரிகதாம்ருதஸார ஸுரிஸிதெ[3] ||

ஜகன்னாததாஸரின் குரு கோபாலதாசர். அவர் கணபதியின் அம்சமாக கருதப்படுகிறார். அவரே ஸ்ரீஜகன்னாததாஸருக்கு தம் ஆயுளின் 40 ஆண்டுகளை தானம் செய்து, ஹரிகதாம்ருதஸார கிரந்தம் எழுத வைத்தார் என்னும் விஷயத்தை இங்கு விளக்கியிருக்கிறார் ஹரிதாஸினி.

3. ருத்ரஸ்துதி

ஶம்பு4ஶங்கரனே நினகொ3ந்தி3ஸி பே3டு3வெ
பி3ம்ப3த3ல்லிருவ மமஸ்வாமி தோரெய் ||ப

ருத்3ரதே3வனே மனஶுத்3தி3ய நீ மாடி3
ஶ்ரத்3தெ3யிந்த3லி அனிருத்3த3ன தோரெய் ||1
ஸித்3த3கு3ணக3ளொடெ3ய உத்3த4ரிஸென்ன
ஹத்3து3வாஹன ப்ரத்vயும்னன தோரெய் ||2
நந்தி3வாஹன நினகொ3ந்தி3ஸி பே3டு3வெ
ப3ந்த4ன பி3டி3ஸி கோ3விந்த3ன தோரெய் ||3
ரமாவல்லப4 விட்டலனாமன அனுகால
நுடி3வந்தெ வரக3ள நீ நீடெ3ய் ||7

அனிருத்த, பிரத்யும்ன, கோவிந்த ஆகிய ஸ்ரீஹரியின் பற்பல ரூபங்களை எனக்கு தரிசனம் செய்விப்பாயாக என்று ருத்ரதேவரை துதிக்கிறார் ஹரிதாஸினி.

4. லட்சுமி ஸ்துதி

ஏனு பா4க்3யவோ லகுமி தாயி நின்னது3 |
ஸானுராக3தி3 ஹரிய ஸேவிஸுதலிருவி ||ப

கங்கணவு நீனாகி3 ஹரிகெ3 பு4ஜகீர்த்தி நீனாகி3
ஶங்கு சக்ரக3தா3 பத்4ம நீனாகி3 ஶங்கெ இல்லதெ3
கிங்கரளு நீனாகி3 ஹரிஸேவெகெ3
பங்கஜனாப4ன்ன ஸேவிஸுதலிருவி ||1

அக்ஷரளு நீனாகி3 ஹரிய வக்ஷஸ்த2ளவனே ஸேரி
ஈக்ஷிஸுத ஹரிய பரம ஸந்தோஷதி3ந்த3
லக்ஷகோடி கோடி பி3ரம்மாண்ட3 ரூபத3ல்லிருவ

பக்ஷிவாஹனன நோடி^{3} பெ^{3}ரகா^{3}கு^{3}தலிருவி ||2

ராமனா ஸதியாகி^{3} ப்ரேமதி^{3}ந்த^{3}லி
ஈக^3 காமனய்யன காருண்யதி^{3}ந்த^3
ரமாவல்லப^4 விட்டலன தொடெ^{3}ய மேலெ
குளிது ஸ்வாமிகெ^{3} ஸதியாகி^{3} ஸேவிஸுதலிருவி ||3

5. குருராயர ஸ்துதி

வ்ருந்தா^{3}வனதொ^{3}டெ^{3}ய ஸ்வாமி மந்த்ராலய நிலய
சந்த^{3}தி^{3} ப^{3}ந்து^{3} த^{3}ருஶனவித்தரு ஸ்வாமி யதிராய ||ப

மூட^{2}மதியு நானு என்ன கா^{3}ட^4 நித்^{3}ரெயலி
மாடு^{3}த பூஜெய எனகா^{3}னந்த^3 படி^{3}ஸித^{3}ரு ||1
கரி ராஜவரதா^{3} கு^{3}ருராஜரிகொ^{3}லிது^{3}
பரமப^{4}க்தர மந்தி^{3}ரதி^{3} எனகா^{3}னந்த^{3}படி^{3}ஸித^{3}ரு ||2

துங்கா^{3}தீரத^{3}லி தாவு சந்த^{3}தி^{3} நிந்து
மங்க^{3}ள ராயன பூஜெயமாடி^{3} எனகா^{3}னந்த^3 படி^{3}ஸித^{3}ரு ||3
ராம பூஜெய மாடி^{3} ராமத்^{4}யானதி^{3} நிரந்தர
ரமாவல்லப^4 விட்டலன ப^{4}ஜிஸுவ ப்ரியரிவரு ||4

இந்தப் பாடலில் ஹரிதாஸினியானவர், மந்திராலயத்தின் குருவரர் தமக்கு கனவில் ஸ்ரீராமபூஜையை செய்து, அவரின் தரிசன பாக்கியத்தை அளித்தார் என்று தமது மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

மைஸூர் ஸ்ரீகுருகோவிந்த விட்டல தாஸரின் வீட்டில் நடந்த ஒரு அற்புதமான சம்பவம்.

1956ம் ஆண்டில் ஸ்ரீகுருகோவிந்த விட்டல தாஸரின் வீட்டில், ஸ்ரீபுரந்தர தாஸரின் ஆராதனையின் சந்தர்ப்பம். அங்கு ஞான யக்ஞத்தை தலைமை தாங்கி நடத்தியவர் ஸ்ரீஸாகரகட்டே ஸ்வாமிகள். அவர் தேவபூஜை செய்து வந்தபோது, ஸ்ரீவேதவ்யாஸ விக்ரகம் ஓரிரு நொடிகள் நர்த்தனம் ஆடியதைப் போல தெரிந்தது. இந்த அற்புதத்தை அங்கு இருந்தவர்கள் பலரும் கண்ணாரக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். அப்போது அங்கிருந்த ஹரிதாஸினி ஸரஸாபாய்

அவர்களும் பரவசமடைந்து, உடனடியாக ஒரு கவிதையை இயற்றினார். அது இவ்வாறாக இருக்கிறது.

6. ஸ்ரீஹரி ஸ்துதி

ஹரிகுணித3 நம்ம ஹரிகுணிதா3 ||ப

ஹரிதா3ஸருக3ளு நெரெதி3ஹ ஸபெ4யல்லி
ஹரிதா3ஸருக3ள ப4ஜனெய ஸமயதி3 ||அப

அதி ப4குதியிந்த3 பதித பாவனன பூஜெ
அதி ஸந்தோஷதி3 மாடு3வ ஸமயதி3 ||1

அந்தி3கெ3 கிருகெ3ஜ்ஜெ சந்ததி3ந்த3லி த4ரிஸி
கோ3விந்த3 தா3ஸர மந்தி3ரதொ3ளகெ3 ||2

புரந்த3ரதா3ஸர ஆராத4னெய தி3ன
புரதொ3ளகெ3ல்லெல்லு மெரெயுவ தி3னத3லி ||3

யதிக3ளீர்வரு ப3ந்து3 அதி ஸம்ப்4ரமத3லி
க3திகொடு3வோ 'ரமாவல்லப4 விட்டல' பூஜெய தி3னதி3 ||4

ஸ்ரீஹரியை ஸாக்ஷாத்காரம் செய்த சமயத்தில், ஹரிதாஸினி ஸரஸாபாய் அவர்கள் இந்தப் பாடலை பாடி, பக்தர்களின் மனதில் மகிழ்ச்சியை அளித்தார்.

7. ப்ராணதேவரின் ஸ்துதி
ஸந்தெய பி3த3னூரு ஹனுமந்த என்ன அந்தரங்க3த3லி |
ஹரிய தோரு ஹனுமந்த ||

என்று 5 நுடிகளைக் கொண்ட பாடலில், ஸந்தெபிதனூரு ஹனுமந்தனின் ஸ்துதி கீதையில், ப்ராணதேவர், த்ரேதாயுகத்தில் ஹனுமந்தனாக ராமனை வணங்கி, த்வாபர யுகத்தில் குந்தியின் மகன் பீமனாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை வணங்கி, கலியுகத்தில் மத்வாசார்யராக அவதரித்து உடுப்பி கிருஷ்ணனின் சேவையை செய்தார் - என்னும் புராணிக விஷயங்களை பாடியிருக்கிறார் ஹரிதாஸினி ஸரஸாபாய் அவர்கள்.

எப்போதும் பகவன் நாம கீர்த்தனையில், புராண ஸ்ரவண பிரவசன நிகழ்ச்சிகளில், ஹரிகதாம்ருதஸார பாராயணத்தில் ஈடுபட்டிருந்த ஹரிதாஸினி ஸரஸாபாய் அவர்கள் நீண்ட அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையை வாழ்ந்து, 5 தலைமுறைகளை தன் கண்களால் கண்டு, ஆண்டு 1984ல், மைஸூரு குருகோவிந்த விட்டல தாஸரின் வீட்டில் தெய்வாதீனம் அடைந்தார். அவருக்கு நம் நமஸ்காரங்களை செலுத்துவோம்.

***

நாமகிரியம்மா (19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி)

1780-1855ம் ஆண்டுகளில் வாழ்ந்த கும்பகோண வெங்கடதாசர், சிக்கேரஹள்ளி திம்மண்ண தாசரிடமிருந்து ‘பிரஸன்ன வெங்கட விட்டல’ என்று அங்கிதம் பெற்று, தாமும் சில சிஷ்யர்களை சேர்த்துக் கொண்டார். அவருக்கு முக்கிய சிஷ்யர்கள் மூன்று பேர். அதில் முதலாம் சிஷ்யை நாமகிரியம்மா.

நாமகிரியம்மா, நாமக்கல்லைச் சேர்ந்தவர். அங்கு நாமகிரியம்மா என்னும் லட்சுமி ஸமேத நரசிம்ம மற்றும் பிராணதேவர் நிலைத்திருக்கின்றனர். அந்த ஸ்வாமியின் அருளால் பிறந்த குழந்தைக்கு நாமகிரியம்மா என்று பெயர் வைத்தனர்.

மைஸூரின் ஸ்ரீகுருகோவிந்த விட்டலதாசர் வெளியிட்ட ஸ்ரீஹரி பக்திவிஜய பாகம் 3 என்னும் புத்தகத்தில், நாமகிரியம்மாவின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய குறிப்புகளும் உள்ளன.

நாமகிரியம்மா, மைஸூரின் கோட்டைக்கு உள்ளே ஒரு வீட்டில் இருந்தார் என்று தெரிய வருகிறது. அங்கிதம் கொடுத்த வெங்கட தாசரின் மனைவியே இவர், என்றும் சிலர் சொல்கின்றனர். ஆனால், இதைப் பற்றிய தெளிவான தகவல்கள் இல்லை. சிறு வயதில் திருமணம் ஆகி, விதவையும் ஆன இவர், சன்யாசினியாகவே வாழ்க்கையை நடத்தியவர்.

குரு வெங்கட தாசருடன், அவருடைய மூன்று சிஷ்யர்களும் தீர்த்தக் ஷேத்ர யாத்திரைக்கு கிளம்பினர். குருகளின் காலத்திற்குப் பிறகு நாமகிரியம்மா, ராமராயர் மற்றும் அவருடைய சிஷ்யர்களுடன் யாத்திரையில் பங்கு பெற்றார்.

நாமகிரியம்மாவின் இதுவரை கிடைத்திருக்கும் கிருதிகளின் சிறு குறிப்புகள்

குரு ஸ்துதி

ஏனு ஸுக2வோ எந்தா ஸுக2வோ (ப)
ஹரிய த்4யான மாடு3வர ஸங்க3 ஏனு ஸுக2வோ (அப)

ப்ராக்ருத விஷயங்க3ளொளகெ3 ப்ராவர்த்திஸரு ஹரி
ஸாகாரவாகு3வ தூ3ரிஸாரி நலிவாரோ ||1

என்ன தன்னதெ3ம்ப ஸொல்லு ஒந்து3 ஹேளரோ
எல்ல லட்சுமி வல்லப4னேனே எந்து3 ஒப்பிகொடு3வரோ
ஒந்து3 ஹுல்லிகெ3 ஸத்தெனெம்போத3ரிது3 சரிஸோரோ ||2

தன்ன ஸதிஸுதர மமதெ தொரெது3 பி3டு3வரோ
ஞான மானவர கண்ட3ரெ தம்ம ப்ராண கொடு3வரோ
இந்த்3ரியங்க3ளெல்ல ஹரிய பாத3த3ல்லிடு3வரோ
ப4த்ரப2லதா3யக 'கு3ருபிரஸன்ன வெங்கடவிட்டல' னே க3தி எம்போ3ரோ ||3

தற்காலிக விஷயங்களில் ஈடுபாடு குறைந்து, தம் அனைத்தையும் ஸ்ரீஹரிக்கு சமர்ப்பித்தார் என்று நாமகிரியம்மா தம் குருகளைப் பற்றி இந்த கிருதியில் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த கீர்த்தனையின் பல்லவி பாகம், ஸ்ரீகோபாலதாசரின் கீர்த்தனை ஒன்றைப் போலவே இருக்கிறது.

பஜனை நிகழ்ச்சிகள் இருந்த நாட்களில், ராமராயர் மற்றும் அனேக ஹரிதாசர்கள், சர்ச்சைக்காக, நாமகிரியம்மாவின் வீட்டில் சேர்வது வழக்கம். ஸாத்விகரான ஹரிதாசர்களும், ஞானிகளும் தம் வீட்டிற்கு வருவதால், தாம் புனிதம் அடைகிறோம் என்று நாமகிரியம்மா சிந்தித்தாராம்.

நாமகிரியம்மாவின் இன்னொரு கிருதி:

இல்லி அல்லி எல்லெல்லோ நின்ன
செல்வரூபங்க3ளு எல்லா ஒந்தா3கி3தே3 (ப)

அன்னதொ[3]ளகு[3] நீனே அன்யரொளகு[3] நீனே
புண்யபாபக்கெ ப[2]லவ கொடு[3]வவ நீனே (1)

அணுரேணு த்ருணகாஷ்ட அஜ ஷிரி பர்யந்த
கு[3]ணக[3]ணதொ[3]ளு நீனே கோ[3]ப்யஹைரங்க[3]தி[3] நீனே (2)

அதி[4]கார பரபி[3]ரம்ம ஆனந்த[3] சின்மய
பவமானாந்தர்க[3]த கு[3]ருபிரஸன்ன வெங்கடவிட்டல நீனே (3)

ஸ்ரீஹரியின் சர்வோத்தமத்வத்தையும், அவனே சர்வாந்தர்யாமி என்பதை நாமகிரியம்மா இந்தப் பாடலில் விளக்குகிறார்.

தம் வாழ்க்கையை, ஸ்ரீஹரியின் சேவைக்காகவே வாழ்ந்த நாமகிரியம்மா அவர்கள், பிம்பதரிசனம் செய்தவாறு, யோக மார்க்கத்தில் தேகதியாகம் செய்தார் என்று தெரிய வருகிறது. அவருக்கு நம் நமஸ்காரங்களை செய்வோமாக.

***

ரங்கம்மா (19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி)

தாஸ ஸாகித்ய பிரபஞ்சத்தில் மிகவும் முக்யஸ்தரான ஸ்ரீவிஜயதாஸரின் வளர்ப்பு மகன் மற்றும் மூன்றாம் நேரடி சிஷ்யரான ஸ்ரீமோகனதாஸரின் சிஷ்ய பரம்பரையில் வருபவர் கும்பகோண பிரஸன்ன வெங்கடவிட்டலதாஸர். இவரிடமிருந்து அங்கிதம் பெற்றவர் ஸ்ரீவிஜய ராமசந்திர விட்டல தாஸர். இவருடைய சிஷ்யர்களில் ஒருவரே ரங்கம்மா.

நஞ்சன்கூட்டின் அருகில் இருக்கும் குண்ட்லுஹொளெ அருகில் ஒரு வீட்டில் ரங்கம்மா வசித்து வந்தார். அவருடைய மகன் ராகண்ணா. அவருடைய சம்சாரத்தில் சுகமே இருந்திருக்கவில்லை. ஆகவே, ரங்கம்மாவின் மனம், ஆத்யாத்மிகத்தின் பால் நாட்டம் கொண்டது. நிரந்தரமாக ஹரி த்யானத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். தாயைப் பின்பற்றி மகனும் அவ்வாறே இருந்தார். தாஸன் ஆகவேண்டுமெனில் பூர்வ ஜென்மத்தின் புண்ணியம் இருக்கவேண்டும். அந்த புண்ணியம் கிடைத்தபோது, அந்த ஜீவிக்கு பரமானந்தம் உண்டாகி ஹரிதாஸன் ஆகிறான்.

ஒரு நாள் ஶ்ரீவிஜயராமசந்திர விட்டல தாஸர் (ராமராயர்), தம் சிஷ்யர்களுடன் நஞ்சன்கூட்டிற்கு வந்தார். அங்கு ரங்கம்மாவிற்கு, தாஸர், ‘பாலகிருஷ்ண’ என்னும் அங்கிதம் கொடுத்து, ஸ்தோத்திரங்களை இயற்றுமாறு கூறினார். குருகளின் ஆணை, ஆசிர்வாதங்களுடன், ரங்கம்மா அவருக்கு, ஶ்ரீஹரியின் அருளும் இருந்தது.

ரங்கம்மா பள்ளிக்குச் சென்று கற்றவர் இல்லையென்றாலும், அவளால் இயற்றப்பட்ட ஸ்தோத்திரங்கள் பக்திபூர்ணமாகவும், பாவபூர்ணமாகவும் இருக்கின்றன. பண்டிதர்களும் வியக்கும்படியான ஸாஹித்ய ரசனை இவருடையது. ஸந்தர்களின் விஷயங்களை அறிய வேண்டுமெனில், ஸந்தர்களின் ஸத்குணங்களும், நம்மில் விவேகமும் இருக்க வேண்டும். ரங்கம்மா அவர்கள் கடைசி காலம் வரைக்கும் குருபக்தியைக் கொண்டிருந்து, நற்குணங்களையும் பெற்று, ஸம்பிரதாயங்களை பின்பற்றி, பாலகிருஷ்ணனின் ஆராதனையையே செய்து வந்தார்.

இதுவரை கிடைத்துள்ள அவருடைய சில கிருதிகளின் அறிமுகத்தை பார்ப்போம்.

லௌகிகத்தில் சஜ்ஜனர்களை காத்து, துஷ்டர்களை தண்டித்து, சஜ்ஜனர்கள் பரமாத்மனின் ஆணையைப் பெற்று பூலோகத்தில் அவதரிக்கின்றனர். அவர்களில் ரங்கம்மாவின் குருகளும் ஒருவர். ரங்கம்மா தம் குருகளை 15 சரணங்களில் துதித்து, 16ம் சரணத்தில் பலஸ்ருதியை இயற்றியிருக்கிறார். அதில் 3 சரணங்களை மட்டும் இங்கு பார்ப்போம்.

1.ஈ த[4]ரெயம்யாலவதரிஸி ப[3]ஹுஜீவரனு
பொரெவெ எந்தெம்போ[3] தீ[3]க்ஷெயா நீ த[4]ரிஸி
மருததே[3]வன பாத[3] நிருதலாராதி[4]ஸுத
பரிபரிய க்ரீடெ[3]யிந்த[3] பா[3]ல்ய களெதா[3]

8. காமினியரொட[3]னித்து காமவனெ ஜெயிஸித[3]னு
ஹேமலோஷ்ட[2]க[3]ள ஸமனாகி[3] திளிதா[3]
காமதே[4]னுவினந்தெ காமிதார்த்தவனெரெத[3]
ஈ மஹாத்மரிகெ[3] ஸரி உண்டே ஜக[3]தீ[3]

10. ராமார்யரா சரிதெ ப்ரேமதி^{3}ந்த^{3}லெ கேளி
காமிதார்த்த^{2}க^{3}ளு கை ஸேரி ப^{3}ஹவு
பூ^{4}மிஜாபதி பா^{3}லகிருஷ்ண தன்னய தி^{3}வ்ய
தா^{4}மதொ^{3}ளகி^{3}ட்டு ஸலஹுவனு பி^{3}ட^{3}தெ^{3}

ஜயேஷ விட்டலதாஸர் மற்றும் ரங்கம்மா இருவரும், ஸ்ரீவிஜய ராமசந்திர விட்டல தாஸரின் சிஷ்யர்கள். ஜயேஷ விட்டலதாஸர் தம் குருகளை 211 சரணங்களால் புகழ்ந்திருக்கிறார். அதில் ஸ்ரீவிஜய ராமசந்திர தாஸரின் சிஷ்யர்கள் அனைவரையும் தனித்தனியாக வெவ்வேறு நுடிகளில் பாடியிருக்கிறார். அதில் ரங்கம்மா அவர்களை 43-44ம் நுடிகளில் பாடியிருக்கிறார்.

குருகளான விஜயராமசந்திர விட்டலதாஸர் மைசூரில் இருக்கும் தம் வீட்டில் தெய்வாதீனர் ஆனபோது (1872), அவருடைய மூத்த சிஷ்யரான குரு விஜயராமசந்திரரும் மற்றும் ரங்கம்மா இருவரும் அவருடைய சரமகீதையை இயற்றியிருக்கின்றனர்.

பாலகிருஷ்ண அங்கிதரான ரங்கம்மா, தன் குருகளுக்கு 5 நுடிகளில் சரமகீதை பாடியிருப்பது அற்புதமாக இருக்கிறது. சரமகீதையின் சில நுடிகள் இவ்வாறு உள்ளன.

இந்தா^{2} ப்ரபு^{4}வரன இன்னெந்து^{3} காம்பெvவெ மானினி
ஸந்தர ஶிரோமணி நம்மந்தரங்க^{3}த^{3} ஒடெ^{3}யனே ||ப

தப்தகாஞ்சன ஸன்னிப^{4} தா வ்யாப்தனாகி^{3} ஸலஹுவா
ஆப்தனல்லவேனே நமக^{3}னந்த ஜன்மதி^{3}ந்த^{3}லீ

ஹிந்து^{3} முந்து^{3} நிந்து^{3} பொரெவ ஸுந்த^{3}ரகெ அதி ஸுந்த^{3}ர
தந்தெ^{3} பா^{3}லகிருஷ்ணன பாதாvரவிந்த^{3}க^{3}ளிகெ^{3} மது^{4}கரா

ஜயேஷ விட்டலதாஸர் தம்முடைய குருகளின் ஆராதனையை மூன்று நாட்கள் வரை சிறப்பாக செய்து வந்தார் என்பதை அறிகிறோம். ரங்கம்மா குருகளுடன் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தீர்த்த யாத்திரை செய்து வந்தார். குருகளின் நிர்யாணத்தின் பிறகு, ஸ்ரீஜயேஷ விட்டலதாஸருடன் அந்த யாத்திரை நடந்து வந்தது.

ரங்கம்மா அவருடைய திருப்பதியின் யாத்திரை காலத்தில் நடந்த ஒரு சிறப்பு சம்பவம் இவ்வாறு இருக்கிறது.

ஒரு முறை திம்மப்பனின் பிரம்மோத்ஸ்வத்திற்கு ஸ்ரீஜயேஷ விட்டலதாஸர் மற்றும் அவருடைய பக்தர்களுடன் ரங்கம்மா சென்றிருந்தார். அப்போது ரதமானது வழியில் நின்றுவிட்டது. மறுபடி அங்கிருந்து நகரவேயில்லை. அப்போது ரங்கமா அவர்கள், ஜயேஷ விட்டலர் கேட்டுக் கொண்டதற்கேற்ப, 'பரவொல்லெ யாகோ பார்கவி வல்லபா ஸரஸிஜாஸன முக்ய கிரீஷ அமரேந்திரஸுத' என்று காம்போதி ராகத்தில் ஒரு கீர்த்தனையை இயற்றினார். அப்போது ரதம் முன்னே நகர்ந்ததாம். இந்த சம்பவத்தினால், ரங்கம்மா அவர்களுக்கு ஸ்ரீஹரியின் குருகளில் இருந்த அந்தரங்க பக்தியின் பிரபாவத்தை நாம் காணலாம்.

ஸ்ரீஜயேஷ விட்டலதாஸர் மைஸூரில் சப்-டிவிஷனல் ஆபீஸராக இருந்தார். ஒருமுறை மைஸூரின் திவானராக இருந்த, கிருஷ்ணமூர்த்தி அவருடன் ஜயேஷ விட்டலர், நஞ்சன்கூட்டின் தேவாலயத்திற்கு வந்தார். அப்போது ரங்கம்மா அவரை பார்க்கும் நோக்கத்தில், திவானுடன் வந்து, அவரை சந்தித்தாராம். திவான் அவர்கள் ரங்கம்மாவை நமஸ்கரித்தபோது, அவர் ஆசிர்வாதம் செய்வதாக ஒரு பாடலை உடனடியாக பாடினாராம்.

மூன்று நுடிகளைக் கொண்ட அந்த பாடலின் சில வரிகள் இவ்வாறு.

ஜயவாக^{3}லய்யா நினகெ^{3} ||ப

ஜயலக்ஷ்மீ அரஸ பெ^{3}ம்ப^{3}லனாகி^{3}ரலி ஸதா^{3}

3. அன்னதா^{3}னவு ஸதா^{3} மான்ய தா^{3}னவு க்ஷேத்ர
கன்யாதா^{3}னவ மாடு^{3} நீ
நின்ன கண்ட^{3}வரிகெ^{3} ப்ரீதியாகு^{3}திரலி
சென்னகோ^{3}வக^{3}ள ராம பா^{3}லகிருஷ்ணன த^{3}யதி^{3}

ஸ்ரீமஹாலட்சுமி ஸ்துதி

காயெ என்ன கமலாலயே கருணதி^{3} ||ப

காயெ என்ன கமலாலயே கருணதி[3]
காயஜ ஜனனி உபாயவனரியெனெ ||அப

அஜன மாதெ அகி[2]ல ஸுரார்ச்சித
த்ரிஜக[3]தா[4]ர ஹரியந்த ஸுஶோபி[4]தெ

மாயெ ஶாந்தி ஜய க்ருதி ருக்மிணி
ஶிவெ தோயஜாக்ஷன அர்த்தா[4]ங்கி[3]னி

கிருஷ்ணவேணி ஸ்ருஷ்டி ஸ்தி[2]தி காரணெ
பா[3]லகிருஷ்ணன தோரெ அனிஷ்ட நிவாரணெ

இந்த கீர்த்தனையில் அஜன மாதையும் (பிரம்மனின் தாய்), காமன ஜனனியும், தோயஜாக்ஷனின் அர்த்தாங்கினியும் ஆன லட்சுமியில் ரங்கம்மா தமக்கு பாலகிருஷ்ணனின் தரிசனத்தை செய்து கொடுக்குமாறு மற்றும் கஷ்டங்களை போக்கி, தம்மை காக்க வேண்டும் என்றும் பிரார்த்தனை செய்வதாகவும் பாடியிருக்கிறார்.

ரங்கம்மாவின் குடும்பத்தவர்களின் விவரமோ, அவருடைய பிறப்பு மரணம் ஆகிய விவரங்களோ, நமக்கு இதுவரை தெரியவில்லை. கட்டெமனெ ஜயேத விட்டலதாஸரின் ஸம காலத்தவராக இருந்த இவருடைய காலம், 19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி என்று அறியலாம். ஜயேஷ விட்டலதாஸரின் காலம் 1850-1932. ரங்கமா அவர்கள் சுமார் 75 ஆண்டு காலம் வாழ்ந்திருந்தார் என்று தெரிய வருகிறது. ஆஶு கவியாகவும், ஹரிதாஸினியாகவும் வாழ்ந்திருந்த ரங்கம்மா அவர்களுக்கு நாம் அனந்தானந்த நமஸ்காரங்களை செலுத்துவோமாக.

***

அம்பாபாய் (1902-1945)

ஹரபனஹள்ளி பீமவ்வா, ஹெளவனகட்டெ கிரியம்மா, கலகலி அவ்வா ஆகிய பெண் ஹரிதாஸினிகளின் வரிசையில் இன்னொரு மேரு ஆளுமை என்றால் அவர் அம்பாபாய். பெண் ஹரிதாஸினிகளின் கீர்த்தன ஸாகித்யங்களில் இவரது இடம் மிகவும் முக்கியமானது.

பீமஸேன ராயர் மற்றும் பாரதி பாய் தம்பதிகளுக்கு 1902ம் ஆண்டில் பிறந்தார். பெண் குழந்தைகளை பள்ளிக்கே அனுப்பாத அந்த காலத்தில், புத்திசாலியாக இருந்த அம்பாபாய், 4ம் வகுப்பு வரை படித்தார். அன்றைய கால வழக்கப்படி, 10 வயதான அம்பாபாய்க்கு, கோபாலபுரத்தின் ஹனுமந்தாசார்ய என்னும் பாலகனுடன் திருமணம் ஆனது. 12ம் வயதில் கணவனின் வீட்டிற்குச் சென்ற அம்பாபாய்க்கு அங்கு நிம்மதி கிடைக்கவில்லை. ஊர் முழுக்க ப்ளேக் நோய் பரவியிந்த காரணத்தினால், ஒரே நாளில், தந்தையையும், கணவனையும் இழந்தார். புகுந்த வீட்டிலிருந்து மறுபடி பிறந்த வீட்டிற்கே வந்தார். வீட்டு வேலைகளின் நடுவே, பூஜை, விரதம், உபவாஸம், அத்யயனம் ஆகியவற்றை செய்து, தம்முடைய கஷ்ட நிலையை மறந்து வாழ்ந்து வந்தார்.

அம்பாபாய் அவருடைய ‘அனந்த பத்மனாப கதாஸாகர’ என்னும் பாடலில் ‘தரெயொளகெ புட்டி 36 ஸம்வத்ஸரவு ஸரிதுது ஈ பஹுதான்யக்கெ’ என்றிருக்கிறார். அதாவது, பஹுதான்ய ஆண்டில், விஜயதாஸரின் ஆராதனை அன்று தமக்கு 36 வயது ஆகியிருக்கிறது என்கிறார். இதன்படி அவருடைய பிறந்த நாள் ஷோபக்ருத் சம்வத்ஸரம் கார்திக சுத்த தசமி, 1902ம் ஆண்டு என்பது தெரிய வருகிறது.

அம்பாபாய் அவர்கள் ஆஸுகவிதாயினியாக இருந்தார். (உடனுக்குடன் பாடல்களை இயற்றும் திறன்). தான் பாடல்களை இயற்றுவது, மற்றவர்களுக்கு எழுதிக் கொடுப்பது, சொல்லிக் கொடுப்பது என்றே இருந்தார். தேவாலயத்திலேயே வசித்து வந்தார். தீர்த்த யாத்திரை சமயங்களில் உஞ்சவிருத்தியினால் வந்த பொருட்களை பயன்படுத்தி, ஏதாவது ஒரு கிருஹஸ்தரின் வீட்டில் சமையல் செய்து கொண்டிருந்தார்.

தேவாலயத்தின் முன் அமர்ந்து பாடிக் கொண்டிருந்தால், அக்கம்பக்கம் இருந்தவர்கள் வருவார்களாம். இது எந்த தாஸருடைய பாடல்? நமக்கும் சொல்லிக் கொடுங்கள் என்றால், அவற்றை தாமே இயற்றியது என்று சொல்லாமல், கோபாலகிருஷ்ண விட்டல தாஸர் இயற்றியது என்று சொல்லி, அவற்றை அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுப்பாராம். கையில் எப்போதும் ஒரு பேப்பர் மற்றும் ஒரு பேனாவினை வைத்துக் கொண்டிருப்பாராம். இவ்வாறு பாடல்களைப்

பெற்றுக் கொள்பவர்கள் ஏதேனும் பணம் கொடுத்தால், அதனை அடுத்த தீர்த்த யாத்திரைக்கு பயன்படுத்தி வந்தார். தம்முடைய பெயருக்காக ஆசைப்படாமல், கீர்த்தனைகளை பிரசாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதே அவருடைய முக்கியமான நோக்கமாக இருந்தது.

அம்பாபாய் தம்முடைய [2]8ம் வயதில், தந்தெமுத்து மோகன விட்டல தாஸரிடமிருந்து 'கோபாலகிருஷ்ண விட்டலா' என்னும் அங்கிதத்தைப் பெற்றார். 1931ம் ஆண்டில், ஶ்ரீராம நவமியன்று, குரு கிருபையால் மனதிற்கு அமைதி கிடைத்து, தேக மோகம் விலகியது. ஹரிதாஸ வ்ருத்தியை ஏற்றுக் கொண்ட பின், கீர்த்தனைகளை இயற்றுவது, பஜனை செய்வது ஆகியவற்றை, ஶ்ரீஹரிகுரு ஸேவை என்று நினைத்து, அதனையே தொடர்ந்து செய்து வந்தார். தமது வாழ்க்கையில் அவர் இழந்த சுகத்தினை, ஆத்யாத்மிக ஸாதனைகளை செய்து பூர்த்தி செய்து கொண்டார்.

மாமனார் வீட்டிலிருந்து பெற்ற, ஆறு அங்குல உயரமான கோபாலகிருஷ்ண விக்ரகமே இவரது ஆராத்ய தெய்வமாக இருந்தது. உடன், குருகள் கொடுத்த அங்கிதமும் இருந்தது. அம்பாபாய் அவர்கள் சுமார் 300 கீர்த்தனைகளை இயற்றியுள்ளார். அவற்றில் பாதி ஶ்ரீஹரியின் ஸ்துதியாகவும், 50 ஹரிதாஸர்களின் துதியாகவும், யதிகளைப் பற்றி 12, முக்யபிராணனின் அவதார த்ரய ஸ்துதி கீதங்கள் சுமார் 30 ஆகவும் உள்ளன. லட்சுமி ஸ்துதி 12, பாரதி ஸ்துதி 3, துளஸி ஸ்துதி 6, நதி தேவதைகளின் ஸ்துதி 4, என கீர்த்தனைகளை இயற்றியுள்ளார். அறிவுரை கூறும்படியான கிருதிகளையும் இவர் இயற்றியுள்ளார். 3,7, நுடிகள் கொண்ட சிறிய கிருதிகளும், 362, 380, 2516 போன்ற மிகப்பெரிய கிருதிகளையும் கூட அம்பாபாய் அவர்கள் இயற்றியிருக்கிறார்.

பெண் குழந்தைகள், வீட்டு வேலைகளின்போது பாடுவதற்கு, குருகளின் ஆணைப்படி, அம்பாபாய் அவர்கள் 17 தீர்க்க கிருதிகளை இயற்றியிருக்கிறார். அவர் இயற்றியிருக்கும் கிருதிகளில், ராமகதாம்ருத காவ்ய என்னும் கிருதியானது 2516 நுடிகளைக் கொண்டதாக மிகப்பெரியதாக இருக்கிறது.

அம்பாபாய் அவர்கள் தாமே இயற்றிய சுந்தரகாண்டத்தைப் பாடி பிரவசனம் செய்து வந்தாராம். அவர் மூலம் சுந்தரகாண்டம் சொல்லி,

கேட்டால், வீட்டில் நல்லது நடக்கிறது என்னும் நம்பிக்கை பலருக்கு இருந்தது. ஆகவே, இவரை அழைத்துப் போய், அனைவரும் தங்களின் விட்டில் சுந்தரகாண்ட பிரவசனத்தை செய்து கேட்கும் வழக்கமும் இருந்தது.

ஹரிதாஸினி அம்பாபாய் அவர்களின் சில கிருதிகளை பார்ப்போம்.

கணபதி ஸ்துதி

க3ஜமுக2 நின்னனு ப4ஜிஸுவெ ஸதத நிஜமதிய நீடோ3 ||ப
பு4ஜக3 பூ4ஷ2ணஸுத ரஜதவ களெயுவ க3ஜவரத3ன தோரோ ||அப

அம்ப3ரத3பிமானியெ ஸதததி3 ஹரி ஹம்ப3ல நீ நீடோ3 |
கும்பி4ணீஶ கோ3பாலகிருஷ்ண விட்டல மனதி3 தோரோ ||3

மூன்று பத்திகள் கொண்ட இந்த கிருதியில், அம்பாபாய் கணபதியை, புஜகபூஷணஸுத, அம்பரதபிமானி, மோதகப்ரிய, ஸொண்டில கணப, ஆகிய சிறப்புப் பெயர்களை சொல்லி வணங்கியிருக்கிறார்.

வெங்கடரமணனின் ஸ்துதி

கண்டகத3 ப4வ ஹரிஸோ கருணாஜலதி 3
நெண்ட நீனாகி3 ஹ்ருன் மண்டபதொ3ளகெ3 ||ப

எண்டக்ஷரனுதனெ எண்டு ரூபாத்மகனெ
எண்டு மூரு தத்வ நிர்மிஸிஹனெ
எண்டுத3ளத3லி நிந்து எண்டு வித3 ப்ரேரிஸுவ
எண்டு திக்பதிக3ளிம் ஸேவெ கொளுதிஹனெ ||1

எண்டு வித4 கர்த்ருத்வெ எண்டு பா4க்3யயுதனெ
எண்டுபா3ஹு எண்டு ஆயுத4 த4ரனே
எண்டு பத்னியரிந்த3 எண்டனே அவதாரி
நெண்டரொட3னெ ஜக3த3 கண்டக ஸதெ3த3னெ ||2

எண்டெரெடு3 கலெபூர்ண வெங்கடரமணனெ
எண்டுவித4 மத3க3ளனு பே4தி3ஸுதலி
எண்டெரடு3 ஒந்து3 இந்த்3ரிய நின்ன கடெ3 மாடி3
ப4ண்டனெனிஸென்ன ஶ்ரீ கோ3பாலகிருஷ்ண விட்டல

இந்த கீர்த்தனையில் 8 என்னும் எண்ணின் மகிமையை சொல்லியவாறு, ஸ்ரீஹரியின் மகிமையை மிகவும் அற்புதமாக விளக்கியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ ஹரிஸ்துதி

கண்டு^{3} நமிஸிதெ^{3} நின்ன கட^{3}கோல பிடி^{3}
து^{3}த்த^{3}ண்ட^{3} தே^{3}வவரேண்ய
தாபத்ரயக^{3}ள ஹிண்டு^{3} ஓடி^{3}ஸு ரன்ன பொரெ ஸுப்ரஸன்ன

ஸ்ரீஹரி கட^{3}லஶயன கட^{3}ல ஸுதெ^{4}ய பதி
கட^{3}ல மத்^{4}யத^{3}ல்லி புரவ ரசிஸித^{3} ஸ்ரீகிருஷ்ண
கட^{3}லினல்லி வாஸ ஸமுத்^{3}ரத^{3}ல்லே ஸேதுப^{3}ந்த^{4} மாடி^{3}த^{3} ஸ்ரீஹரி ||5

ஐந்து நுடிகளைக் கொண்ட இந்த பாடலில், 5ம் நுடியில் ஸ்ரீஹரிக்கும் கடலுக்கும் இருக்கும் சம்பந்தத்தினை விளக்கும் விதம் மிகவும் அற்புதமாக இருக்கிறது.

அங்கிதம் கிடைத்த பின் பாடல்

முத்தயியாதெ^{3} நா முரவைரி த^{3}யதி^{3} |
நித்ய த்ருப்தனு என்ன நிஜகரவ பிடி^{3}யெ ||

அம்பாபாய்க்கு குருகள் அங்கிதம் கொடுத்தபின், இந்த பாடல் இயற்றப்பட்டுள்ளது. அங்கிதம் பெற்ற பின், ஹரிதாஸினிக்கு தான் ஒரு விதவை, பூமிக்கு பாரமாக இருக்கிறோம் என்னும் சிந்தனைகள் மறைந்தன. இந்த பாடலில் அம்பாபாய், குரு கருணையால், தமக்கு சுமங்கலியின் லட்சணங்கள் வந்திருக்கிறது. அலங்காரங்களுடன் தன்னை ஸ்ரீஹரிக்கு ஒப்படைக்கிறேன் என்னும் சிந்தனையால் இந்தப் பாடலை இயற்றியிருக்கிறார்.

அறிவுரை கூறும் பாடல்

மோத^{3}த^{3}ல்லிரபே^{3}கம்ம ஸும்மனெ நீனு மோத^{3}த^{3}ல்லிர பே^{3}கம்ம
லோகத^{3} ஜனக^{3}ள நுடி^{3}க^{3}ள லெக்கிஸதெ^{3}
லோகவந்த்^{3}யன சரணகமலவ ஸ்மரிஸுத
அரியத^{3} மனுஜர பி^{3}ருனுடி^{3}கெ^{3} மன கொரகி^{3}ஸதந்த^{3}தி^{3}
எச்செத்து நுடி^{3}யபே^{3}கு ஸ்ரீ கு^{3}ரு ஸேவெ
இச்செயிந்த^{3} மாட^{3}பே^{3}கு துச்சமாதுக^{3}ளிகெ^{3} மன கொட^{3}தெ^{3}

மக்கள் பேசுவதான மனதை மயக்குவதான பேச்சுகளில் கவனம் கொடுக்காமல், ஸ்ரீஹரியின் த்யானத்தில் நாம் ஈடுபட வேண்டும் - என்னும் அறிவுரையை இந்த பாடலில் கூறுகிறார் ஹரிதாஸினி அம்பாபாய்.

தாஸத்வத்தைப் பற்றிய பாடல்

ஸாத4ன லோகவம்ம மானவஜன்ம ஸாத4ன ஜன்மவம்ம
ஸாதா3ரணவல்ல ஸாது4 ஸஜனஸங்க3 ஸாதி4ஸி து3ஷ்கர்ம சேதி3ஸபே3கம்ம
ஹொட்டெ பாடி3ன க்ருத்யவல்லவிது 3
விட்டலன ஸேவெ
ஸ்ரேஷ்ட ஸ்ரீ கு3ருக3ள ஆக்3ஞெயிந்த3 மனமுட்டி நடெ3ஸுவ தா3ஸவ்ருத்தியு

இந்தப் பாடலில் அம்பாபாய் அவர்கள், தாஸ வ்ருத்தியை கேலி பேசுபவர்களுக்கு, ஸ்ரீ குருகளின் ஆணைப்படி ஸ்ரீ ஹரிஸேவையை மனம் விரும்பி செய்வது தாஸ வ்ருத்தி. இது வயிற்றுப்பாட்டிற்காக செய்வது இல்லை - என்று சொல்கிறார். இங்கு ஹரிஸேவையில் மனிதப் பிறவியின் முக்கியத்துவத்தை சொல்லியிருக்கிறார்.

சூரிய நாராயணரைப் பற்றிய பாடல்

ஏறிப3ந்த3னு ஸூர்ய ரத2 ஏறி ப3ந்த3னு ஸூர்ய

ஏறிப3ந்த3னு ஸூர்ய ரத2வனு பா4ரி வஸனாப4ரண தொடு3தலி
மூருலோகவ பெ3ளகு மாடு3த பா4ரி தமவனு சே2திஸுத்த ||ப

ஸப்த ஹயக3ள கட்டுத சக்ரேக ரத2க்கெ
ஸப்த ரிஷிக3ள பொக3ளுத அருண ஸாரத்2ய
ஸப்த ஜிஹ்வன தெரதி3 தோருத
ஸப்த ஶரதி4ய தா3டி ஸாருத
ஸப்தகி3ரி மேரு ஸுத்துதா ரத2
ஸப்தமி ஶுப4தி3வஸத3ல்லி ||1

வாலகி2ல்யரு எது3ரலி அரவத்து ஸாவிர
ஓலக3 தொடு3தலல்லி ஹிந்து3 முந்தி3னலி
கா3லி த3ப்3பு3வ ரக்கஸொப்3ப3னு

வ்யாளனொப்3ப3னு ரஜ்ஜரூபகெ
மேலெ யக்ஷகின்னரரு ஸுத்தலு
காலகாரிவ கர்ம ஸாக்ஷியு ||2

உத்தராயண மாக3தி3 ஸ்னானவ கெ3ய்து3
உத்தமர அர்க்4யகரதி3 பிடி3யுத்த ப4ரதி3
உத்தம க3ங்கா3தி3 தீர்த்த2தி3 உதி4ஸி ப3ருவகெ3 கொடு3வ கததி3
சித்த நிர்மலதி3ந்த3 காதி3ரெ ஹத்தி சா2யெய ஸஹித ரத2தி3 ||3

ஜக3சக்ஷுவெனிஸித3னு
த4ர்மஜகெ3 வலிது3 மிகெ3 அக்ஷ ப்ரத3னாத3னு ஸவித்ரு நாமகனு
ப3கெ3ப3கெ3ய ஜீவருக3ளாயுவ
தெகெ3து3 ஸெளெயுத தி3னதி3னத3லி
நிக3ம கோ3சரனாக்3ஞெதா4ரக
ஸுகு3ணரிகெ3 ஸுக்3ஞானவீயுத ||4

ஶங்க2 சக்ர கமல க3தெ3ய த4ரிஸி
கிங்கராத்3யர நுதிக3ள கேளுத்த ப3ஹள
ஶங்க2 சக்ராங்கிதனு ஶிரிஸஹ
ஶங்கிஸதெ3 தன்ன ஹ்ருத3யத3ல்லிரெ
பி3ங்க கோ3பால கிருஷ்ணவிட்டலகெ3
கிங்கரனு தானெந்து3 பொக3ளுத ||5

மாக மாத தீர்த்த ஸ்னானத்தின் சந்தர்ப்பத்தில் ஹரிதாஸினி அம்பாபாய் இயற்றிய கிருதி இது. உத்தராயண மாக மாதத்தில் ஸூர்ய நாராயணின் வருகையின் சிறப்பினை அழகாக வர்ணித்திருக்கிறார்.

யந்த்ரோத்தாரக ஹனுமத் ஸ்துதி
நிஷ்டெயிந்த3 நிந்த ஈ புட்ட கபிய நோடெ3 ||ப

எஷ்டு மௌன தரிஸிதந்த3 புட்ட கபிய நோடெ3
ஷௌர்யவெல்ல உடுகிதந்த3 புட்ட கபிய நோடெ3
ஹாரி யந்த்ரத3ல்லி ஷில்கித3 புட்ட கபிய நோடெ3
வ்யாஸரிகொ3லித3 வேஷதா4ரக புட்ட கபிய நோடெ3
யோகா3ஸனதி3 பத்4மாஸனவு புட்ட கபிய நோடெ3

ஸ்ரீவ்யாஸராஜரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட 732 பிராணதேவர் பிரதிமைகளில், துங்கா சக்ரதீர்த்தத்தில் இருக்கும் மாதங்க மலையின் மேல் இருக்கும் யந்த்ரோத்தாரக பிராணதேவர் மூர்த்தியும் ஒன்று. இது ஹனுமந்தனுக்கு ஸ்ரீராமனின் தரிசனம் ஆன இடம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

தன்னுடைய 28ம் வயதில் கீர்த்தனைகளை இயற்றத் தொடங்கி, அடுத்து 15 ஆண்டுகள் மட்டுமே ஹரிதாஸினி அம்பாபாய் அவர்கள் வாழ்ந்தார். தம் வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாக ஆகிய, தம்முடைய குருகளின் இழப்பு அம்பாபாய் அவர்களுக்கு மிகவும் துன்பத்தைக் கொடுத்தது. இந்த கஷ்டத்தை போக்குவதற்காக, அவர் அனேக ஊர்களுக்கு சென்றவாறு, சன்னியாசினியைப் போல தீர்த்த யாத்திரையில் காலத்தை கழித்தார். தம்முடைய 43ம் வயதில், காவேரி நதியில் ஸ்னானம் செய்யும்போது ஜலசமாதி ஆகிவிட்டார். வெறும் 43 வயதில், மிகவும் அதிகமான பிரச்னைகளை அனுபவித்து, ஆனாலும், 300க்கும் மேற்பட்ட கீர்த்தனைகளை இயற்றினார். வாழ்க்கையின் துன்பங்களை மறக்க தீர்த்த யாத்திரையை செய்தார். அந்த தீர்த்த யாத்திரையின்போதே அவரது மறைவும் ஆனது.

ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்திற்கு அபூர்வமான பங்களிப்பினை கொடுத்திருக்கும் ஹரிதாஸினி அம்பாபாய் அவர்களுக்கு நம் பக்தியுடன் நமஸ்காரங்களை செய்வோம்.

***

அம்மாளு அம்மாள் (1909 - 2011)

கும்பகோண வில்லபுரம் கிராமத்தை சேர்ந்த பரிகல்லில் ஸ்ரீலட்சுமி நரஸிம்ம ஆலயம் இருக்கிறது. பால்ய திருமணம் நடைபெற்று வந்ததான அந்த காலத்தில், மூன்று வயதான அந்த ஊரைச் சேர்ந்த அம்மாள் என்னும் சிறுமிக்கு 11 வயதன ஒரு சிறுவனுடன் திருமணம் ஆனது. ஆனால், அம்மாள், புகுந்த வீட்டிற்குச் செல்லும் வேளையில், அவருடைய கணவன் ஹரிபதம் அடைந்தார். கணவன் இறந்து, மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அந்த சிறுமி ‘மடி’ ஆனார். பின்னர், ஆத்யாத்மத்தின் பாலும் ஈர்க்கப்பட்டார்.

அம்மாள், தினமும் காலையில் ஸ்ரீலட்சுமி நரஸிம்ம ஆலயத்திற்குச் சென்று ஸ்ரீஹரி த்யானத்திலேயே காலத்தை கழித்து வந்தார். பசி எடுத்தால், ஒரு வாழைப்பழம் மற்றும் ஒரு டம்ளர் பால் - இவ்வளவே உண்டார். அவர் தன் 15ம் வயதிலிருந்து வாழ்ந்த 102 வயது வரைக்கும் - இதுவே அவருடைய தினப்படி ஆகாரமாக இருந்தது. ரிஷி முனிவர்களின் தவத்தைவிட சிறந்த தவம் இது. ஆலயமே அவருடைய இருப்பிடமாக ஆனது. இவருடைய நாடிகளில், ஸ்ரீநரஸிம்மனே முழுவதுமாக ஆக்ரமித்திருந்தான். அப்படியே இவருடைய பக்தியை மெச்சி, ஒரு நாள் இவருக்கு 'அம்மாள் ப்ரிய' என்னும் அங்கிதத்தை ஸ்ரீ நரஸிம்மனே அருள, அன்றிலிருந்து இவர் கிருதிகளை இயற்றத் துவங்கினார்.

சுமார் 3,000க்கும் மேற்பட்ட பாடல்களை அம்மாள் தம்முடைய அங்கிதத்தினால் இயற்றியிருக்கிறார் என்று தெரிய வருகிறது. அதில் பல்வேறு பாடல்கள் தற்போது கிடைத்திருப்பதும், அவை வாட்சப், ஈமெயில் முதலான ஊடகங்களின் மூலம் மக்களிடையே தற்போது பரவி வருகிறது என்பதும் மகிழ்ச்சியான செய்தியாகும். இவரது வாழ்க்கைச் சரிதம், பாடல்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி தனி புத்தகமே வரவேண்டியிருக்கும். நாம் இங்கு ஓரிரண்டு கிருதிகளை மட்டும் பார்ப்போம்.

1. ஸ்ரீ புரந்தரதாஸர். ராகம். பிலஹரி. ஆதி தாள

இந்த2 புரந்த3ர தா3ஸரு இரலிக்கெ நமகு3 நிமகு3
கந்தெ பொந்தெ3க3ள மாதுக3ள்யாதகெ ||ப

யாசித3 விப்ரன ஹோகு3 ஹோகெ3ந்து3
தோசி மூகுதி தன்னது3 எந்து3
அசல மனதி3 ஞான வைராக்3ய ஹொந்து3
ஸூஜி கூடி3ல்லத3 தா3னவதந்து3 ||1

ஸதி ஸஹித ஹம்பி க்ஷேத்ரக்கெ ப3ந்து3
யதி வ்யாஸராஜரே கு3ரு எந்து3
ஜதிவதெ3 ஸுளாதி3 பாடு3வெனெந்து3
ஸித்3தி4காந்தன தன்னவர்கெ3 எந்து3 ||2

ப4ண்டா3ர பொ3க்கஸ விட்டலனே எந்து3

பாண்டு3ரங்க3னே நமகெ3 க3தியெந்து3
பண்டரபுரவே வாஸபே3கெந்து3
பாண்ட3வ தூ3த 'அம்மாள் ப்ரியனே' எந்து3 ||3

* புரந்தரதாஸரின் கதையை மிகவும் அழகாக வர்ணித்து, பின்னர் அவரை திருத்திய பாண்டுரங்கனே நமக்கும் கதி என்றவாறு அந்த பாண்டுரங்கனிடம் சரணடைகிறார் ஹரிதாஸினி.

2. ஸ்ரீ நரஸிம்ம ஸ்வாமியின் ஸ்துதி

கண்டெ3 கண்டெ3 நானிந்து3 | கண்ணாரெ மனத3ல்லி |
அஹோப3ல க்ஷேத்ரத3 பூ4மண்ட3லதொ3ளு அஹோப3ல க்ஷேத்ரவ ||ப

தந்தெ3யிந்த3 அதி தொந்த3ரெ படு3த்தித்3த3 |
கந்த3ன பெ3ன்ன ஹிந்தெ3 திருகி3த3னா ||அப

காடு3 காடு3 கி3ட3மர கண்டெ3 | கூடு3 கூடு3க3ள குஹெகள கண்டெ3 |
ஜோடு3 ஜோடு3 ம்ருக3க3ள கண்டெ3 | பாடி3த3ரு பவித்ர த3ர்ப்பெ4ய கண்டெ3 ||1

மேலு கௌகெ3 மத்4ய தளுரு | காலக்ரமவ தோருவ மூரு ||
வாலக3 ப4க்தரு பே3டு3வ தாரு | ஜ்வாலா நரஸிம்ஹகெ3 எணெ மத்தாரு ||2

நாரத3 தும்பு3ரு கா3னவ கண்டெ3 | ஸூரரு ஸூரிஸுவ ஹூ ஹனி கண்டெ3 |
வீர ஜடாத4ர முனிக3ள கண்டெ3 | பா4ரவஹிஸி அம்மாள் ப்ரியன கண்டெ3 ||3

* ஹரிதாஸினி, பக்த பிரகலாதனை காத்த நரசிம்மனின் ஸாக்ஷாத்காரத்தை பெற்றவர். அத்தகைய நரஸிம்மனின் க்ஷேத்திரமான அஹோபலத்தின் சிறப்பினை இங்கு மிகவும் அழகாக வர்ணித்திருக்கிறார்.

ஹரிதாஸினி அம்மாள் அவருடைய கீர்த்தனைகள் அபாரமானவை. அவை புத்தகமாக, தொகுப்புகளாக அனைத்து மொழிகளிலும் வந்து

அனைவரின் வீடுகளையும் சென்று அடையவேண்டும் என்பது நம் அனைவரின் விருப்பம் ஆகும்.

***

செஞ்சி ஸுந்தராபாய் (1916 - 2002)

தர்மபுரி ராமராவ் மற்றும் ஜானகிபாய் தம்பதிகளில் மகள் பத்மாவதி. இவர் 5 அல்லது 6ம் வகுப்பு படிக்கும்போது, அத்தை மகனான செஞ்சி பாபுராவ் அவர்களுடன் திருமணம் ஆயிற்று. புகுந்த வீட்டில் ஸுந்தராபாய் என்ற பெயர் கிடைத்தது. இந்த தம்பதிகளுக்கு, 3 ஆண் குழந்தைகள் மற்றும் 5 பெண் குழந்தைகள் பிறந்தனர். செஞ்சி பாபுராவ் அவர்கள் குடும்பத்துடன் பெங்களூருக்கு வந்து தங்கியிருந்தபோது, தந்தெமுத்து மோகனவிட்டல தாஸர் எதேச்சையாக பெங்களூருக்கு வர, குருகள் செஞ்சி பாபுராவ் அவர்களுக்கு 'ஸீதாராம விட்டல' என்றும், ஸுந்தராபாய் அவர்களுக்கு 'மங்களாத்மக ராமவிட்டல' என்றும் அங்கிதம் அளித்து அருளினார். ஸுந்தராபாய் அவர்களுக்கு ஸ்ரீஜகன்னாததாஸரின் ஹரிகதாம்ருதஸாரம் மனப்பாடம் ஆகியிருந்தது. ஸ்ரீஸத்யத்யான தீர்த்தர் மற்றும் தாஸராயரின் அருளால், ஸாத்விக ஜீவனத்தை பின்பற்றி வந்தார்.

ஸுந்தராபாய் அவர்கள் பற்பல தேவரநாமாக்களை இயற்றியிருந்தாலும், தற்போது 4 மட்டுமே கிடைத்திருக்கிறது. அவற்றை இங்கு பார்ப்போம்.

1. குரு ஸ்துதி

கு^{3}ருவரேண்ய நிம்ம சரண கமலக^{3}ளிகெரகி^{3} வந்தி^{3}ஸுவெ ||ப
பரமப்ரியரெந்து^{3} பி^{3}ருது^{3} பொத்தி^{3}ருவந்த |
வர தந்தெ^{3} முத்^{3}து^{3} மோஹன விட்டலனே ||அப

க^{3}ருட^{3}க^{3}மன கோ^{3}விந்த^{3} வரதனா சரணவ தோருவிரீ |
பரம ப^{4}க்தரிகெ^{3} கரெது^{3} அங்கிதவித்து வர வைகுண்டக்கெ தா^{3}ரி தோருவிரி ||1

த^{4}ரெயொளுமெரெயுவ கரிகி^{3}ரி க்ஷேத்ரதி^{3} நிருதவாஸிஸுதலி |
ஸாரதத்வவ பேளுதலி ஸம்ஸார து^{3}க்க^{2}வ களெயுவிரீ ||2

ஷ்ருங்கா^{3}ரவனத^{3}லி பொங்கொ^{3}ளலூதி^{3} கோ^{3}பாங்க^{3}னெயர ஸஹ மெரெத^{3}வனா |
க^{3}ங்கா^{3}ஜனக துங்க^{3}விக்ரம மங்க^{3}ளாத்மக ராம விட்டலன தோருவிரி ||3

* இந்தப் பாடலில் ஹரிதாஸினி ஸுந்தராபாய், தமக்கு அங்கிதம் வழங்கிய தந்தெமுத்து மோகன விட்டல தாஸரை வணங்கியிருக்கிறார். கரிகிரி க்ஷேத்திரத்தில் நிலைத்து, ஸ்ரீஹரியின் மகிமைகளை போதித்தவாறு, சிஷ்யர்களுக்கு ஸம்ஸார ஸாகரத்திலிருந்து தப்பிக்கும் வழியை காட்டி, கங்காஜனகனின் தரிசனத்தை செய்விக்கும் மகான் குருகளுக்கு, ஸுந்தராபாய் தம் நமஸ்காரங்களை செய்விக்கிறார்.

2. ஸ்ரீ ஹரிஸ்துதி

கருணாஸாக^{3}ர ஸ்ரீ ஹரியே | நீனு த்வரிததி^{3} ப^{3}ந்து^{3} காபாடெ^{3}ன்ன தொ^{3}ரெயெ |
மாரனய்யனே ஸ்ரீ கிருஷ்ண |
பரமானந்த^{3} முகுந்த^{3} கோ^{3}பிய கந்தா^{3} | வாரிஜனாப^{4} கோவிந்த^{3} |
விஷ்வரூபவ தோரி காபாடெ^{3}ன்ன முன்னா ||1

பரம பாவனமூர்த்தி நின்னா |
நாமஸ்மரணெய கருணிஸோ வரமோஹன்னா |
கரிகி^{3}ரி லட்சுமி நரஸிம்ஹ | உரக^{3} ஷயனானெ ஷரணெம்பெ முன்னா ||2

பக்ஷிக^{3}மன லட்சுமி ரமண | தங்கி^{3}க^{3}க்ஷய அம்ப^{3}ரவ கொட்யோ நீ கருணா |
ஸ்ருஷ்டியொளகெ^{3} இந்தாஷ்சர்யவ கண்ட^{3}ரியெவு மங்க^{3}ளாத்மக ராம விட்டலன்னா ||3

* இந்தப் பாடலில் ஹரிதாஸினி, ஸ்ரீஹரியை பல்வேறு மகிமைகளை சொல்லி புகழ்ந்திருக்கிறார்.

3. ஸ்ரீ லட்சுமி ஸ்துதி

கமலமுகி^{2}யே நீ கேளெ
நீரஜ நேத்ரே கோமலாங்க^{3}ன தோரே ||ப
கமலபாணியெ நின்ன பாத^{3} ப^{3}த்மக^{3}ளிகெ^{3}

நமிஸி நா பேடு3வே ஸுமனஸ த3ள நேத்ரே ||அப

சாரு ஸுந்த3ரவத3னே | ஸ்ரீ ஹரிய வக்ஷஸ்த2ளதி3 ஸத3னே |
நாரத3 வந்தி3தளெ நவனீத சோரன |
தீ4ர க3ம்பீ4ரன ரூபவ தோரின்னு ||1

அம்ப3ரத3ல்ஹாருவ க2க3வாஹனன நம்பி3தெ3னம்ம தாயி |
அம்பு4ஜனாப4ன பி3ம்ப3ரூபவன்னு ஸம்ப்4ரமதி3ந்த3லி தோரி ஸந்தோஷதி3 ||2

க3ஜக3ஜ ஸரோவரதி து3க்க2தி3னொந்து3
பு4ஜக3 ஷயனன மொரெ இடெ3 ஜக3வன்னுத்3த4ரிஸுவ
மங்க3ளாத்மகராம விட்டல நகுத3லி ஸலஹித3 நிஜரூப தோரின்னு ||3

* தாமரை முகம் கொண்டவளான, தாமரையை ஏந்தியவளான, தாமரைக் கண்களைக் கொண்டவளான, லட்சுமிதேவியை ஹரிதாஸினி வணங்குகிறார். கஜராஜனை காத்த, உலக நாயகனான, மங்களாத்மன் ஆன ஸ்ரீஹரியின் தரிசனத்திற்காக விரும்பி, சக்தி-த்ரயர்களில் ஒருவரான ஸ்ரீலட்சுமியிடம் வேண்டிக் கொள்கிறார் ஹரிதாஸினி.

4. ஸ்ரீ ஆஞ்சனேய ஸ்துதி

ஸ்ரீ மத் ஆஞ்சனேயா ப4க்தர ப்ரேமதி3ந்த3 பொரிவா ||ப
ராம நாமவனு பாவன மாடு3வ காமிதார்த்த2க3ள கொட்டு மன்னிஸுவ ||அப

ராமன ஆக்3ஞெயிந்த3 கட3லஹாரி லங்கெகெ3 ஸேரி |
ராமமுத்3ரிகெய பூ4மிஜஸுதெகி3த்து | க்ஷேமவ திளிஹி பாத3கெரகி3 நிந்தா ||1

ப4கன பா4தெ3யன்னு தாளதெ3 ப3ளலுதலிரெ ஜனரு
ப4கன ஸீளி பீ4ம ப3ண்டி3 அன்னவனுண்டு3 ஸுக2வகொ3ளிஸி தா ஜனக3ள ஸலஹித3 ||2

ஹரியாக்3ஞெயிந்த3 த4ரெயலி தா ப3ந்து3

தாரதம்ய பஞ்சபேத[3]ருஹூத்த ஸிரிமங்க[3]ளாத்மக ராம விட்டலனே பரனெந்து[3] ||3

* ஸ்ரீவாயுதேவரின் மூன்று அவதாரங்களான, ஹனும, பீம, மத்வ ஆகியோரின் பாடல் இது. அவர்கள்ன் சிறப்பினை வர்ணித்தவாறு மிகவும் அழகாக பாடியுள்ளார் ஹரிதாஸினி.

தன் கணவரை இழந்தபின், ஹரிதாஸினி ஸுந்தராபாய் தன் மக்களுடன் பெங்களூரில் இருந்து, [2]00[2]ம் ஆண்டு ஹரிபாதம் அடைந்தார். ஹரிஸேவை, குருஸேவையினை செய்து ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்திற்கு தன் பங்களிப்பினை கொடுத்த ஹரிதாஸினியை நாமும் நினைத்து வணங்குவோமாக.

***

ஸ்ரீமதி டாக்டர் ருக்மிணி கிரிமாஜி – ஸ்ரீருக்மிணிவர விட்டல - 1927-2012

ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ சத்பக்தாம் ஸாத்வீம் ஸாஹித்ய காரிணீம் |
ருக்மிணி வரதாஸக்தாம் வந்தே ருக்மிணி மாதரம் ||

வந்திஸுவெ ருக்மிணிவரதன ப்ரியளே
மந்தி ஜனர மனவ ஸௌெத மஹிளே
ஹிந்தி கன்னட பாலி பாஷெ அரிதவளெ
இந்திரேஷன அக்ஷரதி நிலிஸிஹளெ
அங்கனெயரெல்லர ஸங்ககெ ஸ்பந்திஸுத
பங்க பவணெகளிகெ முக்தி தோரிஸித
மங்களாங்க ஹரிவிட்டலன த்யானிஸுத
மங்களெயரிகெல்ல ஸன்மார்க்க காணிஸிதெ ||

கிரிமாஜி என்றவுடன் பலருக்கும் ஷிவமொக்கா நினைவுக்கு வந்துவிடும். ஆனால், ருக்மிணி கிரிமாஜியின் முன்னோர் கோலார் பக்கம் இருந்தார்கள். அங்கு ஜயராவ் கிரிமாஜி மற்றும் வெங்கம்மா கிரிமாஜி அவர்களின் மூத்த மகளாக ருக்மிணி கிரிமாஜி அவர்கல் சுமார் 1927ம் ஆண்டு உத்தான த்வாதசியன்று பிறந்தார்.

இவருக்கு நான்கு பேர் தம்பிகள். தந்தை ஜயராவ் கிரிமாஜி அவர்கள், தமது மத்யம வயதிலேயே இவ்வுலகத்தை விட்டு நீங்கினார். அன்றைய கால வழக்கப்படி தாய் வெங்கம்மா மடி ஆனார். வீட்டுப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்ட ருக்மிணி, தாமும் படித்தவாறு, தம் தம்பிகளையும் நன்றாகப் படிக்க வைத்தார். பெங்களூரின் மகாராணி கல்லூரியில் பி.ஏ படித்தார். கூடவே 1946 ஹிந்தி விஷாரத பட்டம் பெற்றார்.

மகாத்மா காந்தி அவர்களின் கையினால் பாராட்டுப் பத்திரம் மற்றும் ஒரு சால்வையைப் பெற்றார். இதனால் அனேக தேச பக்தர்களின் பரிச்சயம் அவருக்குக் கிடைத்தது. அப்படியாக அவரது வாழ்க்கையில் நடந்த ஒரு மிக முக்கிய நிகழ்ச்சியாக இது அமைந்தது.

அடுத்து, வடஇந்தியாவின் பாகல்புரத்தின் விக்ரமஷீல ஹிந்தி வித்யாபீடத்தின் ஹிந்தி எம்.ஏ பட்டம் பெற்றார். உடன் ‘கன்னட ரத்ன’ தேர்வினை எழுதினார்.

கடவுளின் அருளால் சுமார் 1952ம் ஆண்டில், பெங்களூரு மாநகராட்சி உயர் நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியராக வேலையில் சேர்ந்தார். வேலையில் சேர்ந்துவிட்டாலும், ருக்மிணிக்கு மேலும் படிக்கவும், தேர்வுகளை சந்திப்பதிலும் ஆர்வம் குறையவேயில்லை. சம்ஸ்கிருதத்தின் நான்கு தேர்வுகளை எழுதித் தேர்ந்தார். பாலி மொழியை கற்றுத் தேர்ந்தார். Girls guide, Red cross ஆகியவற்றில் சேர்ந்து கொண்டார். சமூக சேவை செய்வதற்காக கிராமங்களுக்குச் சென்று சேவை செய்வதில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். காந்தி பக்தராக அவரையே பின்பற்றினார்.

ருக்மிணி அவர்கள் திருமண வயதைக் கடந்தார். திருமணம், கணவன், குழந்தைகள் என்னும் பந்தனத்திலிருந்து விலகி இருந்தார். தம் தம்பிகள் அனைவரும் நன்றாகப் படித்து, நல்ல வேலையில் சேர்ந்தபிறகு, அவர்களுக்கு ஏற்ற பெண்களைத் தேடி, அனைவருக்கும் திருமணம் செய்து வைத்தார். தாம் மட்டும் தம் தாயுடன் திருமணம் செய்யாமலேயே வாழ்ந்து வந்தார்.

ருக்மிணி அவர்கள், ஹரிதாச சாகித்யத்தில் அபாரமான ஈடுபாட்டினைக் கொண்டிருந்தார். அதன் வளர்ச்சிக்காக தம்

வாழ்க்கையை செலவழித்தார். 'கர்னாடக ஹரிதாசர்களின் வாழ்க்கை மற்றும் கிருதிகள்' என்னும் ஒரு ஆராய்ச்சி நூலினை எழுதி, பி.ஹெச்.டி பட்டம் பெற்றார்.

பரமபூஜ்ய பேஜாவர மடாதீசரான ஸ்ரீஸ்ரீவிஷ்வேஸ தீர்த்த ஸ்வாமிகள் பெங்களூரில் வித்யாபீடத்தை நிறுவி, அதனுடன் 'அகில பாரத மாத்வ மஹா மண்டல' த்தை நிறுவினார். அதன் மூலமாக கல்வி, தர்ம மற்றும் சமூக மேம்பாட்டு செயல்களை செய்து வந்தார். பெங்களூரு மல்லேஷ்வரத்தை சேர்ந்த யஷோதம்ம என்பவர், மாத்வ மஹாமண்டலத்தில் அலுவல் அதிகாரியாக இருந்தார். ருக்மிணி கிரிமாஜி அவர்கள் சாதாரண ஒரு பதவியில் இருந்தார். இவர்கள் இருவரும் மல்லேஷ்வர 8ம் குறுக்குத் தெருவில் மாத்வ சங்கத்திலும் உறுப்பினராக இருந்தனர்.

வயதானவரான யஷோதம்மா, நன்கு படித்த இளையவர்களுக்கு தக்க மரியாதை கொடுத்து வந்தார். இப்படியாக அவர் ருக்மிணியை ஸ்ரீபாதங்களவருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அப்போது ஸ்ரீபாதங்களவர் மதராஸில் சாதுர்மாத விரதத்தில் இருந்தார். அங்கேயே இவரது அறிமுகம் ஆயிற்று. உடனடியாக ஸ்வாமிகள், ருக்மிணியை அலுவல் அதிகாரியாக சேர்த்துக் கொண்டார். தாம் வேலையில் இருப்பதால், அனைத்து கூட்டங்களுக்கும் தம்மால் வர இயலாது என்றும், தமக்கு விடுமுறை இருக்கும் போதெல்லாம் கண்டிப்பாக வந்து சேவை செய்வதாக ஸ்வாமிகளிடம் வாக்களித்தார் ருக்மிணி.

பெங்களூரு மாத்வ மஹிளா சங்கம், என்று சாம்ராஜ்பேட்டையில் உருவாயிற்று. நகரின் வேறு பகுதிகளிலிருந்து பெண்கள் அங்கு வந்து போவதில் பிரச்னை இருந்ததால், பின், அது வடக்கு மற்றும் தெற்கு என்று இரு கிளைகளைக் கொண்டது. பேஜாவர் ஸ்ரீகளவர் சாதுர்மாதத்திற்கு அமர்ந்த இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று, யசோதாம்மா, ருக்மிணி கிரிமாஜி, ராஜலட்சுமி பார்த்தசாரதி மற்றும் அவரின் தாய் இந்திரம்ம ஆகியோர் புதிய கிளைகளை துவக்கினர். மதராஸ், பம்பாய், ஹைதராபாத், கடப்பா, கர்னூல், அனந்தபுர, ஷிவமொக்க, தாவணகெரெ, கோலார், மாலூர், பள்ளாரி, தாரவாட், ஹுப்பள்ளி என பல்வேறு இடங்களில் மஹிளா சங்கத்தின் கிளைகள் துவங்கின.

ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின் கிளைகள் தனித்தனியாக பல இடங்களில் இவ்வாறு தோன்றின. பெங்களூரின் தலைமை அலுவலகத்திற்கு இவர்கள் அனைவரும் மாதத்திற்கு ஒரு முறை தங்களின் செயல்களை, நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி தகவல் கொடுத்து வந்தனர்.

ருக்மிணி அவர்கள் தம் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றபிறகு, சுமார் 1982-83 ஆண்டில், மதிகெரெயில் அவரின் தம்பியின் வீட்டின் அருகில் வசித்து வந்தார். அப்போது அவர் அருளுமல்லிகெ பார்த்தசாரதி அவரின் 'ஸ்ரீபாதராஜ சம்புட' புத்தகத்தை இந்தி மொழியில் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

பள்ளி விடுமுறை காலங்களில் அக்கம்பக்க சிறுவ / சிறுமிகளுக்கு ஆன்மிக வகுப்புகளை ஏற்பாடு செய்து நடத்தினார். பல நல்ல விஷயங்களை அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுத்தார். மதிகெரெயிலும் 'மதிகெரெ மாத்வ மஹிளா மண்டலி' யை துவக்கினார். அகில பாரத மாத்வ மஹா மண்டல (பேஜாவர் ஸ்ரீகளவர்) இந்த மண்டலியை தம் மண்டலியின் உதவி கேந்திரமாக ஆக்கிக் கொண்டார். அவரின் உதவியுடன் அங்கிருந்த ஸ்ரீராகவேந்திர ஸ்வாமிகளின் மடத்தில் பற்பல கார்யகிரமங்கள் நடைபெற்றன.

ருக்மிணி கிரிமாஜியின் குலதெய்வம் - திருப்பதி ஸ்ரீனிவாசன். ஸ்ரீனிவாசனின் மேல் பல பாடல்களை ருக்மிணி இயற்றினார். அவை அனைத்தையும் எழுதி வைத்துக் கொண்டார். ஒரு முறை தம் மண்டலியவர்களை அழைத்துக் கொண்டு திருப்பதிக்குச் சென்றார். விடியற்காலையில் அனைவரும் சேர்ந்து மலை ஏறும்போது இந்த பாடல்களை பாடியவாறு சென்று, திருமலையை அடைந்தனர். ஆண்டு 1984ல் 108 பாடல்களை தொகுத்து 'ருக்மிணி வரத' என்னும் புத்தகத்தை அச்சடித்து, அதனை ஸ்ரீனிவாசனுக்கு சமர்ப்பித்தார் ருக்மிணி.

இந்த 108 கிருதிகளில் ஸ்ரீனிவாசனைக் குறித்த ஸ்லோகங்களும் உள்ளன. ஏளு வெங்கடரமண, ஏளு ஷரணர த்ராண. ஏளு திருமலெவாஸ ஏளு ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ ஏளய்ய பௌகாயிது' என்று ஸ்ரீனிவாசனை எழுப்பி உதயராகம் இயற்றினார். 'ஸாகி பாரய்யா மன மந்திரக்கெ' என்று அவனை வரவேற்றார். 'காமிதவரத

ஸ்ரீனிவாஸனே முரளிலோல ஸ்ரீகிருஷ்ண' என்று போற்றுகிறார். பவரோகஹரனின் தியான, ஸ்மரணை, தர்ஷன, ஆகியவை நாம் அனைவரும் செய்ய வேண்டியவை என்கிறார்.

பக்தரின் பந்து கருணாளு, பாவன மூருதியின் மகிமையை கொண்டாடியிருக்கிறார். ஸ்ரீனிவாஸனின் சிறப்பினை போற்றுகிறார். தசாவதார ரூபங்களை சிந்தித்திருக்கிறார். உகாபோகங்களை இயற்றியிருக்கிறார். மூன்று மற்றும் ஆறு நுடிகளில் ஸ்ரீனிவாஸ கல்யாணத்தை இயற்றியிருக்கிறார். 'பஜன்' களை மற்றும் லாலி, ஜோஜோ, மங்கள ஆகிய ஸ்ரீனிவாசனின் மேல் இயற்றியிருக்கிறார்.

ருக்மிணி கிரிமாஜி அவர்கள், பேஜாவர் ஸ்ரீகளவரின் அருளைப் பெற்ற சிஷ்யை எனப்பட்டார். அவருக்கு ஸ்ரீகளவரே 'ருக்மிணி வரத' என்னும் அங்கிதத்தைக் கொடுத்து அருளினார். ருக்மிணி கிரிமாஜி அவர்கள் வேலை மற்றும் தொண்டு இரண்டிலும் மிகச்சிறந்த உயரங்களைத் தொட்டார். பற்பல பரிசுகளை, விருதுகளைப் பெற்றார்.

ருக்மிணி அவர்கள் பெங்களூரு மாநகராட்சியில் காந்தி நகர் அரசு பள்ளியிலேயே 15 ஆண்டுகள் வேலை செய்து, மற்ற 15 ஆண்டுகளை பல்வேறு பள்ளிகளில் வேலை செய்தார்.

ஆண்டு 1956ல் சிம்லா அருகில் இமாலய தாராதேவி மலையில் சிறுவர்களின் முகாம் ஒன்று நடந்தது. அதற்கு ருக்மிணி அவர்கள் தம் பள்ளி சிறுவர்களை அழைத்துப் போய், 10 நாட்கள் அந்த முகாமில் பலரின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்று வந்தது அவரது பன்முகத்தன்மைக்கு ஒரு சான்றாகும்.

அவரது கணீரென்ற குரல், தெளிவான சிந்தனை, பேச்சு ஆகியவற்றால் அனைவரையும் கவர்ந்தார். ஸ்ரீமதி லேடி ராமன் (சர்.சி.வி.ராமனின் மனைவி) அவர்களுக்கு, ருக்மிணி, ஆறே மாதங்களில் இந்தி மொழியில் பேசுவதற்கு கற்றுக் கொடுத்தார். இது ருக்மிணியின் சிறந்த சாதனை எனலாம்.

ருக்மிணி கிரிமாஜி அவர்களின் சாகித்யங்கள்:
வாழ்க்கை வரலாறுகள்:

1. மகாத்மா காந்தி - சிறுவர்களுக்காக 4 மொழிகளில்

2. கோபால தாசர் - சிறுவர்களுக்காக 4 மொழிகளில்
3. கர்னாடக அனுபாவி கவயித்ரியர்கள். - ஹெளவனகெட்ட கிரியம்மா, ஹரபனஹள்ளி பீமவ்வா மற்றும் ஓர்வாய் ல்ட்சுமி தேவம்மா இவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு.
4. மகாராஷ்டிராவின் ஸந்த துகாராம்
5. குரு ராகவேந்திரர்
6. ஸ்ரீனிவாஸ கல்யாணத்தை கத்ய ரூபத்தில் இயற்றியிருக்கிறார்.
7. விஜயதாசரின் தாரதம்யத்திற்கேற்ற தேவர நாமாக்கள்
8. தாச சதுஷ்டயர்களின் வாழ்க்கை சரிதங்கள்.

வியாக்யானங்கள்:
1. ஹனுமத் விலாஸ. 2. லட்சுமி ஷோபானெ. 3. ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மஹிளா ஹரிதாசினிகள்.

பயணக் கட்டுரைகள்:
1. பெங்களூரிலிருந்து பதரிநாத். 2. ஸேது யாத்திரை. 3. கர்னாடகத்தின் அனேக வரலாற்று ஸ்தலங்கள்.

டாக்டர் அருளுமல்லிகெ பார்த்தசாரதியின் ஸ்ரீபாதராஜ சம்புட மற்றும் ஸ்ரீவிஷ்வேஸ தீர்த்தரின் கீதா சாரோத்தார இவற்றை கன்னடத்திலிருந்து இந்தி மொழிக்கு மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

ஸ்ரீமதி ருக்மிணி கிரிமாஜி அவர்கள் 1999ம் ஆண்டில் TTD உதவியுடன் ஸ்ரீனிவாஸ கல்யாண என்னும் புத்தகத்தை வெளியிட்டார். நித்ய பாராயணம் செய்வதற்கு ஏற்ப பற்பல புராணங்களை ஆதாரம் கொடுத்து, ஸ்ரீனிவாஸனின் கல்யாணத்தின் சுருக்க வர்ணனையை கத்ய ரூபத்தில் எழுதியிருக்கிறார். துவக்கத்தில் திருப்பதி மலைக்கு பல பெயர்கள் வந்த விஷயத்தை கூறியிருக்கிறார். ஒவ்வொரு யுகத்திலும் ஒவ்வொரு பெயர். 1. வ்ருஷபாசல 2. அஞ்சனாசல 3. சேஷாசல மற்றும் 4. வெங்கடாசல. விவாக விதி மற்றும் விவாக வைபவத்தை வர்ணித்திருக்கிறார். இறுதியில் ஸ்ரீவெங்கட அஷ்டகம் மற்றும் ஸ்ரீவியாசராஜ விரசித ஸ்தோத்திரத்தை தொகுத்திருக்கிறார்.

நித்ய பாராயணத்திற்கு ஏற்றதாக, வாதிராஜரின், புரந்தரதாசரின், பீமேஷ கிருஷ்ண, கபில நாமக பரமாத்மரின் மற்றும் தாமே இயற்றிய ‘நா நின்ன அரஸி பந்தெ’ என்னும் ‘ஸ்ரீனிவாஸ கல்யாண’ த்தின்

பாடல்களை இதில் தொகுத்திருக்கிறார். வேறு சில ஹரிதாசர்கள் இயற்றிய ஸ்ரீனிவாசனின் பாடல்களையும் இதில் சேர்த்திருக்கிறார். கடைசியில் ஸ்ரீஅனந்தாத்ரீஷரின் 'வெங்கடேஷ பாரிஜாத' வையும் சேர்த்து, புத்தகத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். ஹரிதாச வாஹினி பத்திரிக்கைக்கு தம் கட்டுரைகளை எழுதி அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார் ருக்மிணி. மஹிளா ஹரிதாசினிகளைப் பற்றி அதிகமாக எழுதிக் கொண்டிருந்தார்.

பேஜாவர் ஸ்ரீகளவர், ஒரு முறை, பாக்கெட் சைஸில் புத்தகங்களை வெளியிடும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார். பல வித்வாம்ஸர்கள் இப்படியான புத்தகங்களை வெளியிட்டனர். ருக்மிணியும் 'கர்னாடக வைஷ்ணவ அனுபாவி கவயித்ரியர்கள்' என்னும் புத்தகத்தை வெளியிட்டார். அதில் கர்னாடக ஹரிதாசினிகளைப் பற்றி எழுதினார். இந்தப் புத்தகத்தின் விலை அப்போது ரூ.3 ஆக இருந்தது.

பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கர்னாடக அரசு, 'சமக்ர ஹரிதாசர சாஹித்ய' என்னும் தொகுப்பினை வெளியிட்டனர். அப்போது ருக்மிணி அவர்களும் இந்த வேலையில் பங்கேற்றனர். இந்த தொகுப்பில் பல கன்னட ஹரிதாசினிகள் வெளிச்சத்திற்கு வந்தனர். ஓர்வாய் லட்சுமி தேவம்மா, ராதாபாய் மற்றும் நஞ்சன்கூடு திருமலாம்பா ஆகியோர் வாழ்க்கை வரலாறுகள் வெளிவந்தன.

இந்த அனுபவத்தின் பேரில், 'ஸத்வைஷ்ணவ ஹரிதாச மஹிளெயரு' (பள்ளாரி ஜில்லாவின் ஹரிதாஸினிகள்) என்னும் புத்தகத்தை 2008ம் ஆண்டில் எழுதி வெளியிட்டார் ருக்மிணி.

ருக்மிணியின் தாய் இறந்தபிறகு தன் ஒரு தம்பியின் வீட்டில் இருந்தார். அப்போதே அவருக்கு 80 வயது ஆகியிருந்தது. ஆனால் அப்போதும் அவருக்கு படிக்கும், எழுதும் ஆர்வம் குறையவில்லை.

ஆண்டு 2011ல் 'ஹெளவன கட்டெ ரங்கநாதனின் பக்த வருந்த' த்தின் தலைமை ஸ்ரீமதி ஷாந்தா ரகூத்தமன் அவர்கள், கிரியமா அவர்களின் 10ம் ஆண்டு ஆராதனையை ஏற்பாடு செய்தார். அப்போது ஒரு நாள் ருக்மிணி கிரிமாஜி அவர்களின் வீட்டிற்குச் சென்று அவரின் தேர்ந்த அனுபவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். எழுதுவதை நிறுத்தி அப்போது இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியிருந்தாலும், ஸ்ரீமதி ஷாந்தா ரகூத்தமன்

அவர்களுக்கு இதயபூர்வகமாக நான்கு வாக்கியங்களை எழுதிக் கொடுத்து ஆசிர்வாதம் செய்தார். 'பகவந்தனிடம் உண்மையின் அன்பு செலுத்துபவர்களில் ஒன்றே பாவனை இருக்கிறது. இது எனக்கு மனதில் தோன்றிய விஷயம். அவருக்கு பிரபஞ்சத்தின் எந்தவொரு பேச்சுகளிலும் இஷ்டம் இருக்கவில்லை. பகவந்தனின் ஸ்மரணை என்றால் என்றும் இல்லாத மகிழ்ச்சி' . இதுவே அவருடைய கடைசி கையெழுத்தாக இருக்கலாம். 8.7.2011.

பொதுவாக பெண்களின் சாகித்யம் - அதிலும் தேவரநாம, ஹரிதாச சாகித்ய என்றால், மூக்கு சுளிப்பவரே அதிகம். இதில் மடி ஏற்றவர் வேறு. அதை சொல்லக்கூடாது, இதை சொல்லக்கூடாது என்று தடைகள் வேறு. ஸ்ரீபாதராஜர், ஸ்ரீவியாசராஜர் மற்றும் வாதிராஜர் பெண்களுக்காகவே தேவரநாமாக்களை இயற்றியிருக்கின்றனர். புரந்தரதாசரோ 'ஹெண்டதி ஸந்ததி ஸாவிரவாகலி' என்று மத்வாசார்யரின் தத்வங்களையெல்லாம் கன்னடத்தில் நமக்குக் கொடுத்தார். ஜகன்னாததாசர்கூட பிரமேயங்களையும், தத்வங்களையும், வேத வேதாந்தத்தின் வாக்குகளை 'ஹரிகதாம்ருதசார' த்தில் கூறியுள்ளார்.

இதெல்லாம் பழைய விஷயங்கள். இந்த காலத்தில் பேஜாவர ஸ்ரீகள் பெண்களுக்கு ஞானத்தின் கதவினை விசாலமாகத் திறந்தார். பெண்களுக்காகவே பயிற்சிக்கூட்டங்களை நடத்தினார். தம் சிஷ்யர்கள் மூலமாகவே, தத்வங்களை மிகவும் எளிதாக விளக்கும்படி செய்தார். பாடும், எழுதும், பிரவசனம் செய்யும் பெண்களை ஊக்குவித்தார். இவர்களிலெல்லாம் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தவர் ருக்மிணி கிரிமாஜி என்றால் அது மிகைப்படுத்தப்பட்ட விஷயம் அல்ல.

அகில பாரத மாத்வ மஹா மண்டலத்தின் கேந்திர கச்சேரிகளில் பொறுப்பாளராக சேவை செய்ததுடன், 'தத்வவாத' மாத பத்திரிக்கையில் 'வழிகாட்டி' என்னும் பகுதிக்கும் சேவை செய்தார் ருக்மிணி.

மற்றொரு புறம், TTD தாச சாகித்ய ப்ராஜெக்டின் சிறப்பு அதிகாரியான திரு.அப்பண்ணாசார்யர் அனேக பஜனா மண்டலிகளை ஏற்படுத்தினார். திருப்பதி திம்மப்பனின் தங்க வாயிலில் மண்டலி பெண்களை

நிறுத்தினார். இந்த ப்ராஜெக்டின் அலுவல் சமிதியில் ருக்மிணி கிரிமாஜி அவர்கள் சேவை செய்தார்.

பெங்களூரு மல்லேஸ்வர 8ம் க்ராஸ்ஸில் இருக்கும் ஆஞ்சனேய ஸ்வாமி மாத்வ சங்கத்தில் 20 ஆண்டுகள் பல நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினார். ருக்மிணி கிரிமாஜி அவர்கள் லௌகிக மற்றும் அலௌகிக சேவைகளை செய்து, பற்பல பரிசு / சான்றிதழ்களைப் பெற்று கௌரவிக்கப்பட்டார்.

பள்ளியில் வேலை செய்தபோதே, 'மிகச்சிறந்த ஆசிரியை' விருதினை மூன்று முறை பெற்றவர் இவர். 'ரெட் க்ராஸ்' விருதும் பெற்றிருந்தார். மேலும் ஹரிதாச சாகித்ய சேவையினால் ஏகப்பட்ட விருதுகளைப் பெற்றிருந்தார். 'மாத்வ ஸமாஜஸேவா ரத்ன', 'ஸாஹித்ய-ஸம்ஸ்கிருதி ப்ரசார ப்ரவீண', 'ஸாஹித்ய ஸம்ஸ்க்ருதி ஸரஸ்வதி', 'குருகோவிந்ததாச ப்ரஷஸ்தி' போன்ற பல பட்டங்களையும் பெற்றார் ருக்மிணி அவர்கள்.

ஆனால் இன்று ருக்மிணி கிரிமாஜி அவர்களின் சிந்தனை மட்டும் நம்மிடம் இருக்கிறது. ஆண்டு 2012 வைசாக சுத்த த்ரயோதசி - ஸ்ரீநரசிம்ம ஜயந்தி அன்று ருக்மிணி அவர்கள் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

***

திருமதி. விஜயலட்சுமி ராகவேந்திராசார்ய (1940)

ஹரிதாஸ பரம்பரையில், புகழ்பெற்ற கல்லூரி பேராசிரியையாக வேலை பார்த்து, பல்வேறு விருதுகளை / பட்டங்களை பெற்ற ஹரிதாஸினிகளில் திருமதி. விஜயலட்சுமியும் ஒருவர்.

ஷிவமொக்காவில், கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் கிருஷ்ணவேணி தம்பதிகளுக்கு மகளாக பிறந்தார். விஜயலட்சுமி அவர்கள், B.Sc, B.Ed, M.A. Ph.D ஆகிய படிப்புகளை படித்து, ஒரு கல்லூரியில் பேராசிரியையாக வேலை பார்த்தார். இவருக்கு அரசு வேலையில் இருந்த ராகவேந்திராசார்ய என்பவருடன் திருமணம் ஆகி, வித்யா என்னும் ஒரு மகளும் இருக்கிறார்.

ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த திருமதி.விஜயலட்சுமி அவர்கள், மைஸூர் ஸ்ரீகுருகோவிந்த விட்டல தாஸரின் சிஷ்யரான, மாண்ட்யாவின் ஸ்ரீவராஹஹரி விட்டல தாஸரிடமிருந்து ‘மங்களாங்க ஹரிவிட்டலா’ என்னும் அங்கிதத்தினை 1999ம் ஆண்டு பெற்றார். கீர்த்தனைகளை இயற்றத் துவங்கினார்.

மத்வ ஸம்பிரதாயத்தின் ‘கன்னட கிருஷ்ண காவ்ய’ மற்றும் வல்லப ஸம்பிரதாயத்தின் ‘ஹிந்தி கிருஷ்ண காவ்ய’ இந்த இரண்டினையும் ஒப்பிட்டு ஒரு ஆராய்ச்சி கட்டுரை எழுதி, அதற்கு பெங்களூரு பல்கலைக்கழகத்திடமிருந்து Ph.D பட்டம் பெற்றார். பல்வேறு மடங்களில் நடைபெறும் ஹரிதாஸ ஸாகித்ய கூட்டங்களில் பங்கு பெற்று பேசுவதுடன், சிறு குழந்தைகளுக்கு ஸாகித்யத்தினை கற்றுக் கொடுத்தும் வருகிறார்.

ஹரிதாஸினியான திருமதி. விஜயலட்சுமி ‘மங்களாங்கஹரி விட்டல’ என்னும் அங்கிதத்தில் சுமார் 300 கீர்த்தனைகளை இயற்றியிருக்கிறார். 15க்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். ‘ஹரிதாஸ ஸாகித்ய பூஷண’ ‘ஹரிதாஸ ஸாகித்ய ரத்ன’ என்னும் பட்டங்களையும் பெற்றுள்ளார்.

1. பாண்டுரங்கனின் ஸ்துதி

இட்டிகல்ல மேலெ நிந்த^{3} தி^{3}ட்ட பண்ட^{3}ரிவிட்டலா
கெ^{3}ட்டியாகி^{3} ரட்டெ பிடி^{3}து^{3} தட்டனெ காயோ விட்டலா ||ப

பி^{3}ட்ட ஹ்யாங்கெ^{3} இரலி பாபவ நட்டுவ பாத^{3}வ விட்டல
கட்டிஹ ப^{4}வ கட்டுக^{3}ளனு குட்டி பி^{3}டி^{3}ஸோ விட்டலா ||அப

* இந்த கிருதியில் எதுகை, மோனைகள் மிகவும் அழகாக பொருந்தி வந்துள்ளது.

2. ஸ்ரீஹரியின் பாதங்களின் ஸ்துதி

பாத^{3} தோரோ பாபக^{3}ளளிவ பாத^{3} தோரோ ||ப
வேத^{3} பொக^{3}ளுவ மோத^{3} நீடு^{3}வ பாத^{3} தோரோ ||அப

ஹக^{3}லிருளென்னதெ^{3} ரமெயு ஸேவிப பாத^{3}வ தோரோ
க^{2}க^{3}ராஜன ஹெக^{3}லொளு ஶோபி^{3}ப பாத^{3} தோரோ

மக3னாகி3 மூர் ஹெஜ்ஜெ பூ4மிய ஆளெத3 பாத3 தோரோ
உகு3ரினிந்த3லி க3க3ன சேதி3ஸித3 பாத3 தோரோ ||1

கருணெயிந்த3லி க3ல்ல ஹெண்ண மாடி3த3 பாத3 தோரோ
ப4ரதனிகி3த்த பாது3கெ மெட்டித3 பாத3 தோரோ
ப4ரத்வாஜாஶ்ரம பாவனகொ3ளிஸித3 பாத3 தோரோ
துரதி3 வைரிகா3கி3 தரணி மெட்டினிந்த3 பாத3 தோரோ ||2

ஶகடன ப3டி3து3 புடி3புடி3 மாடி3த3 பாத3 தோரோ
தக தகனெந்து3 ப2ணி மேலே குணித3 பாத3 தோரோ
குகர்மி குருபன உருளிஸி பீ3ளிஸித3 பாத3 தோரோ
முகுதிதா3யக மங்க3ளாங்க3 ஹரிவிட்டல பாத3 தோரோ ||3

3. ஸ்ரீ ராம ஸ்துதி

ப3ந்த3 சந்த்3ர ராமசந்த்3ர ப3ந்த3 நோடெ3 ராணி ||ப
சந்த3த3 ஸீதெயொந்தி3கெ3 ப3ந்த3 நோடெ3 ||அப

பா3லராமயாக3 ரக்ஷிஸி ப3ந்த3 நோடெ3
பா3ளுகொட்டு கல்லு ப3ண்டெ3கெ3 ப3ந்த3 நோடெ3
பி3ல்லு முரிது3 பூ4மிஜெ ஸஹித ப3ந்த3 நோடெ3
பி3ல்லு ஹிடி3து3 பா4ர்க்க3வன்னெ கெ3லித3 நோடெ3 ||1

தந்தெ3 மாது கேளி வனதி3 நிந்த3 நோடெ3
தரதெ3 மாயா ம்ருக3த3 ஹிந்தெ3 ஹோத3 நோடெ3
தருணி களெத3ளெந்து3 ஹுடுகி3 தந்த3 ப3ந்த3 நோடெ3
தரணிஸுதன ஸசிவன ஸீள்த3 நோடெ3 ||2

மங்க3கு3ங்கு3ர நீடி3 மணிய கண்ட3 நோடெ3
மங்க3க3ளொட3னெ லங்காதி4பன கொந்த3 நோடெ3
மங்க3ளாங்கி3யொட3னெ புரகெ ப3ந்த3 நோடெ3
மங்க3ளாங்க3 ஹரிவிட்டல தா ப3ந்த3 நோடெ3 ||3

* பாலகாண்டத்திலிருந்து துவங்கி ராமாயண கதையை மிகவும் அழகாக ஹரிதாஸினி விஜயலட்சுமி அவர்கள் பாடியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த கீர்த்தனையில் பார்க்கலாம்.

4. ஸ்ரீனிவாஸ கிருதி

ஶரணு ஶரணு தே3வ ஸ்ரீனிவாஸ | கருணதி3ந்த3லி காயோ வெங்கடேஶ ||ப
மொரெய ஹொக்கிருவெ நா நின்ன தா3ஸ |
த்வரிததி3ந்த3லி மாடு3 அக4னாஶ ||அப

நின்ன பாத3கெ நித்ய நா நமிஸுவெ | என்னபராத3 பி3ன்னயிஸுவெ |
க4ன்ன மஹிம நின்னன்னே பே3டு3வெ | மன்னிஸெந்து3 நின்னன்னெ ஸ்துதிஸுவெ ||1

ஹெஜ்ஜெ ஹெஜ்ஜெ நமஸ்கார ஹாகி நானு | ஸஜ்ஜெகெ சித்ரான்ன பரமான்ன |
கஜ்ஜாய கடுபு3 நைவேத்3யவனு | ஸஜ்ஜாகி3 ப4க்தியிந்த3 நீடு3வெனு ||2

தப்பு காணிகெ கப்ப கொடு3வெனெந்து3 | ஒப்பிஸி ஹரகெ நீடு3வெ நிந்து3 |
அப்ப மங்க3ளாங்க3 ஹரிவிட்டல ப3ந்து3 | தப்பு ஒப்புக3ளன்னு எணிஸதி3ரெந்து3 ||3

* இந்தப் பாடலில் ஹரிதாஸினி விஜயலட்சுமி, வெங்கடேசனின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி, ஹெஜ்ஜெ நமஸ்காரம் செய்து, தான் செய்த அபராதங்களை கருணையுடன் மன்னித்து அருளவேண்டும் என்பதாக பிரார்த்தனை செய்கிறார்.

5. அங்கத3 மேலெ பி3ங்கதி3 குளித |
பங்கஜபாணி ஸ்ரீ லட்சுமிய ஸஹித ||ப

ஶங்கராதி3 வந்த்3ய ஹயக்3ரீவ மூருதி |
ஶங்கெயில்லதெ3 ப3ந்த3 ஞானானந்த3 ||அப

நிர்மல ஸ்படிக ஆஶாக்ருதி தே3வ | த4ர்ம மோக்ஷத3 ப்ரதீக தே3வ |
சர்மசக்ஷுவிகெ3 ஆகோ3சரனு இவ | து3ர்க3ணவ தோரிஸி ஸன்மார்க்க3 தோருவ ||1

வேத3 ஸ்வரூப வேத3 ப்ரதிபாத்3ய | மோத3 ஷரீர அச்சேத்3ய அபே4த்3ய |

வாதி3ராஜர ஹொரண நைவேத்3ய | ஸாத3ரதி3 உண்ட3 முனி ஜன வந்த்3ய ||2

அங்க3னெ ஸஹித அலௌகிக ஶரீர தா4ரி | ஆக3ஸவெ ஶிர விஶ்வ ஶரீரி |
யோகா3ஸனதி3 குளிதஹ ரக்கஸாரி | மங்க3ளாங்க3 ஹரி விட்டல அக4ஹாரி ||3

* லட்சுமி உடனான ஸ்ரீஹரியை வணங்கியிருப்பது மிகவும் அழகாக இருக்கிறது. வானையே தலையாகக் கொண்டவன் ஸ்ரீஹரி. விஸ்வரூபி. யோகாஸனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் பரம யோகி.

6. ஸ்ரீ கணபதி ஸ்துதி

பாரோ க3ணநாயக நம்ம மனெகெ3
கோரி கை முகி3வெ அடி3க3டி3கெ3 ||ப

த்3வாரத3 ப3ளி நில்லு அரெக3ளிகெ3
ஆரதி பெ3ளகு3வெ அடி3க3ளிகெ3 ||அப

அலங்கரிஸித3 ஆ மண்டப நோடு3
நலினலியுதலி ப3ந்து3 கூடு3
ஜலதி3ந்த3 ஹாடோ3 ப4க்தர நோடோ3
நலிவிந்த3 பே3டி3த3 வர நீடு3 ||1

சக்குலி கோடு3ப3ளெ முச்சோரெ
அக்கரதி3 கொடு3வ உடு3கோ3ரெ
சிக்க சிக்க மக்கள ஜயகார
லெக்க ஹாகி மாடு3வ நமஸ்கார ||2

21 கடுபு3 மோத3கவு துப்ப
பாயஸ நினகெ3 அர்ப்பிதவு
அப்ப மங்க3ளாங்க3 ஹரி விட்டல த3யவு
தப்பதெ3 கருணிஸு அனுதி3னவு ||3

இவ்வாறாக, ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்திற்கு அற்புதமான கீர்த்தனை ஸாகித்யங்களை காணிக்கையாக கொடுத்திருக்கும் ஹரிதாஸினி திருமதி விஜயலட்சுமி அவர்களுக்கு ஸ்ரீஹரி, ஆயுள் ஆரோக்ய

ஐஸ்வர்யங்களைக் கொடுத்து அருளட்டும் என்று வேண்டிக் கொள்வோம்.

***

T.N. நாகரத்னா (1945 -)

தும்கூரு நாகஷர்ம மற்றும் ஹொன்னடிகெ ராஜலட்சுமி அவர்களின் மகளான டி.என். நாகரத்னா 1945ம் ஆண்டில் மத்யபிரதேச மாநிலத்தில் பிறந்தார். இவருக்கு சுமார் 3 வயது ஆகும்போது இவர் குடும்பம் ஷிவமொக்கா வந்து சேர்ந்தது. இங்கே அவர் தமது BA படிப்பு முடிக்கும்வரை தங்கியிருந்தார். சிறு வயதிலிருந்தே சங்கீதம் கற்றுக்கொண்டு அதில் நன்றாக பயிற்சி பெற்றிருந்தார். 1965ம் ஆண்டில் BA படிப்பினை முடித்தார். பிறகு அவர் மைஸூருக்கு வந்து அங்கு பல்கலைக்கழகத்தில் 1967ம் ஆண்டில் கன்னட MA படிப்பினை முடித்தார். இந்த இரண்டு பட்டங்களிலும் அவர் தங்கப் பதக்கம் வென்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1971ம் ஆண்டு திரு.N.V.குருராஜ் அவருடன் திருமணம் நடந்தது. அதன் பிறகு அவருக்கு பிரதிபா என்னும் மகளும், வாஸுதேவ என்னும் மகனும் பிறந்தனர். படிப்பதில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவரான நாகரத்னா, மானஸ கங்கோத்ரி கன்னட அத்யயன நிறுவனத்தில், டாக்டர். வரதராஜராவ் அவருடைய வழிகாட்டுதலில் அவரது ஆராய்ச்சிக்கு உதவியாக தன்னுடைய வேலையை துவக்கினார்.

ஹரிதாஸ ஸாகித்ய சேவைக்கு கிடைத்த பரிசுகள் / விருதுகள்:

ஹரிதாஸ பரம்பரையை சேர்ந்தவரான திருமதி. நாகரத்னா, 20 புத்தகங்கள் மற்றும் 100க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். அவருடைய ‘ஸ்ரீபாதராயரின் கிருதிகள்’ என்னும் புத்தகத்திற்கு 1980ம் ஆண்டில் ராஜ்ய ஸாகித்ய அகாதமியின் விருது கிடைத்தது. குழந்தைகளுக்காக இவர் எழுதிய ‘ஹை ஹை குதிரை’ அனைவராலும் விரும்பும் புத்தகமாக உள்ளது. 1975ம் ஆண்டில் டாக்டர். வரதராஜராவ் அவரின் வழிகாட்டுதலில் இவர் இயற்றிய ‘ஹரிதாஸர்களின் பக்தி ஸ்வரூப’ என்னும் புத்தகத்திற்கு, மைஸூர் பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு P.hd பட்டம் வழங்கி கௌரவித்தது.

டாக்டரேட் பட்டம் பெற்ற முதல் பெண் என்னும் பெருமையும் இவருக்கு வந்து சேர்ந்தது.

ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்திற்கு இவர் செய்த மிகச்சிறந்த பணிகளை பாராட்டும் விதமாக இவருக்கு 'ஹரிதாஸ வித்வன்மணி' மற்றும் 'ஹரிதாஸ ஸாஹித்ய ஷிரோமணி' ஆகிய பட்டங்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

கர்னாடக அரசு மேற்கொண்ட, ஸமக்ர தாஸ ஸாகித்ய புத்தகங்களை வெளியிடும் பணியில், இவரும் அரும்பணி ஆற்றியுள்ளார். இவறைத் தவிர, இவர் பல்வேறு நாடகங்களையும் எழுதி இயக்கியுள்ளார். பல்வேறு நிறுவனங்களிலிருந்து, பல்வேறு பரிசு / விருதுகளையும் திருமதி. நாகரத்னா அவர்கள் பெற்றுள்ளார்.

இவரது கிருதிகள்:

முளுபாகிலு ஸ்ரீபாதராஜ மடத்தின் அழைப்பின் பேரில், ஒரு ஹரிதாஸ ஸாகித்ய நிகழ்ச்சிக்காக, இவர் அங்கு சென்றிருந்தபோது, 'ஸிரிகங்காஜனக' என்னும் அங்கிதம் திருமதி. நாகரத்னாவிற்கு கிடைத்தது. அன்றிலிருந்து, ஸ்ரீபாதராஜரின் அருளால், இவர் 'ஸிரி கங்கா ஜனக' என்னும் அங்கிதத்தில் பல்வேறு கீர்த்தனைகளை இயற்றத் துவங்கினார். 'ஸிரி கங்கா ஜனக கீர்த்தனைகளின் தொகுப்பு' என்னும் புத்தகத்தில் இவரது 99 தேவர நாமாக்களும், 5 உகாபோகங்களும் வந்திருக்கின்றன. இவரது கிருதிகளில் சிலவற்றை இங்கு பார்ப்போம்.

1. ஏஸு ஸுக2வோ ஹரியே எந்த ஸொப3கோ3
மானவ ஜனுமவிது3 ஈ நின்ன ஸ்ருஷ்டி ||ப

கோகிலெய கூகு3 மாவின சிகு3ரு
மாகி3ய சளி மாக3த3 மல்லிகெ3
ஆக3ஸத3 கடு3நீலி நக்ஷத்ர மிஞ்சுக3ளு
ஸொக3யிஸுவ ஸூர்ய சந்த்3ரரு ||1

நீனித்த அவனி நீனித்த அப்பு
நீனித்த பவன நீனித்த பாவக
நீனித்த அவகாஶ நீனித்த ஜனும

நீனித்த காயவிது3 நின்ன ப்ரஸாத3 ||2

ஹுணஸெந்து3 ஹுளி உப்பு ஒரகு3
மெணஸின கார கஹி ஸிஹி மொக3ரு
க3ணனெயில்லத3 ஸொப3கு3 கம்பனெய சிகு3ரு
எணிஸிதொ3டெ3 ஸிரிக3ங்கா3ஜனக நீனித்த ஜக3வு ||3

2. ஸ்ரீஹரியின் தசாவதாரத்தைப் பற்றிய ஒரு பாடல்.
ஆவமோடி3ய மாடி3த3 நின கா3வ ஹாடனு ஹாடி3த3 ||ப
தா3னவாந்தக மானினி அபி4மான காய்து3 ஆ கா3ருடி3க3 ||அப

ரெப்பெ மிடு3கி3ஸுவ சிப்பு ஹொத்திஹ கப்பு மை கடு3 உக்3ரனு
அப்பட வடுவேஷதா4ரி தா தப்பதெ3 தாய்த1லெ கடி3த3வ ||1

ஜடெய குடில யோசிஸி நடிஸித3
சடுல ஹயவனு ஏரிதோர்த3
தி3டவு அவனு ஆராவ செலுவ ||2

அங்க3னெயே நீ ப3யஸி நிந்தெ3ஹெ ஸிரி
க3ங்கா3ஜனக ஸங்க3 ஸுக2
மங்க3ளாங்கி3யே மாரஜனனியே
ஹிங்க3த3 பத3வி படெ3வெனெனுவெ ||3

3. யாகெ ஹலுபு3விரி ஹெண்ணுஹெத்தெவெந்து3
ஸாகு மாடி3ரி நிம்ம ப்ரலாபவன்னு ||

பே3கு க3ண்டெ3ம்ப பே3கு3தி3யன்னு
லோகலோகரிகாகி3 ஹிடிதி3ஹிரேனு ||அப

மமதெய மாதெ டா3க்டரு ஆக்டரு, கண்ட3க்டரு
ஸமதெய இன்ஸ்பெக்டரு டை3ரக்டரு
ஸுமதி ஸுகு3ணெ ஸம்பன்னெ மக3ளிரலு
நிமகே3கெ நெனெகு3தி3 மக3ன சிந்தெ |1

மாடு3விரி அமெரிகெகெ3 மக3ன ரவானெ |
நீடு3விரி எல்லத3கு ஹஸிரு நிஶானெ
கேடி3க3னு கையத்தி ஹேளுவனு குட்-பை |

பே3டு3வனு நிம்மெல்ல ஸம்பத்து பை பை ||2

முதி3தனத3 ஆஸரெகெ மக3ள மரெஹோகு3விரி |
ஸத3ரவல்லவெ நிமகெ3 மக3ளு அளிய
இது3வெ இந்தி3ன தாய்தந்தெ3யர ப4வணெ
அத3னோடி3 முஸி முஸி நகு3வ ஸிரிக3ங்கா3 ஜனக ||3

பெண்ணைப் பெற்றதற்காக ஏன் வருத்தப்படுகிறீர்கள்?. உங்கள் பையன் பெரியவன் ஆனதும், வெளி நாட்டுக்குப் போய்விடுவான். பிறகு உங்களை பார்த்துக் கொள்ளப் போவது உங்கள் பெண்ணே என்பதாக இந்தப் பாடலில் பெண் குழந்தைகளின் சிறப்பினை விளக்கியுள்ளார் ஹரிதாஸினி. கூடவே, பற்பல ஆங்கிலச் சொற்கள் டாக்டர், கண்டக்டர் என பயன்படுத்தியிருப்பதும் மிகவும் அழகாக வந்திருக்கிறது.

4. மல்லிகைப் பூவை பார்க்கும்போதெல்லாம், அவற்றை ஸ்ரீஹரியின் பாதங்களுக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று நாகரத்னா அவர்கள் விரும்புகிறார். அப்படிப்பட்ட மல்லிகையின் ஜன்மம் ஸார்த்தகம் ஆயிற்று என்று இங்கு பாடுகிறார்.

அரளு அரளு மல்லிகெ3 நீனு |
அரளி கம்ப ஸூஸு ||ப

ஸுருளி ப3ள்ளிலி அரளி நிந்திஹ தரளெ ஆஹ
பி3ரிது3 பி3ங்கவ தாளிஹெ ||அப

ஹஸிரு சப்பரத3 மேலெ மொஸரு செல்லித3 ரீதி ஆஹா
ஹெஸரெ சந்த3 நின்ன உஸிரு மகரந்த3 ||1

ஸுத்து ஸுத்தினலி அரளினிந்த க3த்து கு3லாபி3ய க3ம்மத்து ஆஹ
பி3த்து கண்ணு ப3ந்து3 ஜேனு எத்த திருகு3வெ தலெயெத்து ||2

நில்லு தரளெ ஒல்லெ என்னதி3ரு கு4ல்லு கு4லுகெனெ தெரளி ஆஹ |
புல்லலோசன ஸிரிக3ங்கா3ஜனக ப3ல்லவ அவன பாத3 ஸேரு நிஸ்சய ||3

5. ஹஸிவாகு3திதெ3 எனகெ வஸுதீ4ஶனெ | ப3ஸவளிது3 ப3ளலி பெ3ண்டா3கு3திஹெ ||ப
ஹுஸியல்லவோ நின்னாணெ | ஶேஷ ஶயன ஸ்ரீஶ ஸர்வேஶ ||அப

நின்ன ஸ்ரவணவெம்ப3 கேஸரிபா3து | நின்ன நெனஹின ப3காளபா3து |
நின்ன கீர்த்தனெய காராபா3து | நின்னர்ச்சனெய கர்ஜிகாயி நெனெனெனெது3||1

நின்ன நாமாம்ருதவ குடி3ய ப3யஸி | என்ன துடி பா3யி ஒணகு3திவெ |
முன்ன முன்னீரிந்தெ3த்3து3 பா3ரோ |
நின்ன நாமாம்ருதத3 ஸவிய தோரோ ||2

அன்னவனுண்டு3ண்டு3 ஜட்3டு3க3ட்டிதெ3 நாலகெ3 |
நன்ன கையடு3கெ3 ருசிஸலொல்லது3 நனகெ3 |
பன்னகா3சலவாஸ ஸிரிக3ங்கா3 ஜனக தொ3ரெயெ |
நின்ன அரிவெம்ப3 பரமான்னவ பி3ட3தெ3 ப3டி3ஸோ ||3

* இந்தப் பாடலில் ஹரிதாஸினி, ஸ்ரீஹரியின் அர்ச்சனையை சுவையான சிற்றுண்டிகளின் பெயர்களுடன் ஒப்பிட்டு அழகாக வர்ணித்திருக்கிறார்.

6. துங்கா ஸ்துதி

துங்கெ3ய ஸலிலத3 மங்க3ள தரங்க3 ரங்கே3ருதலிதெ3 கெம்பாகி3 ||ப
முளுகு3வ ஸூர்யன கிரணக3ளெல்லவு களகளிஸுதலிவெ ரங்கா3கி3 ||அப

ஶரதி4ய நெனபலி குணியுத ஹாரி | பரிதி4ய ஹிக்3கி3ஸி நலியுத ஸேரி |
கு3ருவதி3 ஹிக்3கு3தெ முன்னுக்கெ நாரி | ஸரஸதி3 ஸாக3ர ஸந்தி4ஸெ மீரி ||1

ஸிரிக3ங்கா3ஜனக குவரி மனோஹரி | பரிபரி ஸம்ப்4ரம ஸடக3ர தாளி
பரி பரிதோ3டு3த ஸாக3ர ஸேருவ | ஸரஸவ நோடி3ரி ப3ன்னிரி எல்ல ||

* சூர்ய அஸ்தமனம் ஆகும் சமயத்தில், துங்கையின் நீரில் அந்த சிவப்பு வண்ணத்தைப் பார்த்து, அந்த காட்சியில் தன் மனதை பறிகொடுக்கிறார். அந்த துங்கையானது கடலில் கலக்கும் காட்சியை காண்பதற்கு ஹரிதாஸினி தம் தோழிகளை அழைக்கிறார் என்பதாக இந்த கிருதி இருக்கிறது.

இவ்வாறு சரளமான மொழிகளிலும், அபாரமான கருத்துகளையும் கொண்டதாக இவரது கிருதிகள் இருக்கின்றன. ஹரிதாஸினி நாகரத்னா அவர்கள், தற்போதும், ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்தின் செயல்களில், பாடல்களை தொகுப்பது, இயற்றுவது, கட்டுரைகளை / புத்தகங்களை எழுதுவது என்று இதன் மூலம் ஹரிகுருகளின் சேவையை தொடர்ந்து செய்து கொண்டு வருகிறார். வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுவிட்டாலும், அவரது ஹரிதாஸ சேவை தொடர்ந்து கொண்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்க விஷயம் ஆகும். ஹரிதாஸ ஸாகித்யத்திற்கு இவர் மேன்மேலும் அபாரமான பங்களிப்பு செய்ய வேண்டும் என்று, ஹரிவாயு குருகளிடம் வேண்டிக் கொள்வோமாக.

***

B.ஜெயம்மா (1945 -)

பெங்களூரு குடிபண்டெ வாஸுதேவராவ் மற்றும் யஷோதாம்ம தம்பதிகளுக்கு மகளாக ஜயம்மா அவர்கள் 02.01.1945ம் ஆண்டு பிறந்தார். பின், பள்ளிக் கல்வி முடித்து, M.A. B.Ed ஆகிய மேற்படிப்பையும் முடித்தவரான ஜெயம்மா அவர்களின் திருமணம், அரசு வேலையில் இருந்த ராமராயர் அவருடன் நடந்தது. இவர்களுக்கு குருப்ரஸாத் மற்றும் லதா என்னும் வாரிசுகளும் பிறந்தனர்.

ஜயம்மா அவர்களுக்கு ‘ப்ராணேஷ கேசவ’ என்னும் அங்கிதமும், அவருடைய கணவரான ராமராயருக்கு ‘ரங்க நரஸிம்ஹ கேஷவ’ என்னும் அங்கிதமும், ஜாம்பவதிப்ரிய விட்டல தாஸர் என்னும் குருவின் மூலம் கிடைத்தது. தங்களின் வேலைகளிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற தம்பதிகள், தொடர்ச்சியாக ஹரிவாயுகுருகளின் ஸேவையினையும், ஹரிதாஸர்களில், பக்தியை கொண்டவர்களாக,

நிரந்தரமாக புராண பிரவசனங்களின் ஸ்ரவணம், ஹரிகதாம்ருதஸார படிப்பது, கேட்பது ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர்.

திருமதி ஜெயம்மா அவர்கள் தொகுத்த புத்தகங்கள்:

1. ஹரிதாஸர்களின் கிருதிகளில் தசாவதாரம் (2007): பல்வேறு ஹரிதாஸர்களால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ரீஹரியின் தசாவதார கிருதிகளை இந்த புத்தகத்தில் தொகுத்திருக்கிறார்.

2. ஹரிதாஸர்களின் கிருதிகளில் கேசவ நாமா (2013): பல்வேறு ஹரிதாஸர்களால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ரீஹரியின் 24 மூர்த்திகளின் கிருதிகள் இந்த புத்தகத்தில் தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 22க்கும் மேற்பட்ட ஹரிதாஸர்களின் சுமார் 50 பாடல்களை இந்தப் புத்தகத்தில் காணலாம்.

3. தாஸ ஸாகித்ய விஸிஷ்ட கோஷ (அகராதி) என்னும் புத்தகம் 2013ம் ஆண்டு, TTD Trust மூலமாக வெளியிடப்பட்டது.

4. தபோநிதி விஷ்வ வந்த்ய ஸ்ரீவித்யாமான்ய தீர்த்தர் என்னும் இவரது புத்தகம் 2014ம் ஆண்டில், உடுப்பி பலிமாரு மடத்தினவரால் வெளியிடப்பட்டது.

5. ஹரிதாஸர்களின் கிருதிகளில் ஸ்ரீனிவாஸனின் வர்ணனை : என்னும் தொகுப்பில் பல்வேறு ஹரிதாஸர்களின் ஸ்ரீனிவாஸனின் வர்ணனையை எப்படி செய்திருக்கின்றனர் என்பதை அழகாக தொகுத்திருக்கிறார் ஹரிதாஸினி.

6.ஹரிதாஸர்களின் கிருதிகளில் ஸ்ரீமத் பாகவத: அகில கர்னாடக தத்வஞான ப்ரதிஷ்டான மற்றும் ஹரிதாஸ ஸாகித்ய மஹாவித்யாலயத்தின் மூலம் கொடுக்கப்படும் 'புரந்தர ப்ரஷஸ்தி' என்னும் விருதிற்காக எழுதப்பட்ட இந்த புத்தகத்தில், பல்வேறு ஹரிதாஸர்கள் இயற்றிய பாகவத கிருதிகளை தொகுத்திருக்கிறார். வெளிவந்த ஆண்டு 1914.

ஹரிதாஸினி இயற்றிய உகாபோகங்கள்:

1. மனவெம்ப^{3} மர்கட ப^{3}லு பா^{3}தெ^{3}ப^{3}டி^{3}ஸுதிதெ^{3}

ப்ராணேஶ கேஶவனே நீ த^{3}யமாடி^{3} ஸலஹோ

2. வாமனரூபி த^{3}ஶாவதாரியே
நின்ன அனந்த ரூபத^3 பாத^3 ஸ்மரணெ
எனகி^{3}த்து ஸலஹோ ப்ராணேஶ கேஶவனே.

3. கம்ஸ ஜனகன பந்த^{4}னத^{3}ல்லிரிஸித^3
கம்ஸாரி ஜனகன ப^{3}ந்த^{3}னவ பி^{3}டிஸிதந்தெ^{3}
ப்ராணேஶ கேஶவனே என்ன ப^{3}ந்த^{4}னவ பி^{3}டி^{3}ஸய்யா

4. அம்பி^{3}க^{3}னு நீனே ஶ்ரீஹரி சுக்காணியு நின்னதே^{3} ஶ்ரீகிருஷ்ண
ப^{4}வ கட^{3}லிகெ^{3} ஹரிகோலாகி^{3} பாருமாடோ^{3} ப்ராணேஶ கேஶவ
நா நின்ன தா^{3}ஸானுதா^{3}ஸ க்ருபெ மாடோ^{3} ரமாமாத^{4}வனே.

திருமதி ஜெயம்மா அவர்கள் செய்த ஸாதனைக்கு கிடைத்த விருதுகள் / பட்டங்கள்:

1. 2006ம் ஆண்டு - ஹரிதாஸ ஸாஹித்ய பூஷண
2. 2008ம் ஆண்டு ஹரிதாஸ ஸாஹித்ய ரத்ன
3. 2010ம் ஆண்டு ஹரிதாஸ ஸாஹித்ய விஷாரத
4. 2012ம் ஆண்டு மத்வஶ்ரீ
5. 2013ம் ஆண்டு M.Philக்கு சமானமான விருது.

இவ்வாறாக பல்வேறு புத்தகங்களை தொகுத்து, தொடர்ந்து ஹரிதாஸ ஸேவையில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஹரிதாஸினி ஜெயம்மா அவர்கள் மேன்மேலும் இவ்வாறு ஹரி சேவையினை செய்ய வேண்டும் என்று ஹரிவாயு குருகளின் பிரார்த்தனை செய்வோம்.

***

ஜயலட்சுமி மங்களா மூர்த்தி (1952 -)

ராய்ச்சூர் ஜில்லா, தேவதுர்கா தாலுகா, கொப்பர கிராமம் என்பது, கர்னாடகாவில் மிகவும் புகழ் பெற்ற இதிகாச, புராண, தார்மிக க்ஷேத்திரம் ஆகும். இங்கிருந்த ஶ்ரீ லட்சுமி நரசிம்ம தேவாலயத்தின் அர்ச்சகர் - கிரியாச்சார். ‘கார்பர நரஹரி’ என்னும் அங்கிதத்தால் அனேக கீர்த்தனைகளை இயற்றியிருக்கிறார்.

கிரியாசார்யரின் மகனான கார்பர ஜயாசார்யர் மற்றும் லலிதாபாய் இவர்களின் மகளாக ஜயலட்சுமி அவர்கள் 1952ம் ஆண்டில் பிறந்தார். இவருக்கு இரு சகோதரர்கள். இரு சகோதரிகள். மெட்ரிக் தேர்வு முடித்தபின், ஜயலட்சுமி அவர்களுக்கு, மங்களாமூர்த்தி குடும்பத்தை சேர்ந்தவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணாசார்யருடன் 1967ம் ஆண்டு திருமணம் நடந்தது. இந்த தம்பதிகளுக்கு நான்கு பேர் மக்கள் பிறந்தனர். குழந்தைகள் பிறந்தபின், ஜயலட்சுமி அவர்கள் 1975யிலிருந்து 1996 வரை மேற்படிப்பு படித்து, குல்பர்கா பல்கலைக்கழகத்தில் பி.ஹெச்.டி முடித்தார். பின்னர், இவர், ராய்ச்சூரில், SSRG பெண்கள் கல்லூரியில் கன்னடத் துறை பேராசிரியராக பணிபுரிந்து, அதிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

தன்னுடைய தாத்தாவான கார்பர நரஹரி கிரியாச்சாரிடமிருந்து, ஜயலட்சுமி அவர்கள் 'ஸ்ரீகிருஷ்ண' மந்திரத்தை உபதேசம் பெற்றார். பின், அவருக்கு ஹரிதாஸினி ஆகவேண்டும் என்னும் ஆசையும் வந்தது. அப்படியே ஒரு நாள் கனவில் தெய்வாதீனமாக 'நரசிம்ம விட்டலா' என்னும் அங்கிதமும் கிடைத்தது. தன் தாத்தாவையே தன் குருகளாக நினைத்து, 1984ம் ஆண்டிலிருந்து 'நரசிம்ம விட்டலா' என்னும் அங்கிதத்தில் நூற்றுக்கணக்கான கீர்த்தனைகளையும், உகாபோகங்களையும் இயற்றியிருக்கிறார். தாஸ ஸாகித்யத்தைப் பற்றி தென்னிந்தியாவில் பல்வேறு நகரங்களில் 400க்கும் மேற்பட்ட உபன்யாசங்களை செய்திருக்கிறார். புராணங்கள், பகவத்கீதை, ஹரிகதம்ருதஸாரம், ஆகியவற்றையே தன் மூச்சாக கருதி வந்தார். 40க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளை பல்வேறு பத்திரிக்கைகளில் எழுதியிருக்கிறார்.

இவரது சொந்த புத்தகங்கள்:

1. கர்னாடகத்தின் முக்கிய ஹரிதாஸர்கள் - 1994.
2. கார்பர க்ஷேத்திர மகிமை - 1999
3. ஹரபனஹள்ளி பீமவ்வா - 1999
4. குல்பர்காவை சேர்ந்த ஹரிதாஸர்கள் - 2004
5. ஸ்ரீகோபாலதாஸர் - 2004.

இவர் தொகுத்த புத்தகங்கள்;

1. லகுமீஷ கீர்த்தன மஞ்சரி - 1995
2. ஸ்ரீமத் ஸுதாசார்ய கீர்த்தன மஞ்சரி - 1997

3. ஸ்ரீவரதேந்த்ர தீர்த்தரின் ஸுளாதிகள் - 1997
4. ஹரபனஹள்ளி பீமவ்வாவின் பதங்கள் -1998
5. ஸமக்ர தாஸ ஸாகித்ய தொகுப்பு - 2006
6. ஹரிதாஸர்கள் இயற்றிய பயலாட்டங்கள் - 2006
7. ஸ்ரீகார்பர லட்சுமி நரசிம்ம ஸ்வாமியின் மங்களாஷ்டகம் - 2010

ஜயலட்சுமி அவர்கள், பி.ஹெச்.டி பட்டம் பெற்றபிறகு, கர்னாடகாவின் பல்வேறு நிறுவனங்களால் / கல்வி அமைப்புகளால் பாராட்டப்பட்டிருக்கிறார். வானொலியில் பல்வேறு உபன்யாசங்களை செய்திருக்கிறார். மொத்தத்தில், டாக்டர். ஜயலட்சுமி மங்களாமூர்த்தியின் பெயர் கர்னாடகாவின் மக்களின் இதயத்தில் இருக்கிறது என்றே சொல்லலாம்.

கீர்த்தன ஸாகித்ய

தேவதா கக்ஷையில் கணபதி, முக்யபிராண, லட்சுமி, துளஸி, ஸ்ரீஹரி, ஸத்ய நாராயண ஆகிய தேவதேவியர்களை தம்முடைய கீர்த்தனையில் பாடியிருக்கிறார் ஹரிதாஸினி ஜயலட்சுமி. யதி கக் ஷையில் ஸ்ரீஸுஷமீந்திர தீர்த்தர், ஸ்ரீ ராகவேந்திர ஸ்வாமிகள் மற்றும் ஸ்ரீவாதிராஜர் ஆகியோர் மேலும், ஹரிதாஸர்களில் ஸ்ரீகிரியாசார், இபராமபுர அப்பாவரு, ஷ்யாமஸுந்தர தாஸர், கோபாலதாஸர், ஸ்ரீஷ தாஸர் ஆகியோர் மேல் கீர்த்தனைகளை இவர் இயற்றியிருக்கிறார்.

இவருடைய சில கிருதிகளை பார்ப்போம்.

1. உகாபோக
பி^{3}ரம்மபுரவிது^{3} ஈ தே^{3}ஹ பர பி^{3}ரம்ம மூருதி நெலஸிருவ
ஸத்யமூருதிய நித்ய ஸன்னிதி^{3}யல்லி எத்திபிடி^{3}தி^{3}ருவ ஹ்ருத்புஷ்கரவ |
ஒத்திப^{3}ஹ கண்டகவ கித்தி களெயொகெ^{3}து^{3} அத்தித்த ஒள ஹொரகெ^{3} சித்ப்ரகாஶனு
ஸிரி நரஸிம்ஹ விட்டலனு பொளெவனு ஹ்ருத^{3}யாகாஶத^{3} ஆகாஶ நாமகனு ||

2. ஸத்ய நாராயண ஸ்வாமியின் ஆரதி பாடல்
முத்தின ஆருதி ப^{4}க்திலி பெ^{3}ளகு^{3}வெ ஸத்ய நாராயண தே^{3}வனிகெ^{3}

உத்தம வ்ரதவனு த4ரெயல்லி பி3த்தித3 ஸர்வோத்தம ஸ்ரீஹரிகெ3
மங்க3ளமஹிமன ப்ரஸாதவனுபேக்ஷிஸெ | துங்க3த்4வஜனனு ஸலஹித3கெ3 |
ஹிங்கி3ஸி ப4குதர து3ரிதவ பொரெயுவ | நரஸிம்ஹ விட்டல ஸ்ரீஹரிகெ3 ||

3. ஸ்ரீஷ்யாம ஸுந்தர தாஸர் மேலான கிருதி

வர்துலாசார்ய ரெந்தெ3னிஸுத த4ரெயொளு
ஹரிப4க்தி ஸுதத்வக3ள பி3த்தரிஸுதலி |
ஹரிகதாம்ருத ஸார பேளுத ஸுஜனரிகெ3
வர கவிக3ளெனிஸித3 கா4ஸெகொ3ளிப
அகுராஶிக3ளியுவவோ |
ஸ்ரீஶன ஒலுமெயு ஸ்திர வாகு3வுத3ய்யா ||

என்று ஸ்ரீஷ்யாம ஸுந்தர தாஸரை ஹரிதாஸினி 5 நுடிகளில் போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

4. ஸ்ரீஹனுமந்த தேவரின் ஸ்துதி

ப3ளிரெ ப3ளிரெ ஹனுமா ப3ளிரெ ப3ளிரெ ஹனுமா ஹனுமா |ப
நின்னொடெ3யனல்லி த்3ருடஞான ப4குதி கொடு3 ||அப

ஜக3தொ3ளு நிம்மய மஹிமெ அபார
பாமர நானெந்து3 ப3ண்ணிபெனய்யா |
ஸ்ரீஹரி ப்ரேமத3 குவரரு நீனு
ஸ்ரீ ராமனல்லி ரதி இத்து பாலிஸய்யா ||[1]

கலியு நிக்3ரஹிஸித3 பீ4ம ப3லாட்4யனெ
ஸவரிதெ3 கௌ3ரவ து3ருளரன |
கருணாகர ஸிரி கிருஷ்ணன த3யெயு
நிருத தொ3ரெயுவந்தெ நீ க்ருபெ மாடோ3 ||[2]

நின்ஹொரதின்னு காயுவராரய்யா ஸலஹு
த3யதி3ந்த3 ஸர்வக்ஞ மூருதி |
மத்4வ ஸுஶாஸ்த்ரதி3 ஸாத4னெ மாடி3ஸோ
நரஸிம்ஹ விட்டலன தோரிஸு கு3ருவெ ||[3]

5. ஶ்ரீலட்சுமிதேவி ஸ்துதி

அம்மா எனகெ3 நீ அனுக்3ரஹ மாடெ3 |
ஸும்மனஸர தாயி கருணதி3 நோடெ3 ||ப

பொ3ம்ம ப4வாதி3க3ள கடெக3ண்ணீலி ஸ்ருஷ்டிஸுவி |
நினகெ3ணெ யாரம்ம அக்ஷர புருஷளெ ||அப

தே3ஶகாலக3ளிந்த3 ஸமளெனிஸுத ஹரிகெ3
ஶ்ரீஶன ப்ரீதிய ஸதியு நீனம்ம |
கு3ணபூர்ணன பாத3 ஸ்மரிஸுத்த அனுக்ஷண
கு3ணக3ளிந்த3 நீ அமரளெனிஸுவி ||1

ஶ்ரீபூ4 து3ர்கா3 ரூபக3ளிந்த3
ஶ்ரீ ஹரிய ஸேவிஸுவி ப3கெ3ப3கெ3யிந்த3
ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸ வர்க்க3த3லி
ஶ்வேத, கெம்பு, நீல வர்ணதி3 ஸ்தி2தளெ ||2

ஏஸேஸு ரூபவ ஹரி தானு தாளுவ
ஆஸாஸு ரூபவ த4ரிஸுவி தே3வி |
ஶ்ரீஹரி ஸங்கல்பவ முன்னவெ திளியுத
மோத3வ ப3டி3ஸுவி பாத3 ஆராத3களெ ||3

ஏஸேஸு ஜனுமக3ள தா3டி ப3ந்தி3ஹெனோ
முந்தே3ஸு யோனிக3ளோ கொ3த்தில்லா தாயி |
இந்தீ3க்ஷணவெ நரஸிம்ஹ விட்டலனொடனெ
ஹ்ருன்மந்திரத3லி நீனு த3ருஶன நீடெ3 ||4

6. ஶ்ரீதன்வந்திரி ஸ்துதி

த3யவிரலி த3யவிரலி த3ன்வந்திரியெ |
வித3வித3த3 தாபத3லி கடுனொந்தெ3 தே3வா ||ப

ஆதி3பௌ3திகத3ல்லி ஆதி3தெ3ய்விகத3ல்லி
ஆத்3யாத்மனு நீனெ ஏகாத்மனெ |
அச்யுதானந்த3 கோ3விந்த3 நின்னய நாம
ஸ்வச்ச மனத3லி ஸ்துதிப பா4க்3ய கொடு3 தந்தெ3 ||1

தே3ஹவிது3 நீனிருவ ஆகா3ரவெந்து3

ஆத்மதீ³பவ பெ³ளகி³ கை முகி³வெனோ |
போ⁴க³தா³ஸெய நீகி³ வைராக்³ய பா⁴வத³லி
பா³கி³ ஸ்துதிஸுவ பா⁴க்³ய நீட³య்யா தந்தெ³ ||2

ப⁴குதி ஜலத³லி நின்ன பத³தோயஜ தொளெவெ
முகுதி மங்க³லவீயோ ஸர்வாத்மனெ |
ப⁴குத வத்ஸல ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ விட்டலனெ
ஶுகுதராரய்யா நின்ஹொரது தந்தெ³ ||3

இப்படியாக ஹரிதாஸினி ஜயட்சுமி மங்களாமூர்த்தி அவர்கள், ஸ்ரீஹரியின் சேவையே தாஸ ஸேவை என்று நினைத்து, இன்றும் பல்வேறு கட்டுரைகளை எழுதுவது, உபன்யாசம் செய்வது, பாடல்களை இயற்றுவது என்று இத்தகைய செயல்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். முக்யபிராணாந்தர்கதனான ஸ்ரீஹரி, அவருக்கு அனைத்து வித மங்களங்களையும் கொடுத்து அருளட்டும் என்று வேண்டிக் கொள்வோமாக.

***

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து